Uit de serie van de Risale-i Nur

De Opstanding en het Hiernamaals

Bediüzzaman
Said Nursi

Uit de serie van de Risale-i Nur

Het tiende woord

De Opstanding en het Hiernamaals

Bediüzzaman
Said Nursi

Said Nursi (1873-1960)
… kreeg van een sjeik-ul-islam de eretitel 'Bediüzzaman'. Dit betekent 'het wonder van de tijd'.
… toonde in zijn jeugd verbazingwekkende interesse in de wetenschap en leerde vele boeken van buiten.
… probeerde de ondergang van het geloof tegen te gaan door bezinning op de waarde van de islam.
… schreef 130 verhandelingen over de Koran, die in diverse talen zijn vertaald.
… leerde van de islam dat zowel de onderdelen van de schepping als de moderne wetenschap kennis geven van God.

Uitgever: Stichting Envar
Hendrick Croesinckstraat 3 A
3074 PB Rotterdam

Originele uitgave: *Haşir Risalesi*

Vertaald door G. Akilli (Ahmed)

Inhoudsopgave

Inleiding

Het maakt niet uit wie we zijn, waar we wonen, wat we doen, of hoe gevorderd de moderne medische technologie is, er is een feit dat we met z'n allen moeten accepteren – we leven naar die ene dag toe. Wat betekent de dood? Sommigen zeggen: 'Het is een eeuwige vernietiging.' Anderen zeggen: 'Het is een paspoort voor het eeuwige leven.' Dit boek bewijst niet alleen het leven na de dood met zijn voortreffelijke logica, maar het maakt ook onze relatie met het Hiernamaals helder. Lees dit boek rustig en geniet van de diepe betekenissen in bijna iedere uiteenzetting. Het zal een geweldig effect hebben op je hart, geest, en alle andere innerlijke vermogens. En het zal ook bijdragen aan het welzijn van de moderne maatschappij, dankzij zijn voorschrift voor de ware vrede en het ware geluk.

* * *

Het tiende woord

De Opstanding en het Hiernamaals

Opmerking

Ik heb de voorbeelden en de vergelijkingen in deze verhandelingen in de vorm van een verhaal geschreven. Dit is niet alleen om de waarheden van de islam te vergemakkelijken, maar ook om te laten zien dat ze logisch, redelijk, krachtig en samenhangend zijn. De kern van de verhalen zijn de waarheden aan het einde. De vergelijkingen fungeren alleen als verwijzing naar die waarheden. Maar ook de verhalen zijn niet denkbeeldig, integendeel, dat zijn echte waarheden.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

فَانْظُرْ اِلَى آثَارِ رَحْمَةِ اللّٰهِ كَيْفَ يُحْيِى الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَآ اِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْيِى الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

In de naam van Allah, de Barmhartige, de Genadige.

Zie de sporen van Allahs barmhartigheid; hoe Hij de aarde laat herleven nadat zij dood was. Voorwaar, zo zal Hij de doden opwekken. Hij heeft macht over alle dingen. (Koran 30:50)

Broeder, als je een heldere verklaring over de Opstanding en het Hiernamaals in de eenvoudige taal van het volk wenst, luister dan samen met mijn ziel naar dit voorbeeldverhaal.

Twee mannen gingen eens naar een héél mooi land (d.w.z. deze wereld), dat even mooi is als het Paradijs. Ze keken rond en zagen dat iedereen de deur van zijn huis en winkel had opengelaten en geen aandacht besteedde aan de bewaking daarvan. Geld en goederen bevonden zich op het plein zonder bewaking. Een van de twee mannen greep van alles wat hij wilde hebben, of hij stal het, of hij pleegde diefstal met geweld. Daarna beging hij alle mogelijke onrechtvaardigheden en wreedheden. Niemand in dat land bewoog zich om hem tegen te houden. Zijn vriend zei tegen hem:

‘Wat doe je nou? Je wordt gestraft. En je brengt mij ook in gevaar. Deze goederen behoren aan de staat. De mensen van dit land zijn allemaal soldaten of ambtenaren. Ze zijn momenteel in dienst als burgers. Daarom bemoeien ze zich niet met jou. Maar de wetten zijn strikt. De Koning van dit land heeft overal telefoons en ambtenaren. Ga snel je excuus aanbieden.’ Maar die eigenwijze sufferd zei:

‘Nee, het is geen staatseigendom, het is van niemand. Iedereen kan naar eigen wens van deze goederen gebruikmaken. Ik zie geen enkele reden om van deze mooie spullen af te blijven. Ik zal je niet geloven, tenzij ik de Koning met mijn eigen ogen zie.’ Tevens uitte hij vele filosofische verzinsels. Tussen de twee mannen begon een ernstige discussie. De suffe man zei:

‘Wie is de Koning? Ik ken hem niet.’

Zijn vriend gaf als antwoord:

‘Elk dorp moet zijn dorpshoofd hebben. Elke naald moet een vakman als maker hebben. Elke letter moet

door iemand geschreven zijn, dat weet je toch. Hoe kan dit uiterst welgeordende land dan zonder een overheerser zijn ontstaan? Elk uur komt er een trein[1] te voorschijn, vol met waardevolle en kunstige geschenken. Hier wordt deze trein geleegd, daarna gaat hij weg.

Hoe kan zulke rijkdom geen eigenaar hebben? De bekendmakingen en aankondigingen zijn overal te lezen.

Ook de stempels en zegels zijn op alle goederen te zien en op elke hoek wapperen de vlaggen. Hoe kan dat zonder een eigenaar? Het is duidelijk dat jij wat vreemde talen hebt bestudeerd. Maar dit islamitische schrift kun je niet lezen. En je vraagt het ook niet aan iemand die het wel weet. Kom nu, laat me je het opperste besluit van de Koning voorlezen.'

Die sufferd keerde zich om en zei:

'Stel dat de Koning bestaat. Wat zou hij dan door mijn kleine voordeel verliezen? Vermindert zijn schatkamer daardoor?

Hier is bovendien geen gevangenis; en niemand wordt gestraft.' Zijn vriend gaf als antwoord: 'Zeg! Dit zichtbare land is een oefenterrein. En het is een tentoonstelling van de Koning waar hij zijn buitengewone kunstwerken laat zien. En het is ook een tijdelijke, onstabiele verblijfplaats. Zie je niet dat er elke dag een nieuwe karavaan komt, en er een andere vertrekt en verdwijnt? Alles wordt constant gevuld en geleegd. Na een bepaalde tijd zal dit land veranderen. Dan wordt dit volk naar een ander en oneindig land

---

[1] Dit verwijst naar het jaargetijde. Ja, de lente is als een wagon vol voedsel die uit het verborgene komt …

overgeplaatst. Ieder krijgt daar als tegenprestatie voor zijn daden een beloning of een straf.’

Die suffe man deed weer koppig. Hij zei: ‘Ik geloof het niet. Hoe is het ooit mogelijk dat dit land wordt verwoest en dat we naar een ander land zullen verhuizen?’ Zijn oprechte vriend zei hierop:

‘Je bent erg eigenwijs en opstandig. Kom! Om deze reden toon ik jou de aanwezigheid van het ‘goddelijke gerechtshof’ met twaalf afbeeldingen van de ontelbare bewijzen. Maar ook de aanwezigheid van een wereld van beloning en genade; en een wereld van gevangenschap en straf. En zoals dit land elke dag gedeeltelijk geleegd wordt, zo zal er een dag komen waarop het in zijn geheel geleegd en verwoest zal worden.’

Eerste Afbeelding

Is het ooit mogelijk dat een koninkrijk – vooral een zo grandioos koninkrijk – zijn gehoorzame onderdanen niet beloont en zijn opstandelingen niet bestraft? Hier bestaat zoiets vrijwel niet. Daarom moet het ‘goddelijke gerechtshof’ ergens anders bestaan.

Tweede Afbeelding

Bekijk de organisatie en het beleid van dit koninkrijk! Iedereen krijgt voortreffelijk voedsel; vooral de armsten en zwaksten. Zelfs de eenzame zieken worden heel goed verzorgd. Er worden naast bloemrijke sporen (de bloemen en vruchten van een boom) ook waardevolle en heerlijke borden met eten, versierde kleren en geweldige koninklijke gastmalen aangeboden. Zie! Iedereen let erg goed op zijn eigen plichten, behalve zulke sufferds als jij. Niemand overschrijdt zijn eigen grenzen. De grootste persoon

verricht zijn dienst nederig, gehoorzaam, bescheiden en in alle eerbied. Dus de Heerser over dit koninkrijk moet erg vrijgevig zijn en veel erbarmen hebben. En Hij moet veel macht en een verheven waarde en eer hebben. Maar vrijgevigheid die verlangt te kunnen schenken en erbarmen zonder goeddoen bestaan niet. En macht vereist gehoorzaamheid. En waarde en eer vereisen de bestraffing van schurken. Maar er wordt in dit land niet eens één duizendste deel van dat erbarmen en die eer uitgevoerd zoals het hoort. De onderdrukker blijft in zijn hoogmoed en de onderdrukte blijft in zijn vernedering en zij vertrekken hiervandaan.

Daarom wordt het overgelaten aan het goddelijke gerechtshof.

Derde Afbeelding

Zie! De zaken worden met een zéér grote wijsheid en ordening bestuurd! Bovendien worden de procedures werkelijk rechtvaardig en in balans behandeld. Eigenlijk hoort een staat degenen die toevlucht zoeken onder zijn vleugels te behoeden. En rechtvaardigheid wil de rechten van haar volk beschermen. Dit is om de eer van de staat en de soevereine grootheid te beschermen.

Er wordt daarentegen niet eens één duizendste deel van die wijsheid en rechtvaardigheid in dit land uitgevoerd zoals het hoort. Een heleboel sufferds zoals jij vertrekken hiervandaan ongestraft.

Daarom wordt het overgelaten aan het goddelijke gerechtshof.

Vierde Afbeelding

Kijk naar de onbegrensde en ongeëvenaarde juwelen in deze tentoonstellingen en naar de unieke gerechten op deze tafels! Ze tonen dat de Koning van

al deze gebieden oneindig gul is en onuitputtelijke schatkamers heeft. Maar zulke gulheid en onmetelijke schatkamers verdienen en vereisen oneindig veel plaatsen aan een feestdis die voldoet aan alle wensen. Ze vereisen ook het voortbestaan van hen die van de dis hebben genoten. Dit is om hen de pijn van het einde en het heengaan te besparen. Want het einde van pijn is vreugde en het einde van vreugde is pijn! Zie deze tentoonstellingen! En let goed op deze bekendmakingen! En luister goed naar deze berichtgevers! Want ze vormen de antieke kunstwerken van de wondere Koning en laten ze zien. Ze tonen Zijn volmaaktheid. Ze vertellen over Zijn weergaloze, geestelijke schoonheid. En ze vertellen over de fijne manifestaties van Zijn verborgen schoonheid. Dus Hij heeft een innerlijke schoonheid en volmaaktheid die bewonderenswaardig is. Deze verborgen, perfecte volmaaktheid verlangt naar waardering en bewondering; en dat de toeschouwers Hem erkennen met *Maşaallah!* (uitroep van bewondering). En deze verborgen, unieke schoonheid wil zien en gezien worden. Met andere woorden: Hij wil Zijn eigen schoonheid op twee manieren zien. Eerste manier: Hij wil Zijn eigen schoonheid zelf in verschillende spiegels zien. Tweede manier: Hij wil Zijn eigen schoonheid door de ogen van Zijn begerige toeschouwers en verwonderde bewonderaars zien. Deze weergaloze schoonheid wil oneindig zien en gezien worden en blijft verlangen naar getuigen.

Bovendien wil deze oneindige schoonheid het voortbestaan van de begerige toeschouwers en bewonderaars. Een oneindige schoonheid kan nooit tevreden zijn als begerige bewonderaars hun bewondering verliezen. Want met een onherroepelijk besluit en met de dood voor ogen verandert de liefde van een ter dood veroordeelde bewonderaar in vijandschap.

Zo veranderen zijn bewondering en eerbied in belediging. Want de mens is tegenstander van iets wat hij niet begrijpt en waar hij niet bij kan. Ze gaan snel weg en verdwijnen uit deze gastvrije gastenhuizen. Ze zien alleen maar één flits ofwel een zwakke schaduw van die volmaaktheid en schoonheid, niet meer dan één moment, en ze gaan onverzadigd weg.

Dus ze gaan naar de eeuwige tuinen …

Vijfde Afbeelding

Kijk, deze Weergaloze Heer heeft een erg grote liefde die duidelijk wordt uit deze dingen! Want Hij zendt hulp aan ieder die getroffen is door een ongeluk. Hij beantwoordt elke vraag en wens. Zie! Hij bevredigt zelfs met liefde de kleinste behoefte van Zijn laagste onderdaan. Wanneer de voet van een schaap verzwikt, stuurt Hij zalf of een veearts.

Kom, we gaan naar dat eiland, daar is een grote bijeenkomst. Alle vromen van dit land zijn daar bijeengekomen. Zie! De hoogste Boodschapper en drager van de hoogste onderscheiding leest een rede voor. Hij vraagt iets aan die liefdevolle Koning. Alle bewoners zeggen: ‘Ja, dat wensen wij ook.’ Ze ondersteunen en bekrachtigen hem. Luister nu naar de lieveling van de Koning. Hij zegt smekend: ‘O onze Sultan die ons genadig onderhoudt! Toon ons ook de originelen en de bronnen van deze voorbeelden en schaduwen die U hier aan ons toont! Breng ons naar het centrum van Uw koninkrijk! Laat ons niet omkomen in deze woestijn! Neem ons bij Uzelf! Heb medelijden met ons! Voed ons daar met wat U ons hier aan smakelijks laat proeven! Bestraf ons niet met de dood en verbanning! Vernietig Uw begerige, dankbare en gehoorzame onderdanen niet, en laat ons niet in de steek!’ Dit hoor jij ook.

Deze erg liefdevolle en machtige Koning vervult met zorg de kleinste wens van Zijn laagste onderdaan. Is

het dan ooit mogelijk dat Hij aan Zijn geliefdste en hoogste Boodschapper met de mooiste doelstelling niet geeft wat die wil? Bovendien, de doelstelling van die geliefde is het doel van iedereen. Deze doelstelling is ook nodig voor de rechtvaardigheid, barmhartigheid en tevredenheid van de Koning. De vervulling van deze wens is nog makkelijker dan de tijdelijke uitstapplaatsen in deze gastenhuizen. Hij heeft dit land en de uitstapplaatsen in vijf à zes dagen gebouwd; deze moeite heeft Hij alleen gedaan om deze voorbeelden te kunnen vertonen. Dus Hij zal beslist Zijn ware schatkamers, Zijn volmaaktheid en Zijn kunst in Zijn koninkrijk vertonen; en Hij zal prachtige rustplaatsen openen, zodat het verstand verbijsterd wordt.

Degenen die in deze examenplaats zijn, zijn dus niet aan zichzelf overgeleverd; ze worden opgewacht door paleizen van gelukzaligheid, of door kerkers.

Zesde Afbeelding

Kom nu en zie! Deze geweldige treinen, vliegtuigen, uitrustingen, magazijnen, tentoonstellingen, uitvoeringen, machines en werktuigen vertonen dat er achter het gordijn een glansrijke opperheerschappij aanwezig is.[2]

---

2 Bijvoorbeeld: met het bevel ‘Grijp de wapens en zet de bajonetten op de loop!’ lijkt een groot leger op een militair oefenterrein op een eikenbos met doorns over de hele linie. En het leger is op iedere feestdag tijdens een parade met het bevel ‘Uniformen aan en doe de medailles op!’ een voorbeeld van een kleurrijke tuin met bloeiende en versierde bloemen. Wanneer onbewuste planten onder de talloze legers – engelen, djinn, mensen en dieren – van de eeuwige Sultan bij de levensstrijd het bevel كُنْ فَيَكُونُ ‘Wees en het is’, en ‘Grijp de wapens en uitrustingen om te verdedigen!’ horen en als al deze planten, doorndragende bomen en struiken op de aardbodem hun doorns opdoen, lijken ze ook op een geweldig leger dat uitgerust is met bajonetten.

Zo'n opperheerschappij wenst waardige onderdanen voor zichzelf. Maar je ziet dat alle onderdanen in dit gastenhuis zijn verzameld. Het gastenhuis wordt elke dag gevuld en geleegd. En alle onderdanen bevinden zich voor de test op deze examenplaats. De plaats van het examen verandert elk uur. Ook zijn alle onderdanen van de Koning hier om de exemplaren van Zijn waardevolle geschenken en kunstige antieken te bezien. Ze blijven een paar minuten in deze tentoonstelling om die te bezichtigen. De tentoonstelling zelf verandert elke minuut. Zij die gegaan zijn, komen niet meer terug; en zij die gekomen zijn, gaan weg. Dus deze gebeurtenissen dwingen ons áchter dit gastenhuis, deze plaats en deze tentoonstelling te kijken; ze bewijzen de aanwezigheid van oneindige paleizen en blijvende woningen. En daar in die paleizen zijn wijnbergen en schatkamers vol met zuivere en prachtige originelen van deze exemplaren en voorbeelden.

Dus die zijn er voor de inspanning hier. Hij geeft hier het werk en daar het loon. Voor elke ontvanger is dáár een gelukzaligheid die afhankelijk is van zijn eigen daden.

Voor het plantenrijk is ieder dag van de lente een feestdag. Want aan ieder plantensoort heeft de Sultan zelf mooie geschenken gegeven. Deze worden op sierlijke wijze in de vorm van een parade aan die eeuwige Sultan als getuigen aangeboden en voor Hem tentoongesteld. Dit is overigens zichtbaar. Alle planten en bomen luisteren naar het volgende bevel van de Heer: 'Zet de kunstige versiering de bloemen en vruchten op!' en 'Alle knoppen moeten zich openen!', d.w.z. de goddelijke kunstwerken. Dus tijdens een geweldige feestdag en tijdens een schitterende parade lijkt het aardoppervlak ook op een legerkamp. Zodanig dat de prachtig gekleurde uniformen en versierde medailles van de soldaten glinsteren. Zo hoog is de wijsheid en omvangrijke orde en versiering. Dit vertoont aan niet-blinden dat dit totstandkomt met het bevel van een Koning die grenzeloze macht en wijsheid bezit.

Zevende Afbeelding

Kom we gaan een blokje om. Even kijken wat dit beschaafde volk allemaal bezit. Kijk! Op alle plaatsen en op elke hoek zijn heel veel fotocamera's opgesteld, die foto's maken van de afbeeldingen. En overal zitten vele schrijvers te schrijven. Ze noteren alles. Ze noteren zelfs de onbelangrijkste dingen en gebeurtenissen. Dáár! Op die hoge berg is een heel grote fotocamera[3] opgesteld. Die is van de Koning persoonlijk. Hij neemt daarmee alle gebeurtenissen in zijn land op. Dus die Koning heeft bevolen om alle gebeurtenissen en daden in zijn land te registreren. Met andere woorden: die geweldige Koning laat alles opnemen en Hij registreert zelf ook. Dit nauwkeurige registreren en vastleggen is beslist bedoeld voor een rekenschap. Deze Koning die alles bewaart, verwaarloost zelfs de onbelangrijkste gebeurtenissen van zijn laagste onderdanen niet. Is het dan ooit mogelijk dat deze Koning de grootste handelingen en diensten van zijn hoogste onderdanen wel verwaarloost? En zou Hij hen niet bestraffen of belonen als er rekenschap moet worden afgelegd? Maar Zijn

---

3 De betekenissen waarnaar deze afbeelding verwijst, zijn gedeeltelijk in de zevende waarheid verklaard. De enige ware verwijzing van die grote fotocamera van de Koning in deze afbeelding is: *levh-i mahfuz* ('bewaartafel'). Het bestaan van deze *levh-i mahfuz* is in het zesentwintigste woord van de Risale-i Nur bewezen. Bijvoorbeeld: kleine legitimatiebewijzen verwijzen naar één groot bevolkingsbureau, kleine documenten vermelden de aanwezigheid van één groot registratiebureau en vele kleine waterdruppels berichten over één grote waterbron. Evenzo beschrijft de Schrijver van de grote *levh-i mahfuz* de geheugens van de mensen, de vruchten van de bomen en de pitten en zaadjes van de vruchten als kleine puntjes uit die pen. Ze zijn als kleine legitimatiebewijzen en ze zijn een klein kenmerk van een *levh-i mahfuz*. Ze berichten, vermelden en bewijzen het bestaan van een groot geheugen, een groot register en een heel grote *levh-i mahfuz*. En ze tonen het zeker aan hem die een scherp verstand heeft.

belangrijkste onderdanen begaan slechte daden, die Zijn eer en waarde beledigen. Zijn barmhartigheid zal dit nooit accepteren. Zij worden hier op aarde niet bestraft.

Dit wordt dus aan het goddelijke gerechtshof overgelaten …

Achtste Afbeelding

Kom, laat me jou de besluiten voorlezen die door de Koning zijn uitgevaardigd. Zie! Herhaalde beloftes en strenge dreigementen van Hem. Hij zegt: "Ik zal jullie daarvandaan ophalen en breng jullie naar het centrum van Mijn koninkrijk. Ik zal hen die Mij gehoorzamen gelukkig maken en zal Mijn tegenstanders in kerkers werpen. En Ik zal die tijdelijke plaatsen vernietigen om een ander land met eeuwige paleizen en kerkers te bouwen." Hij kan dit heel makkelijk waarmaken en voor Zijn onderdanen is het erg belangrijk.

Het is bovendien in strijd met Zijn waardigheid en regeringsmacht om Zijn belofte te verbreken. Dus kijk nu, sufferd! Jij bevestigt wel je eigen valse illusie, krankzinnige verstand en bedrieglijke ziel. Maar jij zegt dat deze Koning liegt, terwijl alles wat je ziet van Zijn oprechtheid getuigt; het is Zijn grote eer te na om Zijn beloften ooit te breken of anderszins niet na te komen. Dus jij verdient een grote straf. Jij lijkt op een reiziger die zijn ogen voor het zonlicht sluit en de beelden van zijn fantasie volgt. Hij probeert zijn duistere weg – net als een glimworm – met het licht van zijn verstand te verlichten. De Koning heeft Zijn belofte ooit gedaan. Hierom zal Hij Zijn woord houden. Het is voor hem erg makkelijk om zijn belofte na te komen; dit is niet alleen voor ons en alles, maar ook voor Hem en Zijn koninkrijk zeer noodzakelijk.

Dus het goddelijke gerechtshof en de hoogste gelukzaligheid bestaan.

Negende Afbeelding

Kom nu! Kijk naar de leiders[4] van deze ambten en gemeenschappen. Want iedere leider heeft een privé-telefoon om persoonlijk met de Koning te spreken. En sommigen van die leiders zijn bij de Koning geweest. Hoor en zie! Ze berichten eensgezind dat die Koning voor een geweldige beloning en voor een verschrikkelijke straf een plaats heeft gereserveerd. Zijn beloftes zijn onomstotelijk en Zijn waarschuwingen zijn verschrikkelijk. Zijn roem en macht zullen geen enkele vorm van vernedering of verbreking van Zijn belofte accepteren. De berichten komen allemaal overeen met (*tevâtür*) en zijn afkomstig van allerlei bronnen. En ze berichten met de kracht van overtuiging over de plaats en bestaansgrond van een zeer groot koninkrijk.

Ze zeggen: ‘Dat koninkrijk is in een ander land, ver hiervandaan en soms kun je er sporen van zien. En hier op deze examenplaats zijn de gebouwen tijdelijk. Deze plaatsen zullen veranderen. Daarna worden ze omgezet in eeuwige paleizen.’ Want dat geweldige koninkrijk zonder ondergang is herkenbaar aan zijn sporen. Dat koninkrijk is niet te bouwen op zulke tijdelijke, onstandvastige, onbelangrijke, veranderende, eindige, onvolmaakte en onvolledige werken. Bij zo’n koninkrijk passen alleen eindeloze, standvastige, oneindige, volledige en geweldige zaken zonder

---

4 De betekenissen die deze afbeelding uitstraalt, kun je vinden in de achtste waarheid. Bijvoorbeeld: in deze afbeelding verwijst ‘leiders’ naar profeten en heiligen. En de telefoon is een spiegel voor openbaringen en een ontvangstorgaan om met ingevingen via het hart een verbinding met de Heer te maken. Het hart is het luister- en spreekgedeelte van die telefoon.

ondergang. Hierop is dat koninkrijk gebaseerd. Dus er is een ander land; de reis daarnaartoe is zeker …

Tiende Afbeelding

Kom! Vandaag is de koninklijke nieuwjaarsdag.[5] Een verandering gaat plaatsvinden; unieke dingen zullen te voorschijn komen. We gaan op deze mooie lentedag naar die groene woestijn met die mooie bloemen. Zie! Het volk komt ook deze kant op. Kijk, er is een betovering. Die gebouwen zijn opeens verwoest. Ze nemen een andere vorm aan. Kijk, er is een wonder gebeurd. Die verwoeste gebouwen zijn hier opeens herbouwd. Deze woestijn is als het ware in een levendige stad veranderd.

Kijk, er wordt ieder uur een andere wereld getoond; een andere vorm wordt aangenomen – zoals in een bioscoop. Maar let op! Deze ingewikkelde, snelle en veelvuldige dingen zijn perfect geordend. Want ieder ding komt terug op zijn eigen plaats, binnen echte decorwisselingen.

Ook denkbeeldige schermen van een bioscoop kunnen niet zo welgeordend zijn als deze. En ook miljoenen ervaren tovenaars kunnen deze kunststukken niet maken. Die Koning – die zich aan ons niet vertoont – heeft dus grote wonderen bewerkstelligd. O sufferd! Je zegt: ‘Hoe kan dit grote

---

5 De uitleg van deze afbeelding kom je tegen in de negende waarheid. Bijvoorbeeld: de nieuwjaarsdag verwijst naar het lenteseizoen. Die groene woestijn is de aardbodem in het lenteseizoen. De decorwisselingen en veranderende schermen en uitzichten verwijzen naar plant- en diersoorten. De wijze en schone Meester, de almachtige en roemvolle Schepper verandert en vernieuwt ze in het voorjaar en de zomer met perfecte orde en barmhartigheid. Hij stuurt vooral in de lente en zomer het voedsel achterelkaar naar de dieren en mensen via Zijn lente- en zomercreaties.

rijk verwoest worden, en op een andere plaats worden herbouwd?'

Je ziet zelf ieder uur net als die 'verandering van land' vele veranderingen, die jouw verstand niet accepteert. Door deze veranderingen wordt een ander doel van dat snelle en zichtbare bijeenbrengen, uiteengaan, samenstellen en ineenstorten duidelijk. Want de besteding van tijd is tien jaar voor slechts één uurtje bijeenbrengen (zoals een appel van een appelboom). Dit betekent dat deze toestanden niet het doel zelf zijn. Ze dienen als voorbeeld en als reproductie. Die Koning maakt ze op wonderlijke wijze. Niet alleen voor het maken en combineren van de afbeeldingen, maar ook om de resultaten te bewaren en te noteren. Zoals het examen op het oefenterrein: alles werd vastgelegd en opgeschreven. Dus op een grote verzamelplaats worden de handelingen bijeengebracht en voortgezet. Ze worden ook op een reusachtig tentoonstellingsterrein blijvend getoond. Met andere woorden: die tijdelijke en onstandvastige toestanden geven vaste afbeeldingen en bestendige vruchten.

Dus dat tentoonstellen en dat ordenen is voor één hoogste gelukzaligheid en één allerhoogst gerechtshof en voor andere hoge doelen, die wij niet kennen …

Elfde Afbeelding

Kom, o hardnekkige vriend! Wij stappen in een vliegtuig, of in een trein die naar het oosten of westen, d.w.z. die naar het verleden of de toekomst gaat. Dan kunnen we zien welke wonderen deze Koning op andere plaatsen heeft getoond. Zie! Ze bevinden zich overal, deze unieke woningen, plaatsen en tentoonstellingen die wij eerder hebben gezien. Ze zijn alleen verschillend in vorm en stijl. Maar let hier goed op! In die tijdelijke woningen, voorbijgaande plaatsen

en eindige tentoonstellingen zie je niet alleen overduidelijke tekenen van genade en een heldere ordening die van wijsheid getuigt, maar ook hoge voortekenen van rechtvaardigheid en zeer grote vruchten van barmhartigheid. Iedereen die inzicht heeft, begrijpt het volgende zeker: er bestaat geen wijsheid die perfecter is dan die van Hem, noch een voorzorg die prachtiger is dan die van Hem, noch een barmhartigheid die omvangrijker is dan die van Hem, noch een rechtvaardigheid die hoger is dan die van Hem. En dat is niet te bevatten.

Stel je voor dat er, zoals jij je inbeeldt, geen permanente woningen, geen hoge plaatsen, geen vast verblijf of vaste bewoners zijn in het land van Zijn koninkrijk. En dat Zijn wijsheid, genade, barmhartigheid en rechtvaardigheid niet alleen hier, maar ook op een andere plaats niet te vinden is. Dan moeten we niet alleen deze wijsheid en deze genade, die we duidelijk waarnemen, ontkennen; maar ook moeten we dan de barmhartigheid en rechtvaardigheid ontkennen waarvan we wél de voortekenen zien. Dit is even dom als het ontkennen van de zon terwijl die midden op de dag zijn licht verspreidt. Dat dwingt ons ook om de Heer van deze wijze instellingen, deze gastvrije behandeling en deze barmhartige weldaden die we gezien hebben in het universum te beschouwen en te aanvaarden als een valse speler of een ongenadige tiran. God verhoede! Dit is het tegendeel van de waarheid. Het omkeren van de waarheid is echter onmogelijk bij alle verstandige mensen en wezens. Daar is iedereen het over eens, behalve stomme sofisten die alles ontkennen.

Dus er is een ander rijk buiten dit rijk. In dat rijk is het goddelijke gerechtshof, de hoogste rechtvaardigheidsplaats en de bovenzinnelijke wereld van vrijgevigheid. De volledige vertoning van deze barmhartigheid, wijsheid, genade en rechtvaardigheid zal in dat rijk plaatsvinden.

Twaalfde Afbeelding

Kom, we gaan terug. We zullen met de leiders en ambtenaren van deze groepen spreken, en we zullen hun uitrusting onderzoeken. Is die uitrusting alleen bedoeld voor tijdelijk gebruik op deze plaats? Of voor de verwerving van een lang en gelukkig leven op een andere plaats? We zullen zien. We kunnen niet iedereen en alle uitrustingen onderzoeken. Maar we kunnen wel het legitimatiebewijs en zaakboekje van deze ambtenaar bekijken als een steekproef. In het zaakboekje van de ambtenaar staan zijn rang, loon, taak, uitrusting en instructies genoteerd.

Zie! Deze ‘rang’ is niet voor een paar dagen, maar is eerder voor een heel lange tijd gegeven. Het ‘loon’ krijg je pas op die en die datum uit de koninklijke schatkamer, zo staat er geschreven. Maar die datum komt pas na een heel lange tijd en aan het einde van dit tijdelijke verblijf. En zijn ‘taak’ is niet voor deze tijdelijke plaats bestemd, maar is zeker gegeven voor het verdienen van eindeloos geluk in de nabijheid van de Koning. Deze ‘uitrusting’ kan niet voor een paar dagen vertoeven in dit gastenhuis zijn, maar wel voor een lang leven in gelukzaligheid. En deze ‘instructie’ vertelt openlijk dat de eigenaar van het zaakboekje een kandidaat is voor een andere plaats, en dat hij voor een andere wereld werkt.

Zie deze boekjes! Hierin staan gebruiksaanwijzingen en verantwoordelijkheden van wapens en uitrustingen. Maar als er buiten deze wereld geen andere verheven en blijvende plaatsen zijn, dan is dat definitieve legitimatiebewijs en dat onbetwistbare zaakboekje zinloos. En ook deze waardige ambtenaar, achtbare commandant en geachte leider zouden lager, slechter, hulpelozer, waardelozer, ongelukkiger en armoediger worden en in een krachtelozer toestand

terechtkomen dan iedereen. Vergelijk dit met de overige feiten! Wat je ook bekijkt, het getuigt ervan dat er na deze voorbijgaande (*fani*) een eeuwige (*baki*) wereld bestaat.

O mijn vriend! Dit voorbijgaande land is als een akker. En het is een oefenterrein, een handelshuis. Daarachter komt vanzelf het goddelijke gerechtshof en de gelukzaligheid. Wanneer je dit ontkent, dan zou je alle legitimatiebewijzen, zaakboekjes, uitrustingen, instructies en de orde van dit hele land moeten ontkennen. En je moet zelfs de regering en aanwezige instellingen ontkennen. In dat geval kan men niet zeggen dat je een mens bent en ben je evenmin een bewust wezen. Je zou dan nog dommer dan de sofisten zijn.

Deze twaalf afbeeldingen zijn niet de enige bewijzen voor het veranderen van land. Dus haal het uit je hoofd. Dat deze onbestendige en permanent veranderende wereld wordt omgezet in een wereld zonder ondergang en verwisseling–, daar zijn zeker ontelbare voortekenen en bewijzen voor. En deze bewoners worden uit deze gastenhuizen gehaald, en ze zullen daarna naar een oneindig koninkrijkscentrum worden overgebracht – hier zijn ook ontelbare tekenen en sporen voor.

Kom, ik zal je in het bijzonder één bewijs tonen dat sterker is dan deze twaalf afbeeldingen!

Kom en zie! Die grote Boodschapper met die grote onderscheiding doet daarginds in de verte een bekendmaking in een grote gemeente. We hebben hem ook eerder op dat eiland gezien. Kom, we gaan daarheen om te luisteren. Die glansvolle Boodschapper maakt aan de bewoners ‘Het Allerhoogste Koninklijke Besluit’ bekent, dat daar hoog is opgehangen. Hij zegt onder meer:

‘Wees gereed! Jullie gaan naar een ander rijk, dat eeuwig is. Het is een prachtig rijk. Want dit land is een kerker in vergelijking met dat rijk. Jullie gaan naar het centrum van het koninkrijk van onze Koning. Wanneer jullie dit besluit aannemen en goed naleven, ontvangen jullie daar Zijn barmhartigheid en alle andere soorten geschenken. Maar wanneer jullie niet luisteren en rebelleren, dan worden jullie in verschrikkelijke kerkers geworpen.’ Je ziet zelf ook dat dit Allerhoogste Besluit een wonderlijk zegel heeft, dat niet na te maken is. Alle bewoners weten ongetwijfeld dat dit besluit van de Koning komt, behalve zulke sufferds als jij. En die glansvolle Boodschapper bezit geweldige onderscheidingen. Hierdoor weten alle bewoners met zekerheid dat hij de hoogste bevelhebber van de Koning is, behalve blinden zoals jij.

Zou een bezwaar tegen deze Boodschapper met dat Koninklijke Besluit ooit acceptabel zijn, die met al zijn kracht overtuigend lesgeeft over de verandering van land? Nee! Het is niet acceptabel, tenzij je alles ontkent wat we gezien hebben.

Nu, mijn vriend! Het is jouw beurt om te spreken. Zeg maar wat je wilt zeggen!

Wat kan ik hiertegen inbrengen? Het is zo helder als kristal! Ik zeg alleen: *elhamdülillâh* (‘alle lof zij Allah’). Ik dank Allah honderdduizend maal. Ik ben uit de onderdrukking van mijn zinloze angsten en neigingen bevrijd en niet meer gevangen in mijn lusten en begeerten. Zo ben ik gered van de eeuwige gevangenis en kerker. Nu geloof ik wel dat er buiten deze verwarrende, onvaste gastenhuizen een prachtige plaats van gelukzaligheid in de nabijheid van de Koning bestaat. En wij zijn een kandidaat voor die prachtige plaats.

De verwijzende verhalen van ‘de Opstanding en het Hiernamaals’ zijn hiermee compleet. Nu gaan we met

de hulp van Allah naar de hoogste waarheden. De twaalf afbeeldingen worden nu aangevuld met twaalf waarheden. We beginnen met een voorwoord.

Voorwoord

[Hier volgen een paar aanwijzingen over de zaken die in het 22ste, 19de en 26ste woord verklaard zijn.]

Eerste opmerking: de sufferd en de vriend met wie hij spreekt kennen drie werkelijkheden in het vorige verhaal:

- de eigenzinnige ziel (*nefs-i emmâre*) en het hart;
- de volgelingen van de filosofie en de leerlingen van de alwijze Koran;
- de ongelovigen en de islamitische gemeenschap.

De volgelingen van de filosofie, de ongelovigen en de eigenzinnige ziel willen God niet erkennen. Dit is hun grootste dwaling. De oprechte man in het voorafgaande verhaal zei: ‘Elke letter moet door iemand geschreven zijn. Elke wet moet door iemand gemaakt zijn.’

En wij zeggen: ‘Een boek, vooral zo’n boek dat in elk woordje een ander boek met een fijne pen is geschreven. En in elke letter van dit boek is een geweldig gedicht geschreven.’ Zo’n boek kan nooit zonder een schrijver zijn ontstaan.

Het is evenzo onmogelijk en uitgesloten dat deze kosmos geen ontwerper heeft. Want deze kosmos is zo’n boek! Ieder pagina van deze kosmos bevat vele boeken. Zelfs in ieder woord bevindt zich een boek. En in ieder letter zit een gedicht. De aardbodem is slechts één enkele pagina uit het boek van de kosmos. Deze bevat talrijke boeken. Een boom is één woord. Dit beslaat talrijke pagina’s. Een vrucht is één letter. Een pit is één punt. In deze punt staat een inhoudsopgave van een grote boom. Dus dit geweldige boek kan alleen geschreven zijn met het machtige penseel van de Almachtige. En Hij moet de volgende kenmerken bezitten: grenzeloze macht, wijsheid, schoonheid en grootheid. Dus door wat het

heelal getuigt, moet je wel geloven, tenzij je stomdronken bent door misleiding …

Elk huis moet zijn bouwmeester hebben. Dit geldt vooral voor een huis dat versierd is met wonderlijke kunstwerken, verbazende ornamenten en unieke versiersels. Bovendien bevindt het totale kunstwerk van een paleis zich in iedere steen van dat huis. Geen enkel verstand accepteert dat het zonder een bouwmeester is ontstaan, want voor een paleis is een zeer vaardige bouwmeester nodig. In het bijzonder in dat gebouw worden – net als de schermen van een bioscoop – elk uur echte woningen gebouwd en ze worden in een perfecte orde veranderd; net zoals Hij de kleding verwisselt. Zelfs in elk scherm (kamer) worden talloze kleine woningen gecreëerd. Dit universum vereist evenzo een alwijze, alwetende en almachtige Bouwmeester (God). Want dit grandioze universum is een prachtig paleis met de maan en zon als lampen en de sterren als kaarsen en de tijd als touw of haspel. Die glorierijke Schepper hangt hieraan elk jaar een andere wereld die Hij tentoonstelt. Van deze wereld vernieuwt Hij de driehonderdzestig vormen op een geordende manier. Hij verwisselt ze met de schoonste orde en wijsheid. Hij heeft de aardbodem gemaakt als een gedekte tafel met cadeautjes, en die versiert Hij elke lente met driehonderdduizend soorten creaties. Hij vult die tafel aan met ontelbare soorten cadeaus op zo’n manier dat ze, ondanks de eenheid die ze vormen, nog steeds apart te herkennen zijn. Vergelijk hiermee de andere aspecten. Hoe kan men de Bouwer (God) van zo’n paleis over het hoofd zien?

En we zien op klaarlichte dag, op alle waterdruppels van de zee, op alles wat glanst op het vasteland en op alle sneeuwkristallen het licht en de reflectie van de zon. Het zou ronduit belachelijk en dom zijn om de zon dan toch te ontkennen. Want als je de zon ontkent, moet je aannemen dat al deze glanzende dingen zelf

lichtbronnen zijn. Ondanks het feit dat er in elk deeltje alleen plaats is voor zichzelf, word je gedwongen te erkennen dat elk deeltje het bestaan van de enige werkelijke zon bevat.

Eveneens deze orde in de natuur en op volgorde en continu wijze veranderingen en in elk jaargetijde wordt dit welgeordende universum voor je ogen vernieuwd. Toch is het veel erger om deze machtige en volmaakte Schepper niet te erkennen dan om niet in te zien dat je overal de reflectie van de zon ziet; het is een domme dwaling of zelfs krankzinnig geijl. Want in alles, zelfs in elk atoom, zou je een absolute Godheid moeten erkennen. Bijvoorbeeld: ieder atoompje uit de lucht kan in elke bloem of in elk fruit of in elk blad zitten, en het kan daarin een functie hebben. Dit atoompje moet daarvoor zelf weten hoe alles in elkaar zit, eruitziet en werkt. Om zo te kunnen werken moet zo'n atoompje dus heel veel weten en kunnen.

Een voorbeeld: elk kleinste deeltje van de aarde kan de kern en de motor zijn van verschillende zaadkorrels en pitten. Wanneer het niet onder bevel handelt, moeten zich daarin evenveel werktuigen en machines bevinden als er planten en bomen bestaan. Of je moet aan elk deeltje talent en macht toekennen, zodat elk deeltje alle vormen kent en kan maken. Vergelijk dit ook met andere schepsels. Dan zul je begrijpen dat alle dingen vele en duidelijke bewijzen bevatten van de éénheid van God (*vahdaniyet*). Ja, van één ding alle dingen maken en van alle dingen één ding maken is typisch het werk van de Schepper van alle dingen. Let op het beroemde Koninklijke Besluit:

وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلاَّ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Er is niets dat Hem niet prijst (Koran 17: 44).

Dus als je de enige God verwerpt (*Vahid-i Ehad*), moet je aannemen dat er net zo veel goden zijn als de wereld schepsels bevat.

Tweede opmerking: er is in de verwijzende verhalen over de hoogste Boodschapper verteld. En er is gezegd: alle niet-blinden die zijn kenmerken zien, begrijpen dat hij op bevel van de Koning handelt en dat hij Zijn persoonlijke dienaar is. Welnu, die hoogste Boodschapper is de Hoogste Godsgezant Mohammed (vrede zij met hem). Inderdaad! Dit prachtige universum heeft vanzelf één prachtige en heilige Bouwmeester nodig. En zoals de zon niets is zonder zonlicht, zo heeft Hij zo'n Godsgezant nodig. Want de zon blijft zonder het licht dat hij uitzendt onzichtbaar. Zo ook zendt de Godheid profeten, want zonder hen kan Hij onmogelijk worden geopenbaard.

Is het ooit mogelijk dat iemand die de ultieme en volmaakte schoonheid bezit, zich niet wil laten zien via een voorsteller en beschrijver?

Is het ooit mogelijk dat een bezitter van een uiterst perfect kunstwerk, dit niet wil tentoonstellen met hulp van een boodschapper die alle aandachtige blikken daarop richt?

Is het ooit mogelijk dat een absolute Monarch met een allesomvattende heerschappij Zijn eenheid en onafhankelijkheid in grote en kleine gebieden niet door middel van een 'tweevleugelige afgevaardigde' bekend wil maken? Met andere woorden: die 'tweevleugelige afgevaardigde' (Mohammed) is door zijn universele aanbidding en zijn alomvattende diensten een vertegenwoordiger van Gods troon op alle gebieden. Zo ook is de gevolmachtigde op grond van zijn nabijheid en profeetschap een boodschap voor alle mensen op aarde.

Is het ooit mogelijk dat iemand die een ultieme en wezenlijke schoonheid bezit zijn eigen pracht en praal niet wil vertonen en niet wil zien in spiegels? God laat

Zijn pracht en praal met de profeet en geliefde zien. Hij is Zijn geliefde; hij zorgt met zijn diensten en aanbidding dat God van hem houdt. Hij dient als spiegel. En hij is de profeet die ervoor zorgt dat Zijn schepsels van Hem houden. Hij toont de schoonheid van Zijn namen …

Is het ooit mogelijk dat een eigenaar van volle schatkamers met waardevolle en verbazingwekkende wonderen van unieke waarde en grote zeldzaamheid zijn verborgen volmaaktheid wel door een kenner zoals een juwelier laat beschrijven, maar niet via hem aan het volk toont?

Is het ooit mogelijk dat Hij deze kosmos voor de beschrijving van Zijn volmaakte namen op een versierd paleis laat lijken, en Hij deze versiert met Zijn wondere en fijne creaties als een tentoonstelling, maar toch geen meestergids stuurt die deze namen onderwijst?

Is het ooit mogelijk dat de ‘Eigenaar’ van dit permanent veranderende universum, het verborgen geheim en doel van dit bestaan, en het raadsel van de drie moeilijke vragen van alle schepsels (Wat is onze oorsprong? Wat is onze bestemming? Wat ben jij?’) niet laat oplossen door een Boodschapper?

Is het ooit mogelijk dat de Roemrijke Schepper die zich aan bewuste wezens met Zijn eigen, mooie schepsels kenbaar maakt en met Zijn waardevolle geschenken van zich laat houden, Zijn tevredenheid en wensen niet openbaart via een Boodschapper?

Is het ooit mogelijk dat God het mensdom creëert, zodat deze mensen met al hun capaciteiten voor de grote aanbidding gereedstaan, hoewel ze gesteld zijn op veelheid, maar dat Hij hun gezichten van veelheid niet naar eigen eenheid wil draaien met een meestergids?

Het zijn niet alleen deze genoemde opdrachten, maar ook vele andere opdrachten van profeten die

allemaal afzonderlijk bewijzen dat de Godheid niet zonder het ambt van profeten kan.

Is er ooit op de wereld iemand verschenen buiten Mohammed de Arabier (vrede zij met hem) die nog beter de bovenvermelde eigenschappen en opdrachten heeft verklaard? Heeft de tijd iemand gekend die buiten hem nog waardiger en geschikter was voor het profeetschap en voor de verkondiging van Gods boodschap? Nee, absoluut niet! Mohammed is het hoofd van alle Godsgezanten; de imam van alle profeten; het hoofd van alle schriftgeleerden; de hoogste in de nabijheid van God; de hoogste van alle schepsels; en de koning van alle godsleraren.

Ja, Mohammed heeft ongeveer duizend wonderen vertoond! Deze zijn door onderzoekers bevestigd. Bijvoorbeeld: hij heeft de maan in tweeën gesplitst en er stroomde water uit zijn vingers en er zijn nog veel meer bewijzen van zijn profeetschap. En bovendien is de roemrijke Koran als een oceaan van waarheid en hij is met veertig aspecten de gróótste van alle wonderen. De Koran is voldoende om zijn profeetschap te tonen en die is zo helder als de zon. In andere verhandelingen, vooral in het 25ste woord, hebben we de veertig aspecten van de Koran besproken. Daarom houden we het hierbij.

Derde opmerking: wat voor belang heeft deze kleine mens om deze grote wereld voor de verantwoording van zijn daden – te sluiten, en dan een ander terrein te openen? Laat dit niet in je opkomen. Want deze kleine mens heeft een grote betekenis vanwege zijn omvattende natuurlijke aanleg. De mens is het hoofd van alle schepsels en is de openbare omroeper van Gods rijk. En hij is ook een dienaar om God met al zijn capaciteiten te aanbidden.
Hoe kan men in een kort leven een eeuwige straf verdienen? Laat ook dit niet in je opkomen! Want ongeloof verlaagt dit universum en maakt het zin- en doelloos, terwijl dit universum het waardevolle bericht

van de Onafhankelijke is. Daarom is ongeloof een belediging van het gehele universum. En het is een verloochening en verwerping van al Zijn Heilige Namen die verschijnen als sieraden. En het verwerpt de grenzeloze bewijzen van Gods eerlijkheid en oprechtheid. Hierom is ongeloof een grenzeloos misdrijf. En een grenzeloos misdrijf vereist een grenzeloze straf.

Vierde opmerking: het is in geen geval mogelijk dat zo'n Koning wel dit tijdelijke rijk bezit, maar geen ander bestendig rijk. Dit hebben we in het verhaal met twaalf afbeeldingen gezien. Een rijk dat aan Zijn Majesteit beantwoordt en de basis vormt van Zijn geweldige rijk. Het is eveneens nooit mogelijk dat de eeuwige (*bâki*) Schepper van deze tijdelijke (*fâni*) wereld deze wel heeft geschapen, maar dat Hij geen andere, eeuwige wereld zal scheppen! Het is ook nooit mogelijk dat deze Eeuwige Schepper wel dit unieke en voorbijgaande universum heeft gecreëerd, maar dat Hij geen ander eeuwig universum zal creëren dat bestendig is! Het is ook nooit mogelijk dat de wijze, barmhartige en almachtige Schepper van deze wereld wel deze tentoonstelling, examenplaats en akker heeft gecreëerd, maar dat Hij geen andere wereld zal creëren in het Hiernamaals (*dâr-ı âhiret*) voor de vertoning van al Zijn doelen! Bij deze waarheid kun je door 'twaalf deuren' naar binnen. Met 'twaalf waarheden' worden die deuren geopend. We beginnen met de kortste en makkelijkste.

Eerste waarheid

De deur van Zijn heerschappij en koninkrijk; dit is de manifestatie van Zijn naam 'Heer' (*Rab*).

Is het ooit mogelijk dat de Heer vooral zo'n universum met grote en hoge doelen heeft geschapen - waarmee Hij de perfecties van Zijn roemrijke heerschappij en koninkrijk presenteert, zal Hij dan ooit de gelovigen niet belonen die aan deze doelen met geloof en aanbidding beantwoorden? En zal Hij de ongelovigen niet bestraffen die deze doelen verwerpen en beledigen?

Tweede waarheid

De deur van vrijgevigheid en genade; dit is de manifestatie van Zijn namen 'de Vrijgevige' en 'de Genadige' (*Kerim*, *Rahim*).

Is het ooit mogelijk dat de Heer van deze wereld die in Zijn werken Zijn oneindige vrijgevigheid, oneindige genade, oneindige eer en oneindige roem demonstreert, bij Zijn vrijgevigheid en genade geen waardige beloning geeft en bij Zijn eer en roem geen passende straf? Ja, wanneer je naar het beloop van deze wereld kijkt, dan zie je dat er aan alle levenden vanaf de zwakste en armste tot en met[6] de sterkste

---

6 Het juiste levensonderhoud (*helal rızk*) komt niet via kracht, maar wordt gegeven naar behoeftigheid. Het volgende is een absoluut bewijs: krachteloze zuigelingen krijgen met liefde het levensonderhoud en sterke wilde beesten leiden dankzij hun krachten. De vissen zijn dik en goed verzorgd, ondanks hun gebrek aan intelligentie. Maar sluwe vossen en apen met intelligentie die hun lijf goed verzorgen zijn mager. Dus er is een tegengestelde relatie tussen levensonderhoud en kracht en wil. Hoe meer vertrouwen er is in kracht en wil, des te meer zorgen om het levensonderhoud.

geschikt voedsel wordt gegeven. De zwakste en armste worden heel goed verzorgd. Iedere zieke krijgt uit een onverwachte plaats genezing toegestuurd. En feestmalen en geschenken worden aangeboden met een zeer hoge vrijgevigheid. Dit toont overduidelijk dat dit het werk is van een Vrijgevige met een grenzeloze hand (onbeperkte gulheid). Bijvoorbeeld: in het lenteseizoen zijn alle bomen bedekt met zijden kleding, net als de jonge vrouwen van het paradijs (*hûri*).

En deze bomen zijn met bloemen en fruit versierd alsof het juwelen zijn en ze bedienen ons met allerlei soorten van het lekkerste fruit. Dit fruit wordt met hun fijne handen, d.w.z. met hun takken, aan ons aangeboden. En een giftige honingbij voedt ons met geneeskrachtige en zoete honing.
En we worden in de mooiste en zachtste kleding gehuld door een insect dat geen handen heeft. En de grote schat van genade wordt voor ons in een klein pitje bewaard. Dit is overduidelijk het werk van een prachtige vrijgevigheid en genade.

De zon, maan en wereld tot en met het kleinste schepsel, oftewel alles – behalve de mens en sommige beesten – vervullen hun eigen taken met een perfecte oplettendheid. Ze begaan nooit een overtreding. Er is dus een geweldig alomvattend gezag, waaraan ze gehoorzamen. En dit wijst op het grote bevel van een Machtige en Roemrijke Heer naar wie ze luisteren. Bovendien voedt iedere moeder haar kleine en zwakke zuigeling met die gezonde voedingsmelk. Het maakt niet uit of ze de moeder van een plant, dier of mens is. De opvoeding wordt met haar tedere liefde[7] uitgevoerd.

[7] 7 Ja, een hongerige leeuwin geeft haar zwakke jong een voorkeursbehandeling; ze eet het vlees dat ze gevangen heeft niet op, maar ze geeft dat aan haar jong. Ook een laffe kip valt een hond of een leeuw aan om haar jong te beschermen. En een vijgenboom eet zelf modder, maar ze geeft aan haar jonkies reine

Dit is overduidelijk een erg brede manifestatie van die Genadige Heer.

De Heerser van deze wereld heeft dus zo'n oneindige vrijgevigheid, zo'n oneindige genade, zo'n oneindige eer en zo'n oneindige macht. Oneindige macht en eer vereisen de bestraffing van opstandelingen.

En oneindige vrijgevigheid verlangt om oneindig te kunnen geven (*ikram*). En oneindige genade verlangt naar waardige gunsten die bij Hem passen. Maar van deze miljoenen delen past slechts één deeltje in deze voorbijgaande wereld en in dit korte leven zoals één druppel in de zee, en dat wordt hier gepresenteerd. Dat wil zeggen: er komt een wereld der gelukzaligheid die passend en waardig is bij deze vrijgevigheid en genade.

Anders zou men de aanwezigheid van deze genade moeten ontkennen. Dat is even dom als de ontkenning van de zon die de dag met zijn licht vervult. Want door de onherroepelijke dood verandert dit medeleven in ongeluk; de liefde verandert in brand; de weldaad verandert in straf; het verstand verandert in een pijnlijk apparaat; het plezier verandert in pijn; en ook zou de waarheid van Gods genade moeten verdwijnen.

Er moet ook een geschikte strafplaats zijn voor Gods macht en glorie. Want de meeste hoogmoedige onderdrukkers vertrekken hiervandaan ongestraft en de onderdrukten vertrekken in vernedering.

---

melk, dat zijn haar vruchten. Dit vertoont overduidelijk aan al wie niet blind is dat het in Zijn naam gedaan wordt en dat dit het werk is van een Heer met een grenzeloze genade, vrijgevigheid en erbarmen. Omdat onbewuste planten en dieren erg bewust en wijs handelen, vertonen ze het bestaan van een Alwetende en Alwijze Heer. Hij zet ze aan het werk en ze handelen in Zijn naam.

Deze kwesties worden daarom uitgesteld en aan het goddelijke gerechtshof overgelaten. Het is geen verwaarlozing. Want soms geeft Hij in de wereld ook straf. In de afgelopen eeuwen zijn herhaaldelijk opstandige en hoogmoedige volken afgestraft. Hieruit volgt: de mens is niet ‘onbewaakt’ achtergelaten. Een Machtige Heer kan dus op ieder moment ingrijpen.

De mens staat boven de gehele schepping met zijn belangrijke opdrachten en eigenschappen. De Heer stelt zich aan de mens met welgeordende schepsels voor. En als de mens Hem niet erkent met het geloof als tegenprestatie! Ook laat Hij dankzij Zijn vele sierlijke vruchten van genade van zich houden. En als de mens zichzelf niet met gebed geliefd maakt bij Hem! Ook toont Hij met verschillende giften Zijn liefde en genade aan de mens. En als de mens Hem niet respecteert met dank en met lof als tegenprestatie! Is het dan ooit mogelijk dat Hij deze mens ongestraft en vrij laat? Zou deze geweldige God voor iemand die gericht is op eigen eer en roem geen strafplaats reserveren? Maar die Barmhartige en Genadige Heer krijgt van de gelovigen met het geloof antwoord op Zijn kennismaking. En Hij krijgt met het gebed antwoord op Zijn liefde; en zij maken zichzelf geliefd bij Hem. En zij beantwoorden Zijn genade met dank en respect. Is het dan ooit mogelijk dat Hij deze gelovigen niet zal belonen met een eeuwige gelukzaligheid en een plaats in het Paradijs?

Derde waarheid

De deur van wijsheid en rechtvaardigheid; dit is de manifestatie van Zijn namen ‘de Alwijze’ en ‘de Rechtvaardige’ (*Hakîm*, *Âdil*).

Is het ooit mogelijk dat[8] de roemrijke God Zijn soevereine heerschappij met wijsheid, ordening, rechtvaardigheid en perfecte balans vanaf de atomen tot en met de zonnen vertoont, maar de gelovigen die bescherming zoeken onder de vleugels van Zijn heerschappij niet gastvrij ontvangt – hoewel zij in Zijn rechtvaardigheid en wijsheid geloven en deze beantwoorden met aanbidding? En zal Hij de ongelovigen niet bestraffen die deze wijsheid en rechtvaardigheid ontkennen en bespotten? Maar in deze tijdelijke wereld wordt niet eens één duizendste deel van die wijsheid en rechtvaardigheid onder de mensen uitgevoerd. Het wordt uitgesteld. De vele ongelovigen verhuizen echter ongestraft, en de vele gelovigen verhuizen hiervandaan zonder hun beloning. Dit wordt dus overgelaten aan het goddelijke gerechtshof en de heerlijke gelukzaligheid.

Ja, het is te zien dat de Heerser van deze wereld met onbegrensde wijsheid handelt. Wil je daar een bewijs voor? Hij volgt in alles een zin en een doel. Zie je het niet? De functies van alle organen, botten en aders en zelfs in alle cellen van het menselijk lichaam en alle mogelijke kleine delen van de mens worden doelmatig en wijs uitgevoerd. Bovendien vertonen sommige organen evenveel wijsheid en nut als de

---

8 Ja, de zinsnede 'is het ooit mogelijk dat' wordt continu herhaald. Want die verklaart een belangrijk geheim. Als volgt: de meeste ontkenning en dwaling ontstaat uit het niet kunnen bevatten. D.w.z. men ziet onder meer de Opstanding als onbegrijpelijk en onmogelijk, waarna men die ontkent. Met dit boek wordt het absoluut bewezen dat de weg van het ongeloof een onmogelijk, onlogisch en absoluut moeilijk dwaalspoor is. En dat de weg van het geloof en het pad van de islam mogelijk, logisch, sterker nog heel gemakkelijk zijn.

Kortom: de filosofen van de misleiding ontkennen (onder meer) de Opstanding, omdat zij denken dat het onmogelijk is. Dus de ontkenningen van ongelovige filosofen slaan nergens op. Met ander woorden: de ontkenning van de Opstanding is niet mogelijk.

vruchten van een boom. Dit laat zien dat het met een grenzeloze wijsheid wordt gedaan.
En het bestaan van een uiterste regelmatigheid in hoe alle dingen gemaakt zijn, is een bewijs van dezelfde waarheid.

Ja, het zorgvuldige programma van een mooie bloem wordt in een klein zaadje bewaard. Ook de dadenlijst, uitrustingenindex en levensgeschiedenis van een grote boom wordt in een klein pitje geschreven met de onzichtbare pen van het lot (*kader*). Dit laat openlijk zien dat het met de pen van een oneindigende wijsheid wordt gedaan.

Ook is er tijdens de schepping van ieder ding een erg groot kunstenaarstalent aanwezig. Dit vertoont dat dit het werk is van een grenzeloos wijze Bouwmeester. Ja, in het kleine menselijke lichaam zijn de inhoudsopgave van het totale universum, de sleutels van alle schatten van genade en de spiegels van alle goddelijke namen gezet. Dit bewijst het bestaan van een grenzeloos niveau van kennis in Zijn schone kunsten.

Is het ooit mogelijk dat er wel zo'n allesomvattende wijsheid over deze aarde heerst, maar dat Hij degenen die hierin geloven en eraan gehoorzamen en daarom toevlucht zoeken onder de vleugels van Zijn heerschappij niet gastvrij ontvangt en eeuwig beloont?

En wil je ook een bewijs dat alles met rechtvaardigheid en balans wordt uitgevoerd? Alles wordt met speciale maten gebouwd, gevormd en precies in de juiste positie geplaatst met een nauwkeurige orde. Dit laat zien dat het werk met een oneindigende rechtvaardigheid en evenwichtigheid wordt uitgevoerd.

En waar men recht op heeft, wordt aan iedere rechthebbende overeenkomstig zijn eigenschappen gegeven. Met andere woorden: alle benodigdheden

voor zijn bouw en voortplanting worden op een geweldige manier gegeven. Hierin zie je de hand van een onbegrensde rechtvaardigheid.

En alle vragen en wensen worden constant beantwoord, of ze nu met de tong van het vermogen, door natuurlijke behoeftigheid of in een noodsituatie worden uitgedrukt. Dit is een bewijs van één grenzeloze rechtvaardigheid en wijsheid.

Is het ooit mogelijk dat de Bezitter van zulke rechtvaardigheid en wijsheid wel de kleinste wens van het kleinste schepsel vervult, maar dat Hij de grootste wens van het grootste schepsel – het voortbestaan van de mens – onvervuld laat? Zal Hij de grootste behoefte niet vervullen en de belangrijkste vraag niet beantwoorden? Hij beschermt wel de rechten van zijn dienaars, maar het gezag over Zijn heerschappij niet! De mens die kort leeft in deze voorbijgaande wereld, kan echter de ware essentie van deze rechtvaardigheid niet ervaren. Om deze reden zal deze kwestie aan het goddelijke gerechtshof overgelaten worden. Want een werkelijke rechtvaardigheid vereist dat deze kleine mens niet volgens zijn kleinheid, maar voorzeker volgens zijn grote misdrijven, belangrijke doelen en grote opdrachten een beloning of een straf krijgt. Dus de mens is voorbestemd voor het eeuwige leven, maar hij staat ver af van een zodanige rechtvaardigheid en wijsheid in deze tijdelijke wereld. Dan zullen er voorzeker een eeuwig Paradijs en een eeuwige Hel van de Heer zijn, die de rechtvaardige majesteit vol schoonheid en de alwijze schoonheid vol majesteit is.

Vierde waarheid

De deur van milddadigheid en schoonheid; dit is de manifestatie van Zijn namen 'de Milddadige' en 'de Schone' (*Cevvad*, *Cemil*).

Is het ooit mogelijk dat een onuitputtelijke milddadigheid en openhartigheid, grenzeloze rijkdom, oneindige schatkamers, onsterfelijke schoonheid zonder voorbeeld en eeuwige perfectie bestaan, maar dat die niet het eeuwige bestaan van arme gasten, bewonderende toeschouwers en begerige getuigen in een wereld van geluk en vreugde wensen? Ja, de aardbodem is versierd met vele versieringen en kunstwerken. De maan en zon als lampen en de aardbodem als een gedekte tafel die rijkelijk gevuld is met giften en de mooiste gerechten. De fruitbomen als een schaal die in elk seizoen meerdere keren wordt bijgevuld. Dit verwijst openlijk naar een onuitputtelijke milddadigheid en openhartigheid. Die milddadigheid en openhartigheid vergen zulke oneindige schatkamers. En zulke genade vergt een gastmaal en een wereld van gelukzaligheid met alles erin wat het hart begeert. Deze vergt ook het voortbestaan van hen die genieten van dat gastmaal en hun eeuwige aanwezigheid in die wereld van gelukzaligheid. Zodat zij geen pijn voelen bij het einde, de dood. Want na pijn komt vreugde en na vreugde komt pijn. Zo'n milddadigheid wil geen pijn doen.

Deze Milddadige vereist dus een eeuwig Paradijs en daarin bewoners met eeuwige behoeften. Want Zijn onuitputtelijke milddadigheid en gastvrijheid willen oneindig goeddoen en tevredenstellen. Tegenover oneindig goeddoen en tevredenstellen moet oneindige dankbaarheid staan. Dit vereist het voortbestaan van hen die deze weldaden hebben ontvangen – zodat zij als tegenprestatie voor die oneindige weldaden hun dank kunnen tonen en zo hun schuld inlossen. Want

anders verandert dat korte plezier aan het einde snel in pijn, wat niet verenigbaar is met deze milddadigheid en gastvrijheid.

Kijk ook naar het gehele universum, want dat is Zijn tentoonstellingsgebouw waarin Hij Zijn kunstwerken openbaart. En let goed op de handen van planten en dieren,[9] want ze dragen de goddelijke bekendmakingen op de aardbodem. En luister goed naar de verkondigingen van profeten en heiligen, want zij laten het mooie van Gods heerschappij zien. Zij vertonen en verkondigen eenstemmig de volmaaktheid van de Roemrijke Schepper met Zijn prachtige kunstwerken. En zij richten alle aandachtige blikken daarop.

Dus de Schepper van deze wereld heeft een erg belangrijke en verbazende verborgen volmaaktheid. Hij wil die laten zien met deze briljante kunstwerken. Want deze Onzichtbare, Perfecte Heer verlangt naar waardering en bewondering, en dat de toeschouwers Hem erkennen met *Maşaallah!* (uitroep van bewondering).

Oneindige volmaaktheid wil dus eeuwig gezien worden. Dit vereist het voortbestaan van hen die Zijn volmaaktheid waarderen en bewonderen. Anders verandert de waarde van volmaaktheid in waardeloosheid in de ogen van tijdelijke bewonderaars.[10] Deze mooie, kunstige en glinsterende

---

[9] Ja, op een dorre en kale boom kan een erg mooie, geborduurde bloem staan, en het fruit is een erg mooi en sierlijk kunstwerk. Ze zijn vanzelfsprekend de bekendmakingen van een grote kunstlievende, wonderlijke en wijze Kunstenaar. Hij laat daarmee Zijn schone kunsten aan verstandige schepsels zien. Vergelijk dit ook met planten en dieren.

[10] Ja, zoals het spreekwoord: ooit werd een waardeloze man verliefd op een schoonheidskoningin, maar zij verjoeg hem uit haar buurt. En om zichzelf te troosten zei deze man: ‘Bah, wat is ze lelijk.’ Daarna ontkende hij haar schoonheid.

En een beer ging eens onder een heerlijke wijnstok staan. De druiven wilde hij eten, maar hij kon er niet bij. Hij kon die wijnstok

versiersels die in het gezicht van de hemel verspreid zijn, berichten de schoonheden van een verborgen en weergaloze Schone Heer. Maar ze berichten ook Zijn verborgen, weergaloze volmaaktheid, zoals het licht van de zon bericht geeft.[11] Ze verwijzen met de manifestatie van Zijn edele en heilige schoonheid naar Zijn namen en naar de vele schatten die in elke naam aanwezig zijn. En de bezitter van die verborgen en weergaloze hoge schoonheid wenst Zijn eigen schoonheid in een spiegel te zien. En Hij wil de graad en waarde van Zijn schoonheid in begerige en verstandige spiegels[12] zien. Hij wil ook gezien worden met de ogen van anderen, waarmee Hij opnieuw naar Zijn eigen liefdevolle schoonheid kijkt.

Dus Hij wil op twee manieren naar Zijn eigen schoonheid kijken. Eerste manier: Hij wil Zijn eigen schoonheid zelf zien in diverse kleuren spiegels. Tweede manier: Hij wil Zijn eigen schoonheid met de ogen van Zijn begerige toeschouwers zien die deze bewonderen. Met andere woorden: schoonheid en volmaaktheid willen zien en gezien worden. Beiden vereisen het bestaan van begerige toeschouwers en bewonderende getuigen. En aangezien schoonheid en volmaaktheid eeuwig en oneindig zijn, moeten hun getuigen en bewonderaars ook het eeuwige leven hebben. Want een oneindige schoonheid kan nooit

---

ook niet beklimmen. Hij zei in zijn eigen taal: ‘Ze zijn vies’ en troostte zich hiermee. Daarna ging hij brommend weg.

[11] Het voorbeeld van een spiegel. De schepsels eindigen en verdwijnen achterelkaar. Maar andere schepsels die na hen komen, dragen op hun gezichten en boven zich dezelfde manifestatie. Hierdoor laten ze zien dat die schoonheid (*cemal*) niet van henzelf is. Die schoonheden zijn voorzeker de tekenen (*ayat*) en sporen van een volmaakte, een heilige schoonheid.

[12] Ieder schepsel is een spiegel die de schoonheid, volmaaktheid en de namen van God toont. - De vertaler

tevreden zijn met begerige bewonderaars die eindig zijn.
Want met een onherroepelijk besluit en met de dood voor ogen verandert de liefde van een ter dood veroordeelde bewonderaar in vijandschap. Zijn bewondering en eerbied veranderen dan in belediging en minachting. Want iemand met eigendunk is een vijand van iets wat hij niet begrijpt, en hij is ook een tegenstander van wat hij niet snapt. Deze schoonheid verdient een eindeloze liefde en bewondering als tegenprestatie, maar krijgt van hen een verborgen ontkenning en vijandschap als dank. Hiermee wordt de diepgaande reden voor de vijandschap van een ongelovige jegens God duidelijk.

Deze onuitputtelijke vrijgevigheid en gastvrijheid, weergaloze volkomen schoonheid en perfecte volmaaktheid vereisen het bestaan van eeuwige dankbaren, bewonderaars en verlangenden. Maar we zien dat iedereen snel verdwijnt uit deze gastvrije wereld. Ze proeven vrijwel niets van die giften van vrijgevigheid. Hun eetlust wordt geprikkeld, maar ze moeten vertrekken zonder te eten. Ze zien slechts voor één moment een flits of een zwakke schaduw van die schoonheid en volmaaktheid; en ze gaan onverzadigd weg. Ze vertrekken dus naar de eeuwige tuinen.

Kortom: deze wereld bewijst overduidelijk met al zijn onderdelen het bestaan van de Roemrijke Schepper. Evenzo tonen, bewijzen en vereisen Zijn eigenschappen en heilige namen het bestaan van het Hiernamaals.

Vijfde waarheid

De deur van liefde en de aanbidding van Mohammed (vrede zij met hem); dit is de manifestatie

van Zijn namen 'de Antwoorder' en 'de Genadige' (*Mucîb*, *Rahim*).

Is het ooit mogelijk dat een Heer van een grenzeloos erbarmen en liefde wel de kleinste behoefte van het kleinste schepsel ziet en daaraan beantwoordt uit volmaakte liefde, en dat Hij gehoor geeft aan de meest verborgen wens van het meest verborgen schepsel, en dat Hij op alles wat gesproken en niet-gesproken is antwoordt, maar de grootste behoefte en wens van Zijn grootste dienaar[13] en geliefdste schepsel wel ziet maar niet vervult?
Zal Hij het grootste gebed niet accepteren, hoewel Hij het hoort?
Inderdaad, de zwakste en jongste dieren ontvangen hun voedsel en africhting met liefde en lankmoedigheid. Dit laat zien dat de Eigenaar van dit universum met grenzeloze genade regeert. Is het ooit mogelijk dat Hij het mooiste gebed van Zijn waardigste

---

13 Ja, zijn rijk heerst al 1400 jaar en het wordt constant groter. Er zijn per dag meer dan 350 miljoen onderdanen aanwezig die elke dag via hem hun overgave hernieuwen. Zij getuigen over zijn volmaaktheid en volgen zijn bevelen met volmaakte gehoorzaamheid. Zowel de helft van de wereld als een vijfde deel van de mensheid is – met zijn kleur gekleurd, d.w.z. ze zijn met zijn eigenschappen verlicht. En als hij de geliefde van de harten en pedagoog van de geesten is, dan is hij ongetwijfeld de grootste dienaar van de Heerser van dit universum. En als het merendeel van de schepsels de vruchten van zijn wonderen draagt en hiermee zijn ambt en opdrachten toejuicht, dan is deze 'Persoon' voorzeker het lievelingsschepsel van de Schepper van dit universum. Bovendien wenst ieder mens met al zijn eigenschappen de eeuwigheid. Deze behoefte brengt de mens uit het diepste der diepten (*esfel-i safilin*) naar het hoogste niveau in het Paradijs (*ala-yi illiyyin*). Dus het eeuwige leven is vanzelfsprekend de grootste behoefte en de grootste dienaar en aanbidder (Mohammed) zal het in de naam van allen aan de Verzorger van alle behoeftes vragen (…).

schepsel niet aanneemt, hoewel Hij met zulke liefde en zulk erbarmen regeert? Ik heb deze werkelijkheid in het 19de woord verklaard. Maar ik zal het hier nog een keer herhalen.

O vriend die samen met mijn ziel naar mij luistert! We hadden in het verwijzende verhaal gezegd: op dat eiland is een bijeenkomst (…). Eén hoogste Boodschapper leest een rede voor. Dit verwijst naar de volgende waarheid: Kom! We gaan van onze huidige tijd met onze fantasie in gedachten naar het gelukkige tijdperk op het Arabische schiereiland. Niet alleen voor een bezoek aan de eerwaardige profeet Mohammed (vrede zij met hem), maar ook en vooral om hem tijdens zijn opdrachten, gebed en godsdienst te zien. Zie! Mohammed is door zijn profeetschap en rechtlijnigheid (*hidayet*) de oorzaak van het ontstaan van de eeuwige gelukzaligheid en het voertuig om die te bereiken. En hij is eveneens door zijn gebed en godsdienstigheid de aanleiding voor de schepping van dat Paradijs en de oorzaak van het voortbestaan van die gelukzaligheid.

Kijk en zie! Mohammed bidt met de grootste overgave in een verheven aanbidding om de eeuwige gelukzaligheid. Dit eiland en de gehele wereld doen als het ware mee met zijn verheven aanbidding en smeekgebed.

Want zijn godsdienst bevat ook de godsdienst van zijn gemeente (*ümmet*) die hem volgt. En door het geheim van zijn succes bevat zijn godsdienst ook de godsdienst van alle profeten. Hij verricht dat gebed in de grootste overgave binnen een grote gemeenschap. Alsof alle rechtvaardige en vrome mensen van de mensheid, vanaf Adam tot onze eeuw toe, of sterker nog tot de dag des oordeels, achter hem staan en ‘amen’[13] zeggen na zijn gebed. Zie! Waar hij voor bidt,

---

[13] Inderdaad, alle gebeden en zegenwensen van zijn gehele gemeente zijn vanaf het gebed van Mohammed tot nu toe een

de eeuwigheid, is een algemene behoefte, niet alleen de wereldbewoners maar ook de hemelbewoners en sterker nog het hele bestaan doen mee met zijn gebed. Ze zeggen met de dadentong: ‘Ja, o Heer! Geef wat hij wenst. Accepteer zijn gebed. Wij willen ook wat hij vraagt.’ En zie! Hij vraagt de eeuwige gelukzaligheid op een zeer treurige, geliefde, begerige en erg bescheiden manier; zodat hij het gehele universum laat huilen en mee laat doen.

Zie! Hij vraagt met zijn smeekgebed de gelukzaligheid en deze prachtige doelstelling haalt de mens en alle schepsels uit de verdoemenis, nutteloosheid, waarde- en zinloosheid, d.w.z. deze doelstelling haalt hen uit het diepste der diepten. En deze doelstelling brengt ze naar het hoogste niveau in het Paradijs, zodat ze waardevolle, eeuwige en hoge opdrachten en brieven van de Onafhankelijke zijn.

Zie! Hij vraagt met een erg luide stem en smeekt op een erg lieve manier om genade, alsof hij aan het hele bestaan en alle hemelen zijn gebed laat horen, zodat ze geroerd raken en ‘amen, amen o Allah’ zeggen.

---

ononderbroken ‘amen’. Het is een algemene deelname aan zijn gebed. Zelfs elke zegenwens die naar hem toe wordt gestuurd, is een ‘amen’ op zijn gebed. En iedere persoon van zijn gemeente stuurt tijdens zijn gebed (*namaz*) een zegenbede en wens naar hem toe. En iedere *Sjafi* spreekt na de tweede gebedsroep (*kamet*) een zegenwens (*dua*) uit over hem. Het bovenvermelde betekent na zijn gebed over de eeuwige gelukzaligheid een zeer krachtig en algemeen ‘amen’. Deze persoon Mohammed vraagt in naam van alle mensen ‘het eeuwige leven en de eeuwige gelukzaligheid’, wat zij ook met al hun krachten, menselijke natuur en dadentong wensen; en de vromen van de mensheid staan achter hem en zij zeggen ‘amen’. Is het ooit mogelijk dat dit gebed niet aangenomen wordt?

Zie![14] Hij vraagt de gelukzaligheid en eeuwigheid van een Heer die alles Hoort, maar die ook Vrijgevig, Almachtig, Alziend, Genadevol en Alwetend is. We zien dat deze Heer de meest verborgen wens en het stilste verlangen van het meest verborgen levende wezen ziet, hoort en met liefde aanneemt. Hij geeft ook antwoord op iets wat onuitgesproken is. Hij vervult en beantwoordt een wens op zo'n wijze, alziende en genadevolle manier. Hierdoor is die educatie en voorziening zonder twijfel typisch voor Hem die alles hoort en ziet, en typisch voor zo'n Vrijgevige en Genadevolle Heer.

---

[14] De Heerser van deze wereld voert al Zijn werk erg duidelijk, bewust, alwetend en op een wijze manier uit. Vandaar dat het absoluut onmogelijk is dat deze Heerser niet op de hoogte is van de daden van Zijn eigen uitverkorene tussen Zijn eigen creaties. Ook is het absoluut onmogelijk dat die Alwetende Heerser toch wel op de hoogte is van de daden en smeekgebeden van Zijn uitverkorene, maar niet geïnteresseerd is. Ook is het absoluut onmogelijk dat die Almachtige en Barmhartige Heerser toch wel geïnteresseerd is in zijn gebeden, maar ze niet accepteert. Ja, met het *noer* ('licht') van deze persoon Mohammed is de vorm van de wereld veranderd. Met dit *noer* is de ware oorsprong van zowel de mens als het hele universum duidelijk geworden. En het volgende is zichtbaar geworden: de schepsels van dit universum zijn de brieven van de Onafhankelijke die de Namen van Allah laten lezen. En ze zijn ambtenaren met opdrachten en ze zijn in elk opzicht waardevolle en zinvolle schepsels die bestendigheid krijgen. Als dat *noer* er niet geweest zou zijn, dan zouden alle schepsels gedoemd zijn te verdwijnen. En ze zouden waardeloos, zinloos, nutteloos, onnodig, rommelig, het speelgoed van de toeval gebleven zijn en in de duisternis van illusie verkeren. Vanwege dit geheim zeggen de mensen 'amen' op het gebed van Mohammed (vrede zij met hem). Hierom is ook de schepsels vanaf de Hemel tot de Aarde trots op zijn *noer*, want ze vertonen hun betrokkenheid. Eigenlijk is de geest van Mohammeds godsdienst het smeekgebed zelf. Daarnaast zijn ook de beweging en de opdrachten van het gehele universum een soort gebed. Bijvoorbeeld: de beweging van een pit is een soort gebed; zo vraagt hij aan zijn Schepper of hij een boom mag worden.

Laten we luisteren naar de eer van de mensheid, de uitverkorene uit de gehele schepping en de trots van het universum: Mohammed.

Hij staat op deze aarde met alle kinderen van Adam achter zich en met zijn handen gericht naar Gods troon en de realiteit van zijn smeekgebed bevat de essentie van de aanbidding der mensheid. Zie! Hij vraagt voor zijn gemeente en voor zichzelf de eeuwige gelukzaligheid. Hij vraagt de eeuwigheid en het Paradijs. En hij vraagt dat tegelijkertijd met Gods heilige namen de schoonheden die zich vertonen in alle schepsels. Hij vraagt de voorspraak van die namen. Dat zie je. Ook al waren er geen ontelbare oorzaken voor de schepping van het Hiernamaals, dan ook zou één gebed van Mohammed genoeg zijn om het Paradijs te creëren en dat is voor de Barmhartige Schepper even simpel als de creatie van de lente.[15]

Inderdaad! De Almachtige Heer creëert in de lente de aardbodem als een verzamelplaats, waarin Hij honderdduizend voorbeelden vertoont van de Opstanding. Zou Hij het Paradijs dan niet kunnen scheppen? Met andere woorden: door zijn profeetschap is deze examenplaats (de wereld) geopend. Mohammed is de aangesprokene van het

---

[15] Ja, de aardbodem is één krappe pagina in vergelijking met het Hiernamaals. Deze bevat ontelbare voorbeelden van Gods geweldige kunstwerken; en deze ene pagina bevat voorbeelden van de Opstanding en van de jongste dag. En in deze ene pagina zijn driehonderdduizend verschillende en geordende creaties met perfecte orde geschreven. Het bovenvermelde is vanzelfsprekend moeilijker te bouwen en te creëren dan het fijne en welgeordende Paradijs in de wijde wereld van het Hiernamaals. Ja, hoe hoger het Paradijs in vergelijking met de lente, des te moeilijker de schepping van de lentetuinen ten opzichte van het Paradijs. We kunnen stellen dat het verbazingwekkend is.

geheim: لَوْلاَكَ لَوْلاَكَ لَمَا خَلَقْتُ اْلأَفْلاَكَ
'Als jij er niet was, dan had Ik de hemelen en de aarde niet geschapen.'

En zijn aanbidding is eveneens de oorzaak van de opening van de hemelse gelukzaligheid. De ordening van dit universum en de omvangrijke barmhartigheid van deze weergaloze Schone Heerschappij en haar perfecte kunststukken verbijstert ieders verstand.
Is het dan ooit mogelijk dat Hij dat gebed van Mohammed niet aanneemt? Of zou Hij wel zulke lelijkheid, meedogenloosheid en ordeloosheid accepteren?
Met andere woorden: Hij hoort en accepteert de kleinste en onbelangrijkste wensen en verlangens met uiterste zorg. Maar Hij hoort, begrijpt en vervult de belangrijkste en de noodzakelijkste wensen niet! Hij beschouwt die als onbelangrijk! God verhoede! Nee. Honderdduizend maal nee! Zulke schoonheid kan zulke lelijkheid nooit accepteren, en evenmin zelf lelijk worden.[16]

Dus de waardige profeet heeft met zijn profeetschap de deur van de wereld geopend; en hij opent evenzo met zijn dienst en aanbidding de deur van het Hiernamaals …

---

16 Het omgekeerde van de waarheid is derhalve onmogelijk. En binnen in het omgekeerde van de waarheid is het uitgesloten en onmogelijk dat een tegenovergestelde in zijn eigen omgekeerde verandert. En hierin is het duizend keer onmogelijk dat de tegenovergestelde én in zijn eigen aard blijft en tegelijkertijd hetzelfde is als zijn tegenovergestelde. Bijvoorbeeld: een grenzeloze schoonheid kan niet werkelijk lelijk zijn, omdat deze schoonheid wezenlijk de schoonheid zelf is. Dus de volmaakte schone heerschappij van God is vanzelf oneindig mooi. De tegenstelling is vreemder dan alle onmogelijke en onjuiste ideeën in deze wereld …

ِ عَلَيْهِ صَلَوَاتُ الرَّحْمنِ مِلْءَ الدُّنْيَا وَ دَارِ الْجِنَان

اَللّهُمَّ صَلِّ وَ سَلِّمْ عَلَى عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ ذَلِكَ الْحَبِيبُ الَّذِى
هُوَ سَيِّدُ الْكَوْنَيْنِ وَ فَخْرُ الْعَالَمَيْنِ وَ حَيَاتُ الدَّارَيْنِ وَ وَسِيلَةُ
السَّعَادَتَيْنِ وَ ذُو الْجَنَاحَيْنِ وَ رَسُولُ الثَّقَلَيْنِ وَ عَلَى آلِهِ وَ
صَحْبِهِ اَجْمَعِينَ وَ عَلَى اِخْوَانِهِ مِنَ النَّبِيِّنَ وَ الْمُرْسَلِينَ آمِينَ

De Barmhartige Allahs zegeningen vol met de wereld en paradijzen mogen op hem (Mohammed) zijn. O Allah! Geef zegen en vrede aan Uw knecht en profeet. Hij is Uw geliefde. Hij is de Meester van de twee werelden. Hij is de Trots van de twee werelden. Hij is het leven van de twee verblijven. Hij is de oorzaak van het geluk hier en daar. Hij is tweevleugelig. En hij is de Boodschapper voor zowel mensen als djinn. Geef zegen en vrede aan hem, en aan zijn familie en gezellen, maar ook aan zijn broeders, alle profeten en boodschappers. Amen.

Zesde waarheid

De deur van glans en eeuwigheid; dit is de manifestatie van Zijn namen ‘de Glorieuze’ en ‘de Eeuwige’ (*Celil*, *Baki*).

Is het ooit mogelijk dat de glans van Zijn heerschappij wel het hele bestaan van zonnen en bomen tot aan atomen bestuurt net als soldaten die gehoorzamen, maar Zijn heerschappij beperkt blijft tot mensen die verloren en sterfelijk zijn op aarde? Zal Hij geen eeuwig rijk van glans en eeuwigheid, een verheven plaats voor Zijn heerschappij scheppen? Inderdaad, de geweldige uitvoeringen van snel bewegende planeten zijn net vliegtuigen. En de aarde lijkt wel een wieg voor de mensen en de zon is voor

alle bewoners net een lamp. En de dode en uitgedroogde aarde wordt weer opgewekt en versierd. Dit is net als het veranderende jaargetijde in deze wereld zichtbaar. Dit ontzagwekkende gezag en deze alomvattende veranderingen laten zien dat er achter het gordijn een grote indrukwekkende heerschappij aanwezig is.

Dus de Koning heerst op een geweldige manier over dit koninkrijk. Maar zulke koninklijke heerschappij eist een geschikt volk voor zichzelf en ze vereist een geschikte plek om zich te manifesteren. Je ziet echter dat Zijn belangrijkste volk en onderdanen hier in dit gastenhuis (de wereld) eigenlijk in een verwaarloosde toestand tijdelijk zijn verzameld. Het gastenhuis wordt elke dag gevuld en geleegd. Ook alle onderdanen bevinden zich voor een korte periode voor de test op deze examenplaats. De plaats van het examen wordt elk uur veranderd. Bovendien zijn alle onderdanen van de Schepper hier om de exemplaren van Zijn waardevolle geschenken en wonderbare antieke kunstwerken op deze kunstmarkt van de wereld te bezichtigen. Ze zijn hier voor de handel en blijven een paar minuten om die te bekijken, waarna ze verdwijnen. De tentoonstelling zelf verandert elke minuut. Zij die gegaan zijn komen niet meer terug, en zij die gekomen zijn gaan weg. Dus deze toestanden en veranderingen verwijzen naar achter dat gastenhuis, die plaats en deze tentoonstellingen. En ze bewijzen de aanwezigheid van oneindige paleizen en blijvende woningen die geschikt zijn voor dat Eeuwige Koninkrijk. En daar in dat rijk zijn wijnbergen en schatkamers vol met de reinste en hoogste originelen van de afdrukken en voorbeelden die wij hier in de wereld zien. Dus die zijn er als beloning voor de inspanningen hier. Hij geeft hier het werk en daar het loon. Voor elke ontvanger is daar – als hij niet is gezakt voor het examen – een gelukzaligheid die afhankelijk is van zijn daden. Het is daadwerkelijk onmogelijk dat

zo'n eeuwig koninkrijk alleen maar tot vergankelijke, verloren en sterfelijke zielen beperkt blijft.

Kijk naar die waarheid met deze voorbeeldverrekijker. Bijvoorbeeld: je bewandelt een weg. Je ziet een huis voor je op je weg staan. Een Grote Heer heeft dat huis voor zijn gasten gemaakt, die naar hem toe komen. Hij besteedt veel geld aan de decoratie van dat huis, zodat zijn gasten een nachtje kunnen verblijven en wat kunnen leren. Bovendien kunnen die gasten de decoratie in een korte tijd nauwelijks bekijken en de geschenken die ze gekregen hebben kunnen ze nauwelijks proeven, waardoor ze onverzadigd vertrekken. Maar ieder van hen maakt foto's met zijn eigen persoonlijke fotocamera van de dingen in dat huis. Ook de dienaren van die Grote Heer maken zorgvuldig foto's van de handelingen van deze mensen en ze noteren die. En je ziet dat die Grote Heer elke dag het merendeel van die waardevolle decoratie vernielt. Daarna verzorgt hij voor zijn nieuwe gasten nieuwe decoratie. Deze Heer die dit huis op deze weg heeft gemaakt, bezit ook erg hoge bestendige huizen en erg waardevolle en onuitputtelijke schatkamers en een erg grote royaliteit, of twijfel je nog hierover, nadat je dit hebt gezien? Met deze geschenken hier in dit huis wekt hij de eetlust op voor de dingen die hij bij zichzelf heeft. En hij maakt hun verlangens wakker voor de giften die hij voor hen klaargelegd heeft. Wanneer je eveneens de toestand van dit aardse gastenhuis nuchter bekijkt, dan begrijp je de volgende 'negen principes':

Eerste principe: je begrijpt dat deze wereld net als dat huis ook niet voor zichzelf bestaat (…). En uit zichzelf deze vorm aannemen is onmogelijk. De wereld is zeker een gastenhuis; en deze is met wijsheid gemaakt voor de verwelkoming van de schepsels in

karavanen, opdat ze hierin even verblijven voordat ze verder reizen.

Tweede principe: je begrijpt ook dat de bewoners van dit huis gasten zijn. Zij worden door hun Vrijgevige Heer in het Paradijs uitgenodigd.

Derde principe: je begrijpt ook dat de versieringen in deze wereld er niet alleen zijn om van te genieten of voor een uitstapje. Want: ze geven even plezier, maar na het vertrek geven ze voor een lange tijd pijn. Je mag proeven en ze wekken je eetlust op, maar je blijft onverzadigd. Immers, het leven van de wereld is te kort of jouw leven is te kort. Het is niet genoeg voor de verzadiging. Dus deze versieringen met een hoge waarde en een korte houdbaarheidstermijn[17] zijn een les; en ze zijn ervoor om te danken. En ze stimuleren je om de blijvende originelen te willen zien. En ze zijn voor andere, zeer hoge doelen …

Vierde principe: je begrijpt ook dat deze versieringen[18] in de wereld voorbeelden zijn en

---

17 De waarde en elegantie van alle dingen is zeer groot en mooi, hoewel ze maar kort bestaan. Dit betekent dat deze kunstwerken kopieën zijn. En ze hebben geen eigen vorm, maar de vorm van andere dingen. En ze richten de blik van de klanten op de originelen; dat is wat we hier zien. In dat geval zijn dit soort versieringen van de wereld de kopieën van de geschenken van het Paradijs. De Barmhartige, de Genadige heeft ze klaargelegd voor Zijn dienaren van wie Hij houdt, kunnen we zeggen, en zo is het.

18 Ja, iedere creatuur heeft zijn eigen doelen en het bestaan ervan heeft vele resultaten. Deze zijn niet beperkt tot alleen de wereld of hun eigen ziel, zoals zij zich op het dwaalspoor kunnen inbeelden. Door die gedachte ontstaat zinloosheid en doelloosheid. Het doel van alles wat geschapen is en de resultaten van het leven zijn voorzeker te verdelen in drie delen.

Eerste: en het hoogste is de betrekking tot de Schepper. De versiering van een mooi kunstwerk (schepsel), dat Hij heeft bekleed, wordt aan de blikken van de eeuwige Getuige (God) in de vorm van een parade gepresenteerd. Voor deze aanblik is slechts één wegvloeiend moment van het leven genoeg. Zelfs voor een schepsel dat nooit heeft geleefd, is de intentie van het bestaan genoeg. Dit doel is volledig verwezenlijkt door mooie schepsels die snel verdwijnen. En door zaden en pitten die elk op zich unieke kunstwerken zijn, hoewel ze nooit tot leven komen en nooit fruit en bloemen dragen. Zin- en nutteloosheid beroeren hen niet. Dus ieder ding vertoont met zijn leven of zijn bestaan de wonderlijke macht en kunstwerken van de vaardige Schepper. Ze presenteren dat aan de blikken van de majesteitelijke Sultan (God), wat het eerste doel is.

Tweede: het doel van het bestaan en de resultaten van het leven gaan over bewuste wezens. Met andere woorden: ieder schepsel is één voor één de brief van de waarheid en een artistiek gedicht en een wijs woord van de almachtige Schepper. Dat wordt aan de blikken van de engelen, djinn, dieren en mensen aangeboden. Ze worden voor de lezing uitgenodigd. Dat wil zeggen: het is voor ieder bewust wezen iets wat een les en een aanwijzing inhoudt.

Derde: het doel van het bestaan en de resultaten van het leven gaan over de ziel zelf van ieder ding. De resultaten zijn klein, zoals genot, genoegen, voortduren en welzijn. Bijvoorbeeld: één honderdste deel van de activiteiten die een stuurman verricht op een grote boot van een koning dient voor hemzelf en voor zijn uitbetaling. De overige negenennegentig procent is voor de koning. Zo ook is van ieder ding het doel voor zichzelf en de wereld één en de overige negenennegentig zijn voor de Schepper. Dat is een verklaring voor de vereniging van verschillende doelen die tegenstrijdig leken, zoals doelmatigheid en spaarzaamheid, vrijgevigheid en gastvrijheid, vooral onbegrensde gastvrijheid. Uit dezelfde gezichtshoek heersen vrijgevigheid en gastvrijheid. De naam Vrijgevige manifesteert zich hier. De vruchten en zaden zijn talloos, puur om dit ene doel. Ze getuigen van een grenzeloze vrijgevigheid. Maar uit het universele standpunt van de doelen is wijsheid de heerser. De naam Alwijze manifesteert zich hier. Iedere vrucht van een boom heeft evenveel doelen als een boom vruchten heeft. Deze zijn te verdelen in de drie delen die we hebben uitgelegd. Deze universele doelen vertonen een grenzeloze wijsheid en spaarzaamheid. En grenzeloze wijsheid verenigt zich met grenzeloze vrijgevigheid en gastvrijheid, terwijl ze tegenstrijdig leken. Voorbeeld: een taak van het leger is zorgen voor rust en orde. Voor deze taak zijn veel soldaten beschikbaar,

afbeeldingen van de geschenken van het Paradijs. Ze zijn door de barmhartige God voor de gelovigen van het Paradijs verzameld.

Vijfde principe: je begrijpt ook dat deze voorbijgaande kunstwerken (dieren, planten, enz.) niet gemaakt zijn voor de vergankelijkheid of om even zichtbaar te worden. Ze zijn gemaakt om in het bestaan te verzamelen voor een korte termijn, zodat ze hun voorbestemde rol vervullen. Daarna worden de afbeeldingen en vormen opgenomen, resultaten genoteerd, evenals de betekenissen indien die begrepen zijn … Een voorbeeld: die blijvende uitzichten zijn weefsels voor de bewoners der eeuwigheid. Ook zullen ze in de blijvende wereld voor andere doelen dienen.

Schepsels worden geschapen voor de eeuwigheid en niet voor de vergankelijkheid; ze verliezen wel hun aardse vorm, maar worden daarmee ontslagen van hun taak omdat ze die hebben vervuld. Dit begrijpen we uit het volgende: een schepsel dat vergankelijk is, gaat weliswaar in één opzicht naar de verwoesting, maar in vele opzichten blijft het bestaan. Bijvoorbeeld: kijk naar deze bloem die een van de woorden van de Almachtige is. Ze glimlacht en kijkt korte tijd naar ons. Ze verbergt zich vlak daarna achter de sluier van vernietiging. Maar ze vertrekt zoals een woord dat je uitspreekt. En duizenden van haar soortgenoten blijven achter in de oren. En de betekenissen van die bloem worden in evenveel geheugens die ze begrijpen

---

zo veel als je maar wilt, en dat is erg veel. Maar voor andere taken, zoals bescherming van de grenzen en strijden tegen de vijand, is hun aantal nog maar net genoeg. Dit is in perfecte balans met wijsheid. Dus de wijsheid van de staat staat in verband met zijn macht. In dat geval kunnen we zeggen dat er geen overmaat is in het leger.

blijvend achtergelaten. Want: als ze haar opdracht heeft vervuld, en daarmee betekenis heeft gekregen, gaat ze weg.

Maar ze gaat pas weg als haar beeltenis is achtergelaten in alle geheugens die haar gezien hebben; en als haar geestelijke essentie in al haar zaden is achtergelaten. Alsof elk geheugen en elke zaadkorrel een camera is die de vorm bewaart en een soort woning voor de blijvende voortzetting. Als een schepseltje van het laagste niveau van het leven al op deze wijze in elkaar zit, dan is te begrijpen dat de mens in vele opzichten verbonden is met de eeuwigheid. Want de mens bezit niet alleen een eeuwige ziel, maar hij staat ook op het hoogste niveau van het leven.

De miniatuur van het gehele object en de structurele wetten van grote planten met bloemen en vruchten worden bewaard en voortgezet met een perfecte orde in piepkleine zaden onder veranderende stormen, hoewel ze maar een klein beetje op een ziel lijken. Maar de mensenziel is veelzijdig begaafd; en hij is de bezitter van een verheven essentie die bekleed is met een uitwendige gestalte. Overigens is de mensenziel een lichtgevend Godsbevel, en hij is een bewust wezen. Hierdoor begrijpen we in hoeverre de mensenziel vast verbonden is met de eeuwigheid …

Zesde principe: je begrijpt ook dat de mens niet onbewaakt is achtergelaten. Hij kan niet zomaar een touw om zijn nek doen en springen van waar hij wil. Integendeel, alle afbeeldingen van zijn daden worden opgenomen en opgeschreven; ook de resultaten van zijn handelingen worden bewaard voor de Dag van Verantwoording.

Zevende principe: je begrijpt ook dat deze mooie creaties van de zomer en de lente in de herfst worden verwoest, maar dit betekent niet hun einde.

Integendeel! Ze krijgen ontslag omdat ze hun taken hebben vervuld.[19] Daarmee worden ook plaatsen vrijgemaakt voor nieuwe schepsels van de lente; zo worden ook plaatsen gereedgemaakt voor anderen die eveneens hun taken hebben. Daarmee waarschuwt God ook bewuste wezens, omdat ze anders door verwaarlozing hun gebeden vergeten; en evenzo door dronkenschap hun dankverplichtingen.

Achtste principe: je begrijpt ook dat de eeuwige Bouwmeester van deze vergankelijke wereld ook een andere, eeuwige wereld heeft. Want Hij stimuleert Zijn dienaren en aanbidders om naar die wereld te gaan.

Negende principe: je begrijpt ook dat deze Barmhartige Heer Zijn rechtschapen dienaren in die eeuwige wereld zulke schenkingen zal geven: **wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord, en wat in geen mensenhart is opgekomen**. Dit geloven wij …

Zevende waarheid

---

[19] De vruchten, bloemen en bladeren die aan de top, takken en uiteinden van een boom hangen, komen uit de voedselbron der barmhartigheid. Ze vertrekken pas als hun opdrachten zijn vervuld en als ze oud zijn geworden, opdat de deur niet gesloten wordt voor hen die nog zullen komen. Anders wordt er een einde gemaakt aan de wijde barmhartigheid en aan de dienst van de overige broeders. Bovendien zouden ze door het beëindigen van de jeugd diep zinken en verwaarloosd worden. Een voorbeeld van de Opstanding is de vruchtenboom – de lente. En de mens is een voorbeeld van een boom (aan alles komt een eind). Ook de aarde is een soort machtige boom van de wonderlijke Opstanding en een verzamelplaats. Zelfs de wereld is een voorbeeld van een verbazingwekkende boom, waarvan de vruchten naar de markt van het Hiernamaals worden gestuurd.

De deur van bescherming en bewaring; dit is de manifestatie van Zijn namen ‘de Beschermer’ en ‘de Bewaker’ (*Hafiz*, *Rakib*).

Is het ooit mogelijk dat een bescherming wel met een perfecte balans en orde alle dingen in de hemel en op aarde, op het land en in de oceaan, nat en droog, klein en groot, laag en hoog bewaakt en op een bepaalde manier hun resultaten zeeft, maar dat de daden en handelingen van de mensen met betrekking tot Zijn universele heerschappij niet worden bewaakt? De daden van de mensen hebben weliswaar een hoog voordeel, een mens heeft de rang van een grote kalief en hem is een grote opdracht toevertrouwd. Maar worden de daden en handelingen van de mensen niet door een zeef gehaald voor een afrekening? En worden ze niet gewogen op een rechtvaardige weegschaal? Krijgt de mens geen passende straf of een beloning? God verhoede!

Inderdaad! De Heerser van dit universum beschermt alles in orde en balans. En orde en balans zijn de manifestaties van wetenschap, wijsheid, wil en macht. Want we zien zelf dat iedere creatie welgeordend en evenwichtig wordt geschapen en geplaatst. Bovendien, de verschillende gestalten tijdens het leven van iedere creatie zijn ook welgeordend; evenzo is de orde in zijn geheel ook onder de troon der orde (de orde van God).

We zien het volgende: deze almachtige Beschermer beëindigt het leven van ieder wezen als zijn opdracht is vervuld. Maar Hij slaat eerst vele afbeeldingen van iedere creatie op in verschillende geheugens in de vorm van een bewaartafel,[20] voordat ze vertrekt. En Hij slaat ook alles op in voorbeeldige spiegels en schrijft het grootste deel van zijn levensloop in pitten en vruchten. Hij bestendigt de

[20] Zie voetnoot van de Zevende Afbeelding.

buitenkant en de binnenkant in spiegels. Bijvoorbeeld: het enorme geldigheidsgebied van die wet der bescherming wordt in de volgende zaken vertoond: het geheugen van de mens, de vrucht van een boom, de pit van een vrucht en het zaad van een bloem.

Zie je het niet? Hij schrijft hun eigen vormvoorschriften, oerbeelden van hun uiterlijk en de dadenlijst van alle bloemen, vruchten en planten van een reusachtige lente in een beperkt aantal zaden, waardoor ze worden beschermd. Hij haalt in de eerstvolgende lente hun dadenlijst te voorschijn, die Hij verspreidt nadat Hij heeft berekend wat bij hen past. Hierdoor ontstaat een ander reusachtige rijk van de lente met perfecte orde en wijsheid, dat de geweldige omvang en uitwerking van deze bescherming en bewaring laat zien.

Inderdaad! Alle tijdelijke, waardeloze, vergankelijke en onbelangrijke dingen worden zo zorgvuldig behoed. Is het dan ooit mogelijk dat de daden van de mensen niet met uiterste zorg genoteerd en bewaard worden – hoewel hun daden in de onzichtbare wereld en in het Hiernamaals en in de geestenwereld onder het aspect van Zijn universele heerschappij belangrijke vruchten voortbrengen? Nee, absoluut niet!

Inderdaad! We begrijpen door deze grote manifestatie van deze bescherming en bewaring dat de Eigenaar (*Malik*) van het bestaan alles in Zijn rijk heel zorgvuldig bewaart. Hij geeft bovendien oneindige aandacht aan de plichten die Zijn soevereiniteit met zich meebrengt. En Hij let uiterst goed op Zijn allesoverheersende koninkrijk, zodanig dat Hij de allerkleinste gebeurtenis en onbelangrijkste daad opschrijft en laat noteren. Hij bewaart en beschermt de afbeeldingen en het verloop van alle creaties in Zijn rijk.

Door deze bewaring bestaat er een belangrijk dadenboek dat zal worden geopend als er rekenschap moet worden afgelegd. In het bijzonder van de mens, want de mens is in essentie het grootste en waardevolste wezen op aarde. Eerst wordt het archief van zijn handelingen geopend. Daarna worden de grote daden en belangrijke handelingen van de mens grondig onderzocht. Vervolgens worden ze gewogen op de grote weegschaal, en ten slotte uitgespreid.

De mens is op aarde een kalifaat toevertrouwd, met zijn ziel als onderpand; en hij is getuige van Zijn universele heerschappij en maakt de eenheid van God bekend in een verwarrend rijk. Hierdoor is hij opgeklommen tot bevelhebber en opzichter over het merendeel van de creaties die ook een aandeel hebben in het loven en bidden; en hij kan ze terechtwijzen als het fout gaat. Is het dan ooit mogelijk dat de mens naar zijn graf gaat, waarna hij nooit meer wordt gewekt of verstoord? En hoeft hij geen verantwoording af te leggen van al zijn daden, klein en groot? Of hoeft hij niet voor te komen in het goddelijke gerechtshof, hoewel hij naar de verzamelplaats van het Hiernamaals gaat? God verhoede!

Hoe kan de mens verdwijnen of zichzelf verstoppen onder de grond om zo te ontsnappen aan deze Almachtige God, hoewel Hij in staat is om toekomstige dingen[21] te verwezenlijken?

---

[21] De tijd vanaf de schepping der wereld tot aan het heden wordt beschouwd als het verleden en omvat alle gebeurtenissen. Iedere dag, ieder jaar en iedere eeuw is als een regel, bladzijde en een boek geschreven met de pen van het lot. De hand van Gods macht heeft Zijn wondere tekenen daarin geschreven met een perfecte wijsheid en orde.

De tijd vanaf het heden tot aan de dag der Opstanding, tot het Paradijs, tot de eeuwigheid, wordt de toekomst genoemd en kan alles bevatten wat mogelijk is. Dat wil zeggen: het verleden is de gebeurtenis en de toekomst is de mogelijkheid. Als die twee

Alle gebeurtenissen van het verleden – de wonderen van Zijn macht – getuigen daarvan en Hij schept iedere keer overduidelijk de winter en de lente, die erg veel lijken op de ondergang van de wereld en de Opstanding!

---

kettingen van het verleden en de toekomst tegenover elkaar worden gelegd, zie je hoe Hij de dag van gisteren geschapen heeft met de bijbehorende schepsels. Dan is hij ongetwijfeld evenzeer in staat om de dag van morgen met alle bijbehorende schepsels te scheppen. Er is zo ook geen enkele twijfel dat al deze verbazingwekkende creaties van het verleden de wonderen van een Almachtige Majesteit zijn. Ze getuigen met volledige zekerheid dat deze Almachtige ook in staat is om alle unieke dingen van de toekomst die in Zijn bereik liggen te scheppen.

Ja, degene die één appel schept, moet vast en zeker ook in staat zijn om alle appels op aarde te scheppen en zelfs de complete lente. En degene die geen lente kan scheppen, kan ook niet één appel scheppen. Want die appel wordt op dezelfde werkbank gemaakt. Maar degene die één appel kan scheppen, kan ook een lente scheppen. Een appel is een klein voorbeeld van een boom, van een tuin en bovendien van de gehele kosmos. In de kern van een appel bevindt zich de levensloop van een grote appelboom. Dit is gezien de artistieke oorsprong (de appelkern) een buitengewoon kunstwerk. Vandaar dat degene die deze zó schept, ook alles kan scheppen. Op dezelfde manier kan degene die de dag van vandaag heeft geschapen, ook de Jongste Dag scheppen. Een Heer die een lente kan scheppen, kan ook op de Dag der Opstanding alle doden opwekken. Degene die alle werelden van het verleden met volkomen wijsheid en orde aan de tijd bindt en toont, die kan ook vanzelf andere werelden aan het touw van de toekomst hangen en hij zal deze laten zien. In vele verhandelingen, vooral in het 22ste woord, is het volgende onweerlegbaar bewezen: degene die niet alles kan creëren, kan helemaal niets creëren. Maar degene die één ding kan scheppen, kan alles scheppen. En als de schepping van alles aan één Heer wordt toegeschreven, dan is de gehele schepping van alle dingen zo simpel als het scheppen van één ding. Als het aan vele oorzaken en aan diversiteit wordt toegeschreven, dan is de schepping van slechts één ding net zo moeilijk als de schepping van alle dingen. Dat is onmogelijk.

Hieruit volgt: niemand legt in deze wereld passende rekenschap af en er wordt ook geen uitspraak gedaan. Daarom vertrekt iedereen ongetwijfeld naar het goddelijke gerechtshof en de eeuwige wereld van gelukzaligheid.

Achtste waarheid

De deur van belofte en straf; dit is de manifestatie van Zijn namen 'de Schone' en 'de Geweldige' (*Cemil*, *Celil*).

Is het ooit mogelijk dat de alwetende en almachtige Schepper van deze creaties Zijn belofte niet nakomt–, ook al berichten alle profeten overeenstemmend Zijn woord, en getuigen ook alle getrouwen en heiligen eenstemmig over Gods vele beloften en bestraffingen? Zou Hij onkundig of machteloos zijn? God verhoede! Het is echter voor Zijn macht niet zwaar om al Zijn beloften en straffen waar te maken. Integendeel! Ze zijn heel simpel en gemakkelijk. Het is even gemakkelijk als het terugbrengen van de talrijke schepsels van de vorige lente; deze schepsels worden in de nieuwe lente gedeeltelijk exact hetzelfde[22] en komen deels in dezelfde vorm terug.[23] Wij en alle dingen hebben het zeer nodig dat Hij Zijn beloften waarmaakt; ook voor Hem en voor Zijn koninklijke heerschappij is dat noodzakelijk.

Het breken van Zijn belofte is niet alleen in strijd met Zijn oppermacht, maar ook met Zijn alomvattende

---

[22] Net als de wortels van bomen en planten.
[23] Net als de bladeren en vruchten.

kennis. Want het niet nakomen van een belofte komt door onkundigheid of machteloosheid.

O ontkenner! Weet jij wel wat voor belachelijke misdaad jij begaat met jouw ongeloof en ontkenning? Want je gaat ervan uit dat jouw ijlende verstand, je misleidende ziel en je fantasie jou niet bedriegen. Maar jij zegt dat deze Heer liegt, de Heer die in geen enkel opzicht Zijn belofte breekt, noch verplicht is om het tegengestelde te doen; bovendien past dat in geen enkel opzicht bij Zijn roem en eer. Bovendien getuigen alle zichtbare dingen en zaken van Zijn oprechtheid en waarachtigheid! Ondanks je grenzeloze kleinheid bega je een misdaad die oneindig groot is! Daarom verdien je vanzelfsprekend een grote en eeuwige straf. Eén tand van sommige bewoners van de Hel is zo groot als een berg. Deze uitspraak werd gedaan als een maatstaf voor hun grote misdaad.

Jij lijkt op een reiziger die zijn ogen voor het zonlicht sluit en de beelden van zijn fantasie volgt. Hij probeert zijn duistere weg – net als een glimworm – met het licht van zijn verstand te verlichten.

Via Zijn schepsels heeft de rechtvaardige God eenmaal laten weten wat Zijn betrouwbare woorden zijn en ze zeggen de waarheid. En met deze tekenen (*ayat*) maakt Hij duidelijk wat er gebeurt in de kosmos, en ze roepen de waarheid uit. Daarom komt Hij Zijn belofte na. Hij zal het goddelijke gerechtshof openen en zal de eeuwige wereld van gelukzaligheid geven.

Negende waarheid

De deur van leven en dood; dit is de manifestatie van Zijn namen 'de Levende', 'de Onwankelbare', 'de Levensschenker' en 'de Doodbrenger' (*Hayy*, *Kayyum*, *Muhyi*, *Mümit*).

Een Almachtige, Genadevolle, Alwetende en Alwijze Heer brengt deze grote dode en verdorde aarde opnieuw tot leven. En hierin schept en verspreidt

Hij meer dan driehonderdduizend verschillende soorten schepsels, en ieder schepsel is net zo uniek als de opstanding van de mens. En Hij toont hiermee Zijn macht. En tijdens die opwekking toont Hij Zijn alomvattende wetenschap met oneindig veel graden van onderscheid en verschil tussen de schepsels, zodat ze niet op elkaar lijken – hoewel er een grenzeloze wanorde aanwezig is. En Hij belooft vervolgens met alle hemelse openbaringen de opstanding van de mens. Hierdoor richt Hij alle blikken van Zijn dienaars en aanbidders op die eeuwige gelukzaligheid. En Hij zorgt ervoor dat het hele bestaan hoofd aan hoofd, schouder aan schouder en hand aan hand geeft dat ze bewegen in de cirkel van Zijn bevel en wil, maar ook dat ze elkaar helpen en aan elkaar zijn onderworpen. En hiermee toont Hij Zijn geweldige heerschappij. Daarnaast heeft Hij de mens geschapen als de meest veelzijdige, gevoelige, tedere, verwende en veeleisende vrucht van de boom van de kosmos. En Hij heeft de mens aangenomen als Zijn partner voor dialoog en heeft alles aan hem onderworpen. Hij laat hiermee zien dat Hij veel waarde aan de mens hecht.

- Is het dan ooit mogelijk dat Hij hierna de Dag der Opstanding niet verwezenlijkt? Of wil en kan Hij de Opstanding niet waarmaken? Of wil en kan Hij de mens niet opwekken? Of kan Hij het goddelijke gerechtshof niet openen? Of kan Hij de Hemel en de Hel niet scheppen? – God verhoede!

Inderdaad, de glorierijke Heerser van deze wereld schept in iedere eeuw, in ieder jaar en op iedere dag hier op deze kleine aardbodem vele voorbeelden, aanwijzingen en gelijkenissen van de Grote Opstanding en van het plein van de jongste dag.

Bijvoorbeeld: hij concentreert de lente zo dat Hij in vijf à zes dagen meer dan driehonderdduizend plant-

en diersoorten, klein en groot, voortbrengt en verspreidt. Hij creëert de wortels van alle bomen en planten en laat ze exact hetzelfde leven als voorheen. En Hij creëert ook sommige dieren als voorheen en geeft een eerdere vorm aan hen terug. Hij schept de overige in de vorm van gelijkheid en gelijkenis. De zaden zien er vrijwel hetzelfde uit en je kunt ze niet van elkaar onderscheiden. Desondanks krijgen ze in zes dagen of zes weken een volmaakt andere vorm. Dan worden ze evenwichtig en met een perfecte orde opnieuw tot leven gebracht, en wel heel snel, gemakkelijk en in overvloed. Is het ooit mogelijk dat deze Voortbrenger van al deze zaken iets niet kan scheppen? Of kan Hij de Hemel en de aarde niet in zes dagen scheppen? Of kan Hij de mensen niet in één ruk opwekken met de bazuin? God verhoede!

Laten we aannemen dat er een wondere schrijver aanwezig is die in één uur driehonderdduizend boeken in één pagina helemaal opnieuw in de beste vorm kan schrijven. En hij doet dit zonder schrijffouten, volledig, perfect en haalt niets door elkaar, hoewel de letters verward of uitgewist zijn. Als er dan iemand tegen jou zegt: ‘Die schrijver kan in één minuut jouw boek dat in het water is gevallen opnieuw uit zijn geheugen schrijven’, zou jij dan kunnen zeggen: ‘Dat kan hij niet’, of ’Ik geloof dat niet’? Of een wonderdadige koning die zijn macht demonstreert, of ter lering de bergen met een vingerwijzing optilt en landen verandert. En terwijl je zelf ziet dat hij de zee in land verandert. Daarna zie je dat er een grote rots in de vallei is gerold. Zijn eigen gasten die hij heeft uitgenodigd kunnen er niet langs. Als iemand dan tegen jou zegt: ‘Hij zal met een vingerwijzing die rots weghalen of stukslaan, hoe groot die rots ook is; Hij zal zijn gasten niet in de steek laten’, zou jij dan kunnen zeggen: ‘Hij kan die rots niet weghalen’? Of een generaal die in een dag opnieuw een groot leger opstelt. En als iemand dan zegt: ‘Hij kan met een blaas op de trompet alle soldaten van de

bataljons die rustpauze nemen weer bij elkaar verzamelen. En alle soldaten van de bataljons komen weer onder zijn discipline’, zou jij dan kunnen zeggen: ’Ik geloof dat niet’? Je zou erg dom zijn als je dat zou zeggen …

Kijk! De uitleg van deze drie gelijkenissen is: die Oereeuwige Ontwerper draait de witte pagina van de winter om voor onze ogen en opent de groene pagina van de lente en de zomer. Dan schrijft Hij op de pagina van de aardoppervlakte met de pen van Zijn macht en kennis en wel in de mooiste vorm meer dan driehonderdduizend soorten creaties (plant- en diersoorten). Ze zijn bij elkaar, maar ze raken niet door elkaar. Ze storen elkaar niet, hoewel Hij alles gelijktijdig opschrijft. Ze zijn in figuur en vorm allemaal verschillend van elkaar, en Hij laat ze niet verwarren. Hij schrijft het niet fout op. Inderdaad! De alwijze Bewaarder van alles bewaart het ‘programma’, de zogenoemde ziel van de grootste boom, in een kern zo klein als een punt. Is het dan gepast om te vragen hoe Hij de zielen van de doden bewaart? En de Almachtige Heer draait de wereld als een steentje van een katapult; en Zijn gasten zijn op weg naar Hem in het Hiernamaals. Is het dan gepast om te vragen hoe Hij deze wereld uit de weg ruimt of verwijdert?

Bovendien is Hij de Heer der Heerscharen die in Zijn Majesteit alle levenden uit het niets en opnieuw creëert en Hij schrijft en plaatst de atomen in alle lichamen met een perfecte orde met het commando: ‘Wees en het is.’

En ook de grondbestanddelen en de kernelementen van al deze creaties hebben kennisgemaakt met elkaar in één lichaam, net als een bataljon. Is het dan passend om te vragen hoe de Heer hen met één schreeuw kan verzamelen?

En je ziet met je blote ogen de aanwezigheid van talrijke aanwijzingen, voorbeelden en tekenen van de Grote Opstanding in ieder tijdperk en in iedere eeuw van de wereld en zelfs in de afwisseling van dag en nacht, en ook in de verschijning en verdwijning van de wolken in de lucht. Dat lijkt op de opstanding van de lente. Zelfs als je in je fantasie duizend jaar teruggaat in de tijd, en je legt daarna de twee vleugels van de tijd – het verleden en de toekomst – tegenover elkaar, dan zul je evenveel voorbeelden van de opstanding en van de jongste dag zien als er eeuwen en dagen zijn. Je hebt nu al deze aanwijzingen en voorbeelden gezien. En als je nog steeds die lichamelijke Opstanding ontkent en onmogelijk of onvoorstelbaar noemt, dan begrijp je toch wel hoe dom dat is … Zie wat het grootste Koninklijke Bevel over de waarheid zegt die wij besproken hebben:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

فَانْظُرْ اِلَى آثَارِ رَحْمَةِ اللّٰهِ كَيْفَ يُحْيِى الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْيِى الْمَوْتٰى وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Zie de sporen van Allahs barmhartigheid; hoe Hij de aarde laat herleven nadat zij dood was. Voorwaar, zo zal Hij de doden opwekken. Hij heeft macht over alle dingen. (Koran 30:50)

Samengevat: er is niet één belemmering die de lichamelijke Opstanding onmogelijk maakt. Integendeel, alles maakt de Opstanding noodzakelijk. Er is één Heer met een glorierijke en eeuwige heerschappij en met een alomvattende soevereiniteit en macht, die aan deze grote aarde – de wonderlijke verzamelplaats voor de Opstanding – leven en dood geeft als aan een simpel dier. En die de aarde als een

luie wieg en een mooie boot maakt voor mens en dier. En die de zon voor hen in dit gastenhuis (de wereld) tot een lamp maakt die licht en warmte geeft, en die de planeten maakt als vliegtuigen voor Zijn engelen. Uiteraard blijft deze heerschappij niet beperkt tot zulke vergankelijke, tijdelijke, onstandvastige, waardeloze, veranderende, onbestendige, gebrekkige en onvolkomen zaken van deze wereld en berust die daar niet op.

Met andere woorden: er is een andere geschikte plaats die eeuwig, bestendig, eindeloos en grandioos is. Hij heeft een ander, eeuwig rijk en laat ons daarvoor werken. Alle mensen met een verlichte geest en alle geestelijke leiders (*kutub*) van wie het hart verlicht is en alle mensen die een helder verstand bezitten, die vanuit het zichtbare zijn doorgedrongen tot de werkelijkheid en in Gods nabijheid zijn geraakt, getuigen van Zijn uitnodiging en verkondigen dat Hij ons zal overplaatsen naar die eeuwige wereld. En zij berichten eensgezind dat Hij voor ons een beloningsplaats of een strafplaats heeft bereid. En Hij heeft hiervoor vele krachtige beloften en waarschuwingen uitgesproken, die zij aan ons doorgeven.

Het zou verlaging en vernedering betekenen als God zich niet aan Zijn woord houdt. In geen geval is dat verenigbaar met Zijn majesteitelijke heiligheid. Niet nakomen kan alleen door vergeving of onmacht. Maar ongeloof is een absoluut misdrijf.[24] Vergeving daarvan

---

[24] Ongeloof brengt de waarde van de creaties naar beneden en beschuldigt hen van zinloosheid. En het getuigt van minachting van de gehele kosmos en het ontkent de manifestatie van Gods namen die te zien zijn in de spiegels van het bestaan. En ongeloof is een bespotting van Gods namen en weigert de getuigenis van het bestaan over de énige God. En het is een ontkenning van de gehele schepping. En ongeloof bederft de capaciteit van de mens

is niet mogelijk … En er is geen sprake van onmacht bij de Almachtige Heer die volmaakt en heilig is. De wegen, manieren en paden van de getuigen en verkondigers zijn verschillend, en toch zijn ze het totaal eens over de basis van deze zaak (de Opstanding). Hun grote aantal zet hun eensgezindheid kracht bij, en door hun kwaliteiten hebben ze zeggenschap over de gehele gemeente.

Ieder van hen is vanwege zijn rang een ster voor de mensheid, de ogen van een gehele gemeenschap en de heilige van een bepaald volk. En in het belang van deze zaak is ieder van hen zowel deskundig als bewijskrachtig. Maar in welke wetenschap of kunst dan ook gaat de voorkeur altijd eerder uit naar twee deskundigen dan naar duizenden niet-deskundigen. Het woord van twee positieve boodschappers telt zwaarder dan dat van duizenden negatieve boodschappers. Bijvoorbeeld: als twee mensen de halve maan van de Ramadan gezien hebben, dan zijn de woorden van duizenden ontkenners daarvan niets meer waard.

Kortom: in deze wereld bestaat geen correcter boodschap, geen zuiverder verkondiging, geen openlijker waarheid dan deze waarheid van de Opstanding. Dus de wereld is ongetwijfeld een akker, de Opstanding is een oogst en Paradijs en Hel zijn beide een bewaarplaats.

Tiende waarheid

---

zo erg, dat de mens onwaardig wordt om vrede en weldaden te ontvangen. Bovendien is ongeloof een heel grote misdaad. Want ongeloof schendt alle rechten van de gehele schepping en ook alle namen van God. In de eerste plaats om dat recht te beschermen en in de tweede plaats kan de ziel van de ongelovige geen goede daden meer verrichten. Hierom kan ongeloof niet meer vergeven worden. Het volgende Koranvers drukt die betekenis uit: *Afgoderij is inderdaad een groot misdrijf.* (Koran 31: 13)

De deur van wijsheid, genade, barmhartigheid en rechtvaardigheid; dit is de manifestatie van Zijn namen 'de Alwijze', 'de Vrijgevige', 'de Rechtvaardige' en 'de Barmhartige' (*Hakim*, *Kerim*, *Adil*, *Rahim*).

Deze roemrijke Eigenaar van alle gebieden (*malik-ül-mülk*) vertoont in dit tijdelijke gastenhuis (deze wereld), op deze vergankelijke examenplaats en op dit voorlopige tentoonstellingsterrein zo'n openlijke wijsheid, zichtbare genade, overwinnende rechtvaardigheid en omvangrijke barmhartigheid; is het dan ooit mogelijk dat er in de gehele omgeving van Zijn heerschappij en in de uiterlijke en innerlijke werelden geen permanente verblijven, geen eeuwige bewoners, geen blijvende verdiepingen en geen onsterfelijke schepsels zijn, zodat deze zichtbare wijsheid, genade, rechtvaardigheid en barmhartigheid worden vernietigd?

Deze Alwijze Heer heeft van al zijn schepsels de mens tot een gesprekspartner en een universele spiegel gemaakt. Hij laat de mens de inhoud van al Zijn schatkamers van barmhartigheid proeven en wegen. En Hij stelt zich aan hem voor met al Zijn namen en Hij houdt van de mens en laat van de mens houden. Is het ooit mogelijk dat Hij daarna die arme mens niet naar Zijn eeuwige Rijk stuurt? Zal Hij de mens niet in Zijn eeuwige Paradijs binnenlaten, hoewel Hij hem wel uitnodigt?

Hij legt aan ieder schepsel dat even klein is als een zaadje een verplichting op zoals die van een boom, en evenveel wijsheden als hij bloemen heeft en evenveel doelen als hij vruchten draagt. Is het dan ooit acceptabel dat alle plichten, wijsheden en doelen alléén gericht zouden zijn op deze wereld – een doel dat niet groter is dan dat zaadje? Zou Hij dit aardse leven het doel maken, dat nog minder waard is dan een zaadje? Zou Hij de zaden niet voor de wereld van de betekenis en de akker niet voor de wereld van het

Hiernamaals maken? Zou Hij wel toestaan dat ze werkelijke en waardige vruchten voortbrengen, maar zou Hij dit belangrijke aspect doel- en nutteloos laten? Zou Hij hun gezichten niet naar de wereld van de betekenis en wereld van het Hiernamaals keren? Dan kunnen ze hun echte doelen en waardige vruchten tonen.

Ja, is het ooit mogelijk dat Hij van deze dingen het tegenovergestelde van de waarheid maakt en de eigenschappen omkeert die Zijn namen 'Wijze', 'Vrijgevige', 'Rechtvaardige' en 'Barmhartige' uitdrukken – God verhoede! – en daarmee alle realiteiten in de kosmos ontkent die naar Zijn wijsheid, vrijgevigheid, rechtvaardigheid en barmhartigheid verwijzen? Zou Hij de getuigenissen van het hele bestaan afwijzen? Zou Hij alle verwijzingen van Zijn schepsels ongeldig maken?

En accepteert het verstand dat Hij vele verplichtingen aan de mens en aan zijn innerlijke gevoelens oplegt, evenveel als de haren op zijn hoofd, maar dat Hij daarna alléén dit aardse loon geeft dat niet meer is dan één haartje? Zou Hij zulk zinloos werk verrichten dat het tegenovergestelde van Zijn echte rechtvaardigheid en echte wijsheid is?

Hij geeft aan ieder wezen, aan ieder orgaan zoals de tong en zeker aan ieder schepsel evenveel wijsheden en nuttigheden. Deze zijn gelijk aan de voortbrengselen en vruchten van een boom. Dit bewijst dat Hij volmaakt is. Is het dan ooit mogelijk dat Hij daarna de grootste van alle wijsheden en de belangrijkste van alle nuttigheden en de noodzakelijkste van alle resultaten – de eeuwigheid, eeuwige gelukzaligheid en de ontmoetingsplek – niet geeft? Zou Hij, ondanks het feit dat de eeuwigheid de bron is van alle wijsheid, genade, barmhartigheid en nut, dat ze het grootste doel is, en wijsheid in wijsheid, genade in genade en barmhartigheid in barmhartigheid

verandert, daarna deze eeuwigheid toch niet geven? Zou Hij al Zijn zaken in absolute zinloosheid laten wegzakken? Zou je Hem kunnen vergelijken met iemand die een mooi paleis maakt met in elke steen gedetailleerd stucwerk en met overal duizenden versieringen en met in elke kamer duizenden waardevolle voorwerpen, maar er geen dak op maakt? Zou Hij alle dingen in dat paleis laten rotten en bederven? God verhoede! Uit een volmaakte goedheid komt het goede voort. Uit een volmaakte schoonheid komt het schone voort. En een volmaakte wijsheid brengt geen onzin voort.

Wanneer je in gedachten teruggaat in de geschiedenis, zul je evenveel verblijven, plaatsen, tentoonstellingen en werelden zien die gestorven zijn als deze wereld aan jaren heeft gekend. En je zult zien dat die verblijven en examenplaatsen en tentoonstellingen van voorwerpen op die van onze tijd hier lijken. In de vorm en kwaliteit zijn ze allemaal verschillend, maar ze tonen ordelijk en eensgezind de macht en wijsheid van de Schepper; daardoor lijken ze op elkaar.

En je zult ook zien dat er op die onvaste verblijven, tijdelijke plaatsen en tentoonstellingen een heldere wijsheid met orde, overduidelijke tekenen van genade, heersende rechtvaardigheid en een omvangrijke barmhartigheid te vinden zijn.

Op voorwaarde dat je niet totaal ontbloot bent van waarnemingen, zul je beslist weten dat er geen wijsheid is die perfecter is dan Zijn wijsheid. En een schonere genade dan Zijn genade, waar de aanwijzingen zichtbaar van zijn, bestaat ook niet. En een rechtvaardigheid die nog groter is dan Zijn al zichtbare rechtvaardigheid bestaat niet. En een andere omvangrijker barmhartigheid dan Zijn barmhartigheid bestaat evenmin; de vruchten ervan zijn te zien.

Stel dat we het onmogelijke aannemen en er geen permanente verblijven, hoge huizen, vaste woonplaatsen, eeuwige woningen, vaste bewoners en gelukkige dienaars zijn in het land van deze eeuwige Sultan die al deze werken bestuurt en die deze gasten en gastenhuizen verandert. Dan zou je het bestaan en de aanwezigheid van deze alomvattende vier kenmerken, te weten wijsheid, rechtvaardigheid, genade en barmhartigheid, moeten ontkennen. Hoewel ze net zo zichtbaar en sterk zijn als deze vier elementen: licht, lucht, water en aarde. Want het is bekend dat deze vergankelijke wereld met alles wat daarin bestaat die vier ware elementen niet kan bezitten.

Als er geen andere plaats is waar deze elementen volledig gemanifesteerd zullen worden, dan ben je genoodzaakt ze te ontkennen, zoals een dwaas doet met de zon waarvan hij het daglicht ziet. Vervolgens moet je de wijsheid ontkennen die aanwezig is in alles wat we met het blote oog zien. En je moet de genade die we in onszelf zien en die constant overal om je heen zichtbaar is ontkennen. En je moet deze rechtvaardigheid[25] die we met zeer sterke tekenen zien

---

[25] Ja, rechtvaardigheid is er in twee vormen. De ene is positief en de andere is negatief. Positieve rechtvaardigheid is aan iedere rechthebbende zijn recht geven. Deze vorm van rechtvaardigheid is alomvattend en overduidelijk in deze wereld. Deze vorm is in de derde waarheid bewezen. Bijvoorbeeld: wat ieder wezen uit naam van zijn capaciteiten of vanuit zijn natuurlijke behoefte of in een noodsituatie voor zijn bestaan en leven van de Roemrijke Schepper vraagt, geeft Hij openlijk met perfecte orde en balans. Dus deze vorm van rechtvaardigheid bestaat even zeker als het bestaan en het leven.

Negatieve rechtvaardigheid is de tweede vorm van rechtvaardigheid. Dat is afrekenen met de onrechtvaardigen. Met andere woorden: Hij geeft aan overtreders de straf en vergelding die hun toekomt. Deze vorm van rechtvaardigheid wordt niet in zijn geheel getoond in deze wereld. Maar er zijn talrijke verwijzingen en tekenen aanwezig over deze waarheid die je kunt zien. Een voorbeeld: alle vormen van vergelding, straf en

ontkennen. En je moet deze barmhartigheid die we overal zien ontkennen.

Maar je bent ook gedwongen om de Heer van deze wijze uitvoeringen, deze gastvrije behandelingen en deze barmhartige weldaden die we gezien hebben in het universum te accepteren als een valse speler of een ongenadige tiran. God verhoede! Dat is totaal onmogelijk, want dat is het tegenovergestelde van de realiteit. Zelfs achterlijke sofisten durven dit niet te bedenken, hoewel zij alles en zelfs hun eigen ziel ontkennen.

Kortom: enerzijds zijn er al deze toestanden, zoals alom aanwezige opwekkingen, het snel verlaten van de wereld, geweldige verzamelingen, snelle verspreidingen, prachtige plechtigheden en grote manifestaties. Anderzijds is er geen relatie tussen deze piepkleine vruchten, die onbelangrijke en tijdelijke doelen hier op aarde zijn. Er worden als het ware aan een klein steentje wijsheden en doelen zo groot als een berg opgehangen. Daarnaast worden aan een grote berg enkele piepkleine doelen gegeven die niet groter zijn dan een klein steentje; daar lijkt het op. Dit is onacceptabel voor iedereen en het past niet bij wijsheid.

Er is dus een grote ongelijkheid tussen het hele bestaan en deze toestanden en de doelen van deze wereld. Dit getuigt met volle zekerheid dat de gezichten van het hele bestaan gericht zijn op de wereld van de betekenis. Hij geeft daar geschikte vruchten; de ogen kijken naar Gods heilige namen. De doelen zijn gericht op die andere wereld.

---

tuchtiging die neergedaald zijn op alle opstandige volken vanaf het volk van Ad en Semud tot aan tegenwoordig. Dit vertoont met zekerheid dat er in de wereld een zeer hoge rechtvaardigheid heerst.

De kernen liggen zelf onder de aarde, maar hun oerbeelden komen uit in de wereld van de overeenkomst[26].

De mens kweekt hier op aarde gewassen en laat door zijn daden ook voor zich kweken.
De mens ontvangt zijn oogst in het Hiernamaals. Ieder zaadje is een wonder van macht en heeft evenveel doelen als een boom. Hetzelfde is het geval bij elke creatie die naar de namen van God en de wereld van het Hiernamaals kijkt.
En iedere bloem is het woord der wijsheid[27] en heeft net zo veel betekenissen als het aantal bloemen van een boom. En iedere vrucht is zowel een wonderwerk als een gedicht van barmhartigheid en heeft net zo veel wijsheden als het aantal vruchten van een boom. Slechts een van de duizenden wijsheden is dat ze als voedsel dient; als de opdracht is vervuld en de betekenis is verklaard gaat ze dood, waarna ze in onze maag wordt begraven. Deze tijdelijke creaties geven nu eenmaal ergens anders blijvende vruchten en ze laten blijvende beelden achter en ze verklaren de eeuwige betekenissen op een bepaalde manier. En ze

---

[26] In de wereld van de overeenkomst (*alem-i misal*) bevinden zich grenzeloze camera’s en iedere camera is buitengewoon groot en ze neemt alle gebeurtenissen (letterlijk alles) van de wereld op, zonder ze door elkaar te halen. Deze opnamen krijgen de Paradijsbewoners in de supergrote bioscoop van het Paradijs te zien. Met andere woorden: de mooie herinneringen die de mensen (en djinn) hier op aarde meemaken en de vruchten van hun tijdelijke leven zullen ze te zien krijgen in eeuwige bioscopen van het Paradijs. Dus *alem-i misal* is een zeer grote camera.

[27] Vraag: waarom gaan de meeste voorbeelden over bloemen, zaden en vruchten?
Antwoord: enerzijds zijn ze de meest unieke, verbazende en waardevolle wonderen van Gods macht. Anderzijds konden de natuurwetenschappers, de dwalenden en de filosofen het fijne handschrift op deze creaties van Gods pen van bepaling (*kalem-i kader*) en macht niet lezen, waardoor ze daarin zijn verdronken. En zo zijn zij in het moeras van naturalisme gevallen …

reciteren eeuwig de lofprijs (*tesbihat*) en de mens wordt een echte mens – bij God – als hij naar dit aspect kijkt dat gericht is op de namen van God en het Hiernamaals. Zo vindt men een weg door het vergankelijke naar de eeuwigheid.
Dus er is een ander doel in dit leven en in de dood, in verzamelen en verspreiden en achter het hele bestaan. De vergelijking is foutloos. Wat hier gebeurt is vormen en schikken, het maken en volgen van voorbeelden. De kosten die bij al dit verzamelen en verspreiden worden gemaakt zijn hoog, maar na het opnemen en samenstellen van de beelden worden ze blijvend getoond in de bioscoop. Eveneens worden de beelden en compilaties van hen die voor een korte tijd een individueel en een maatschappelijk leven leiden in deze wereld opgenomen. Ook worden de vruchten van hun daden opgenomen. Zo kunnen ze rekenschap afleggen op de grote Verzameldag. Maar de beelden en compilaties worden ook bewaard voor vertoning op een geweldige tentoonstelling, en om de capaciteiten van hen voor de eeuwige gelukzaligheid open te leggen.
Dus in een hadith wordt dit feit met de volgende woorden uitgedrukt: *Deze wereld is de akker van het Hiernamaals.*

Dus deze wereld bestaat. En wijsheid, genade, barmhartigheid en rechtvaardigheid bestaan ook door hun sporen in de wereld. Het Hiernamaals bestaat dan even zeker als deze wereld bestaat. Dus alles in deze wereld kijkt op een bepaalde manier naar die andere wereld. Dit betekent dat we daarnaartoe gaan. Als je het Hiernamaals ontkent, dan ontken je de wereld en zijn inhoud. Hieruit volgt: de mens wordt niet alleen door de dood en het graf opgewacht, maar ook door het Paradijs of de Hel.

Elfde waarheid

De deur van menselijkheid; dit is de manifestatie van Zijn naam ‘de Waarheid’ (*Hak*).

Allah de enige Aanbedene creëert de mens in dit universum voor de absolute en universele heerschappij en als Zijn belangrijkste dienaar en diepzinnige gesprekspartner. En Hij creëert hem in de hoogste waarde (*ahsen-i takvim*) en als een alomvattende spiegel voor de manifestaties van Zijn namen en voor de grootste naam (*Ism-i Azam*), en de rang van *Ism-i Azam* is in iedere naam aanwezig. En Hij creëert hem als het schoonste wonder van Zijn macht en geeft de meeste voorwerpen (zoals zintuigen) aan hem om de inhoud van de schatkamers der barmhartigheid te wegen, en te kennen als een onderzoeker. En Hij creëert hem met de meeste behoefte aan grenzeloze geschenken en als degene die meer lijdt onder de vergankelijkheid dan ieder ander wezen en die de bestendigheid sterker nodig heeft dan alles. En Hij creëert hem als de gevoeligste, armste en meest behoeftige onder de levenden. En Hij creëert hem als de ongelukkigste die erg onder deze wereld lijdt, maar tegelijkertijd geeft hij hem ook de hoogste vorm en eigenschappen. Vandaar dat de mens de eigenschap heeft om naar een eeuwig huis te verlangen en dat ook waard is. – Is het dan ooit mogelijk dat Hij de mens creëert zoals hierboven vermeld, maar hem niet naar het huis van de eeuwigheid stuurt? Zou Hij de rechten van de mens in de verdoemenis laten verdwijnen, wat totaal tegenstrijdig is met Zijn gerechtigheid? Zou Hij zulk lelijk onrecht verrichten in de ogen van de waarheid?

De Rechtvaardige Heer, de bezitter van wijsheid en volmaakte barmhartigheid, heeft aan de mens een geweldige eigenschap gegeven. De mens verdraagt deze eigenschap en die is hem toevertrouwd, hoewel de aarde, hemelen en bergen die niet durven te

verdragen. Dat wil zeggen: dat de mens met zijn piepkleine maatstaven[28] en kunstwerken de alomvattende kenmerken, universele handelingen en oneindige manifestaties van de Schepper kan begrijpen. En Hij creëert hem op aarde als het fijnste, meest verwende en meest machteloze wezen. Desondanks heeft Hij hem boven alle planten en dieren van de aarde gesteld als een soort ambtenaar, die kan ingrijpen in hun lofprijs en verering. Hij gebruikt de mens op kleine schaal als vertegenwoordiger van Zijn zaken die Hij voortbrengt in het universum en laat Zijn heerschappij door zijn daden en woorden verkondigen. En Hij geeft hem de voorkeur boven Zijn

---

[28] *Vahid-i kiyasi* is een soort liniaal. Want iets wat grenzeloos en alomvattend is, heeft geen einde en grens. Vandaar dat je dit niet kunt omvatten en het evenmin kunt vormen. En de essentie ervan is onbegrijpelijk. Bijvoorbeeld: constant licht zonder donker is onbegrijpelijk en onvoorstelbaar. Wanneer er met een echte of een denkbeeldige duisternis een grens om het licht wordt getrokken, dan is constant licht wel te begrijpen. Gods wetenschap, macht, eigenschappen en ook namen zoals ‘Alwijze’ en ‘Barmhartige’ zijn alomvattend, grenzeloos en weergaloos. Vandaar dat je ze niet kunt bevatten en ze zijn onbegrijpelijk en onvoorstelbaar. In dit geval hebben ze geen einde en grens. Hierom moet men in gedachte een grens trekken om ze te begrijpen. En dit doet *ego* (‘ik’). *Ego* bedenkt een denkbeeldige heerschappij, eigendomsrecht, macht en wetenschap en zo trekt *ego* een grens. *Ego* geeft hiermee aan die alomvattende namen, eigenschappen en kunstwerken van God een denkbeeldige grens. Tot hier is van mij en de rest is van God en *ego* begint ze te verdelen. Met zijn piepkleine voorbeelden begint *ego* langzaam Gods macht, kracht en wetenschap te kennen. Bijvoorbeeld: met zijn denkbeeldige heerschappij over zijn gebied, begrijpt *ego* de heerschappij van de Schepper van alle creaties. En met zijn schijnbare eigendomsrecht begrijpt *ego* de ware Eigenaar van alles. *Ego* zegt als voorbeeld: ‘Ik ben de eigenaar van dit huis, zo is de Schepper eigenaar van dit universum.’ Met zijn piepkleine wetenschap begrijpt *ego* Gods wetenschap; en met zijn piepkleine kunstwerk begrijpt *ego* Gods perfecte kunstwerk. Bijvoorbeeld: ik heb dit huis gemaakt en geordend. Dan heeft ook iemand dit aardse huis (de wereld) gemaakt en geordend …

engelen en heeft hem de rang van een kalief gegeven. – Is het dan ooit mogelijk dat Hij hierna niet de eeuwige gelukzaligheid aan de mens geeft, hoewel het doel, het resultaat en de vrucht van alle genoemde opdrachten die eeuwigheid is?

Zou Hij de mens daarna naar het slechtste, armste, zwaarst beproefde en meest beklagenswaardige niveau gooien – de laagste trede voor Zijn schepsels? Zou Hij tegelijkertijd het verstand van de mens, dit buitengewone, stralende werktuig en geschenk der wijsheid voor die hulpeloze, in een rampzalig en duister pijnigend apparaat veranderen? Zou Hij zulke onbarmhartigheid verrichten die totaal tegenstrijdig is met Zijn alomvattende wijsheid en barmhartigheid? Nee, absoluut niet!

Kortom: we hadden in het voorbeeldverhaal het legitimatiebewijs en zaakboekje van een officier bekeken. En we zagen zijn rang, taak, loon, uitrusting en instructies. Hierom wisten we dat deze officier niet bedoeld was voor deze tijdelijke plaats, maar dat hij naar een blijvend rijk ging waar hij zelf voor werkte. Op dezelfde wijze beweren de ontdekkers en onderzoekers volkomen eensgezind dat de aanwijzingen in het boek van het mensenhart en de gevoelens in het boek van zijn verstand en de uitrusting in zijn aanleg bedoeld en gegeven zijn voor die eeuwige wereld van gelukzaligheid en daar gezamenlijk op gericht zijn.

Ter illustratie: we vragen aan het voorstellingsvermogen, de diender en speler van het verstand: ‘Je krijgt één miljoen levensjaren en het koninkrijk van deze wereld, maar aan het einde zal je nooit meer bestaan.’ Indien zijn fantasie hem niet bedriegt en zijn ziel niet sterker is, zegt hij ‘ach’ in plaats van ‘graag’ en zal hij hevig jammeren. Vandaar dat het langste tijdelijke leven niet eens het kleinste vermogen van de mens, zoals hart, zin en verstand,

kan verzadigen. Het is vanwege deze capaciteiten dat het verlangen en de hoop van de mens naar de eeuwigheid zijn uitgestrekt en de gedachte het hele universum omvat, en de wensen over alle aspecten van de eeuwige gelukzaligheid zijn verspreid. Dit toont aan dat de mens geschapen is voor de eeuwigheid, en hij zal naar de eeuwigheid gaan. Deze wereld is voor de mens een gastenhuis en een wachtkamer van het Hiernamaals.

Twaalfde waarheid

De deur van profeetschap en openbaring; dit is de manifestatie van ‘In de naam van Allah, de Barmhartige, de Genadige’ (*Bismillahirrahmânirrahîm*).

Is het ooit mogelijk dat waanideeën en misleidingen die nog zwakker zijn dan muggenvleugels, de weg naar het Hiernamaals en de deur van het Paradijs kunnen afsluiten? – De eerwaardige profeet Mohammed (vrede zij met hem), de verrichter van duizend wonderen, heeft het Hiernamaals en het Paradijs met al zijn krachten geopend. En hij wordt door duizenden doorslaggevende verzen van de alwijze Koran gesteund; de Koran zelf is met zijn veertig aspecten een wonder. En zijn woord[29] wordt bekrachtigd door alle profeten (*enbiya*) die zelf op hun eigen wonderen steunen. En zijn zaak[30] wordt door alle heiligen (*evliya*) bekrachtigd die zelf op hun uitvindingen en wondergaven steunen. En alle heldere wetenschappers (*asfiya*) getuigen op grond van hun eigen onderzoeken over zijn waarachtigheid!

---

29 Zijn woord is onder meer de Opstanding.

30 Zijn zaak is onder meer het geloof in één God en het geloof in de Opstanding. – De vertaler

We begrijpen door de vermelde waarheden dat de Opstanding een erg sterke waarheid is. Zelfs een kracht die de wereld van zijn plaats verwijdert en vernietigt kan die waarheid niet verzwakken. Want die waarheid wordt door Allah met al Zijn eigenschappen en namen dwingend bevestigd. En de eerwaardige profeet bekrachtigt en verkondigt met al zijn wonderen die waarheid. En de alwijze Koran bewijst die waarheid met al zijn waarheden en verzen. En alle tekenen van de creatie en de wijze daden in deze gehele kosmos getuigen van die waarheid van de Opstanding.

God en het hele bestaan (behalve de ongelovigen) zijn het eens met de Opstanding. Is het dan ooit mogelijk dat twijfels en satanische influisteringen die niet eens de kracht van één haartje bezitten, deze zeer hoge waarheid die zo sterk is als een berg van zijn plaats kunnen tillen en verzwakken? Nee. God verhoede!

Je moet vooral niet denken dat de bewijzen van de Opstanding alléén uit deze twaalf waarheden bestaan die we uitleggen. Nee, de alwijze Koran verwijst naar nog duizenden andere aspecten van de Opstanding; net als hoe hij ons deze twaalf waarheden onderwijst. En ieder aspect daarvan is een sterke indicatie dat onze Schepper ons zal overzetten van deze vergankelijke plaats naar een eeuwige plaats.

En je moet vooral niet denken dat alléén deze namen van Allah (*Hakim*, *Kerim*, *Rahim*, *Adil*, *Hafiz*) de Opstanding vereisen en nodig maken, zoals we hier uitleggen. Nee, alle namen van Allah die zich bij de besturing en leiding van de kosmos manifesteren, vereisen de Opstanding.

En je moet ook niet denken dat het alléén beperkt is tot de genoemde wondertekenen (*âyât*) van de creatie die in de wereld naar de Opstanding verwijzen. Nee, voorzeker kunnen we in het merendeel van het bestaan aanzichten en eigenschappen beschouwen

die net als een gordijn naar rechts en links openen. De ene kant vertoont de Schepper en de andere kant de Opstanding.

Een voorbeeld: de mens vertoont met zijn schone schepping en hoge waarde zijn Schepper, en die veelzijdige capaciteiten en hoge waarde die snel eindigen, laten ook de Opstanding zien. En soms als je met één blik naar deze twee kanten kijkt, is zowel de Schepper als de Opstanding zichtbaar.

Bijvoorbeeld: er is in de meeste creaties een wijze ordening, genadevolle versiering, rechtvaardige balans en barmhartige daad zichtbaar. Kijk je naar de essentie ervan, dan zie je dat ze voortgekomen zijn uit de macht van een Schepper die *Hakim, Kerim, Adil, Rahim* (‘Alwijze’, ‘Vrijgevige’, ‘Rechtvaardige’ en ‘Barmhartige’) is. En je kunt het Hiernamaals zien, want ze zijn krachtig en grenzeloos, ook al bezitten ze een kort leven dat vergankelijk en onbelangrijk is.

Dit betekent dat alle dingen met hun dadentong: اَمَنْتُ بِاللّٰهِ وَ بِالْيَوْمِ اْلاَخِرِ ‘Ik geloof in God en in de laatste dag’ lezen en ze laten het lezen …

* * *

Slotwoord

De bovenstaande twaalf waarheden bevestigen, completeren en bekrachtigen iedere andere waarheid. Met de vereniging van deze twaalf waarheden zie je het resultaat. Welk waanidee durft deze twaalf standvastige muren – zo hard als staal en diamant – te doorbreken om zo het geloof in de Opstanding te verzwakken? Dat wordt beschermd in zijn oersterke bunker!

مَا خَلْقُكُمْ وَلاَ بَعْثُكُمْ اِلاَّ كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ

Jullie schepping en jullie opwekking is net als die van één persoon. (Koran 31:28)

Dit Koranvers verklaart het volgende: ‘De schepping en de Opstanding van alle mensen tegelijkertijd, is even gemakkelijk voor de macht van Allah als de schepping en de Opstanding van één mens.’ Inderdaad, zo is dat. Ik heb de waarheid van dit vers tot in de diepste details in *Nokta*, de zogenoemde verhandeling over de Opstanding, uiteengezet. Daarom verwijzen we hier met een paar voorbeelden naar de samenvatting. Zie eventueel *Nokta* (‘De Punt’).

Bijvoorbeeld: وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الاَعْلٰى

God komt het hoogste voorbeeld toe. (Koran 16:60)

Er is geen fout in de vergelijking. Als de zon het licht zelf zou geven, dan kan hij met ‘het geheim van lichtuitstraling’ het licht even makkelijk aan één stofje geven als aan oneindig grote lichtgevende objecten.

En ‘het geheim van spiegeling’ is bij het weerkaatsen van zonlicht net zo goed van toepassing op één piepklein glasdeeltje als op het onmetelijke oppervlak van de oceaan.

En met ‘het geheim van ordening’ zoals een kind met zijn vinger zijn speelgoedbootje draait, en met

evenveel gemak kan hij een reusachtig slagschip omdraaien.

En ‘het geheim van gehoorzaamheid’ betekent: zoals een commandant met een marsbevel één soldaat in beweging brengt, zo kan hij ook een heel groot leger met één woord in beweging brengen.

En ‘het geheim van evenwicht’ is dit: stel dat er een weegschaal in de lucht is die zo groot en zo gevoelig is, dat ze op twee noten reageert als men in ieder schaal één noot legt. Die weegschaal kan ook twee zonnen wegen. De kracht die een van de schalen met de noten de lucht in tilt en de andere naar beneden brengt, die tilt evenzo de ene zon naar de hemel en laat de andere naar de aarde zakken, wanneer er twee zonnen zouden zijn.

Dus zowel het grootste als het kleinste ding is met het geheim van lichtuitstraling, spiegeling, ordening, gehoorzaamheid en evenwicht in deze gewone, onvolkomen en vergankelijke wereld gelijk. En oneindige en ontelbare dingen staan gelijk aan één ding.

De Almachtige God openbaart Zijn kracht in een stralend licht dat van oorsprong grenzeloos volmaakt is. Ook is de essentie van ieder ding doorzichtig en er is een wijze ordening van het lot en de wijsheid, en de creaties gehoorzamen volkomen aan Zijn natuurwetten. En er is gelijkheid tussen bestaan en niet-mogelijk bestaan. Op grond van deze wijsheid is veel of weinig, groot of klein voor Hem gelijk. Hierdoor kan Hij even makkelijk met één roep alle mensen tegelijkertijd opwekken als één mens.

De treden van kracht en zwakte komen tot stand door het tegenovergestelde van iets. Bijvoorbeeld: de verschillende graden van warmte ontstaan wanneer koude intreedt. De graden van schoonheid ontstaan wanneer lelijkheid intreedt. De graden van licht

ontstaan wanneer het duister intreedt. Maar als iets essentieel en niet accidenteel is, dan kan de tegenstelling ervan niet intreden. Omdat er anders twee tegenstellingen bij elkaar moeten komen. Dit is onmogelijk. Dus er bestaan geen gradaties in iets oorspronkelijks en essentieels.

Dus Gods kracht is grenzeloos en almachtig, d.w.z. essentieel. Het is niet accidenteel zoals iets wat mogelijk is; Zijn kracht is absoluut volmaakt. Zijn tegenstelling is machteloosheid, en die kan dus onmogelijk intreden. Dus een lente scheppen is voor God even gemakkelijk als één bloem scheppen. Als je kijkt naar de oorzaken, dan is één bloem net zo zwaar als de lente. Bovendien is alle mensen opnieuw tot leven brengen en verzamelen even gemakkelijk als één mens tot leven wekken.

De afbeeldingen en waarheden over het vraagstuk van de Opstanding, die ik van het begin af aan tot hier in de vorm van gelijkenissen uitleg, berusten op de zegen van de alwijze Koran. Ze bereiden de ziel voor op overgave en het hart op acceptatie. Het grondwoord behoort tot de Koran. Want dat is het woord en het behoort hem toe. Laten we luisteren:

> *Allah heeft het doeltreffende argument.*
> (Koran 6:149)
>
> *Zie de sporen van Allahs barmhartigheid; hoe Hij de aarde laat herleven nadat zij dood was. Voorwaar, zo zal Hij de doden opwekken. Hij heeft macht over alle dingen.*
> (Koran 30:50)
>
> *Hij zegt*: *'Wie maakt de beenderen weer levend als zij gruis zijn?' Zeg 'Hij die ze de eerste maal heeft laten ontstaan zal ze weer levend maken. En Hij kent alles wat geschapen is.'*
> (Koran 36:78-79)

O mensen, vreest jullie Heer; de beving van het uur is iets geweldigs! Op de dag dat jullie het zien zal elke zogende vrouw wat zij zoogt veronachtzamen en elke zwangere zal wat zij draagt baren. En je zult de mensen dronken zien, al zijn zij niet dronken. Maar Gods straf is streng.
(Koran 22:1-2)

Allah! Er is geen god dan Hij. Hij zal jullie bijeenbrengen voor de Opstandingsdag, waarover geen twijfel bestaat. En wie is er oprechter met berichten dan Allah?
(Koran 4:87)

De vromen verkeren in gelukzaligheid, maar de overtreders zijn in het hellevuur.

Wanneer de aarde bevend dooreen wordt geschud en haar lasten te voorschijn brengt en de mens zegt: 'Wat heeft zij toch?' Op die dag zal zij haar berichten meedelen die jouw Heer haar heeft geopenbaard. Op die dag zullen de mensen afzonderlijk voorkomen om hun daden getoond te krijgen. En wie ook maar een greintje goeds heeft gedaan, die zal het zien. En wie ook maar een greintje kwaads heeft gedaan die zal het zien.
(Koran 99:1-8)

De heftige ramp (de jongste dag). Wat is de heftige ramp? En hoe zul jij te weten komen wat de heftige ramp is? Op de dag dat de mensen als verspreide motten zijn. En de bergen als gekaarde wol. En van wie de weegschaal (met goede daden) dan zwaar weegt, die zal dan een tevreden leven leiden. En van wie de weegschaal dan licht weegt, zijn verblijfplaats is dan Hawiyah (de Hel). En hoe zul jij te weten komen wat zij is? Een verbrandende Hel!
(Koran 101:1-11)

En van Allah is het verborgene van de hemelen en de aarde. En de beschikking van het uur (de jongste dag) is slechts één oogwenk of nog korter. Allah is almachtig.
(Koran 16:77)

We luisteren ook naar andere heldere verzen van de Koran als deze en we zeggen: ‘We geloven en stemmen ermee in.’

اَمَنْتُ بِاللَّهِ وَ مَلٰئِكَتِهِ وَ كُتُبِهِ وَ رُسُلِهِ وَ الْيَوْمِ ٱلاَخِرِ وَ بِالْقَدَرِ
خَيْرِهِ وَ شَرِّهِ مِنَ اللَّهِ   تَعَالَى وَ الْبَعْثُ بَعْدَ الْمَوْتِ حَقٌّ وَ اَنَّ
الْجَنَّةَ حَقٌّ وَ النَّارَ حَقٌّ وَ اَنَّ الشَّفَاعَةَ حَقٌّ وَ اَنَّ مُنْكَرًا وَ
نَكِيرًا حَقٌّ وَ اَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِى الْقُبُورِ اَشْهَدُ اَنْ لآ اِلٰهَ اِلاَّ
اللَّهُ وَ اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى اَلْطَفِ وَ
اَشْرَفِ وَ اَكْمَلِ وَ اَجْمَلِ ثَمَرَاتِ طُوبَآءِ رَحْمَتِكَ الَّذِى اَرْسَلْتَهُ
رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ وَ وَسِيلَةً لِوُصُولِنَا اِلَى اَزْيَنِ وَ اَحْسَنِ وَ
اَجْلَى وَ اَعْلَى ثَمَرَاتِ تِلْكَ طُوبَآءِ الْمُتَدَلِّيَةِ عَلَى دَارِ ٱلاَخِرَةِ
آى الْجَنَّةِ* اَللّٰهُمَّ اَجِرْنَا وَ اَجِرْ وَالِدَيْنَا مِنَ النَّارِ وَ اَدْخِلْنَا وَ
اَدْخِلْ وَالِدَيْنَا الْجَنَّةَ مَعَ ٱلاَبْرَارِ بِجَاهِ نَبِيِّكَ الْمُخْتَارِ آمِينَ

Ik geloof in Allah, in Zijn engelen, in Zijn boeken, in Zijn profeten en in de laatste dag. Ik geloof dat zowel het goede als het kwade met het lot (vooraf bepaald door Allah) is bepaald. De Opstanding na de dood is een realiteit. Het Paradijs is een realiteit. De Hel is een realiteit. De voorspraak is een realiteit. Zowel Münker als Nekir[31] *is een realiteit. En ik geloof dat Allah allen levend zal maken*

[31] Münker en Nekir zijn twee engelen die de doden in het graf ondervragen. – De vertaler

uit het graf. Ik getuig dat er geen god is dan Allah. En ik getuig dat Mohammed de profeet van Allah is.

O Allah! Geef vrede en zegeningen aan Mohammed die de mooiste, volmaaktste, eervolste en fijnste vrucht van de Toeba[32] *van Uw barmhartigheid is. U hebt hem als barmhartigheid voor de wereld gezonden; en als bron van de hoogste, prachtigste, mooiste en siervolste vruchten van deze Toeba in het Paradijs. O Allah! Bescherm ons en mijn ouders tegen het hellevuur. Laat ons en mijn ouders samen met de vromen ter wille van de positie van Uw uitverkoren profeet in het Paradijs binnen. Amen.*

O broeder, die deze verhandeling bestudeert met een open hart!

Zeg niet: ‘Waarom begrijp ik dit tiende woord niet helemaal?’ Maak je geen zorgen. Want een groot genie als Ibn-i Sîna zei: ‘Wij geloven hierin. Maar het verstand kan ons niet verder helpen op deze weg.’ En dit meende hij. Ook alle geleerden van de islam zeggen eensgezind: ‘De Opstanding is een overlevering. De overlevering is haar bewijs. Het verstand kan daar niet bij.’ Vanzelfsprekend kan deze erg diepe en geestelijk zeer hoge weg niet ineens een algemene straat voor ieder verstand worden. In deze eeuw zijn de tradities en de religieuze overgave gebroken en neergestort.

Maar de barmhartige Schepper heeft toch met Zijn genade en met de zegen van de alwijze Koran deze verklaring over de Opstanding geschonken. Die diepe en hoge weg wordt hiermee verklaard. Eigenlijk zouden we Hem duizend keer moeten bedanken. Want deze verklaring is genoeg om ons geloof te redden. Vandaar dat we tevreden kunnen zijn met het beetje dat we uit deze verhandeling begrijpen; en we bevatten

---

[32] ’Toeba’ is de naam van een boom in het Paradijs; haar wortels bevinden zich in de hemelen en haar takken hangen naar beneden. - De vertaler

haar steeds beter door ze opnieuw te bestuderen. Het volgende is een van de redenen die de Opstanding voor het verstand niet te bevatten maakte:

De Grote Opstanding (*Haşr-i A'zam*) is zichtbaar met de manifestatie van Zijn gróótste naam (*İsm-i A'zam*). En de geweldige daden van Allah worden via de manifestatie van Zijn *İsm-i A'zam* en met al Zijn namen uit de hóógste graad geopenbaard. *Haşr-i A'zam* zo simpel als de lente bewijzen en met een vaste overtuiging erin geloven kan alléén als men zelf die geweldige daden van Allah ziet en aan anderen laat zien.

Dit tiende woord (De Opstanding en het Hiernamaals) wordt met de zegen van de Koran zo gezien en zo ook vertoond. Als het verstand er alleen voor stond met zijn eigen krappe en beperkte principes, dan zou het machteloos zijn. En het geloof in de Opstanding zou dan maar imitatie zijn …

***

Inleiding

[Deze inleiding bevat twee punten; deze verklaren in het kort één betekenisvol resultaat van het geloof in de Opstanding en talrijke geestelijke voordelen en gevolgen. En deze punten laten zien dat het geloof in de Opstanding voor het individuele leven – en vooral voor het maatschappelijke leven – zeer belangrijk en noodzakelijk is. Daarnaast vormen ze één alomvattend bewijs van de vele bewijzen van het geloof in de Opstanding. Bovendien verklaren ze ook dat het geloof in de Opstanding zo overduidelijk en logisch is.]

Eerste punt

Het geloof in het Hiernamaals is de grondwaarheid voor het individuele en maatschappelijke leven van de mens, en het is de bron van geluk en volmaaktheid. Hier zullen we dat aanduiden met vier van de honderden bewijzen als vergelijking.

Eerste bewijs

De kinderen maken bijna de helft van de mensheid uit. Zij kunnen alléén met de gedachte aan het Paradijs de doden en sterfgevallen verdragen, hoewel het sterven voor hen erg angstaanjagend is. Alléén met die gedachte kunnen ze de geestelijke kracht vinden in hun zwakke en gevoelige lichamen. En ook met het Paradijs kunnen ze in hun kwetsbare aard geestelijke hoop vinden, zodat ze gelukkig kunnen leven. Desondanks huilen kinderen snel om alle dingen.

Met de gedachte aan het Paradijs zegt een kind als voorbeeld: ‘Mijn kleine broertje of vriendje is dood. Maar hij is een vogel van het Paradijs geworden. Hij speelt nu in het Paradijs en heeft een beter leven dan wij.’ Zonder deze gedachte zou de dood hun

weerstandbiedende en innerlijke krachten verpletteren. Want de dood van kinderen zoals zijzelf en van volwassenen rondom hen slaat telkens in de bezorgde gezichten van deze hulpeloze kleintjes. Vandaar dat niet alleen hun ogen, maar ook al hun innerlijke vermogens zoals geest, hart en verstand erg hard zouden huilen. Als dat zo was, zou zo'n kind hierdoor ofwel verwoest worden ofwel veranderen in een slecht wezen zonder doel …

Tweede bewijs

De ouderen vertegenwoordigen weer een ander deel van de mensheid. Zij kunnen alléén met het leven na de dood de nabijheid van het graf verdragen. Alléén zo kunnen zij raad vinden in het naderende sterven van hun aardse leven en in het einde van hun mooie wereld waar ze zo aan gehecht zijn. En alléén met hoop op eeuwig leven kunnen zij de dood en het afscheid verdragen, ondanks dat hun kwetsbare geestelijke gestel overeenkomt met dat van een kind en ondanks de verschrikkelijke en pijnlijke wanhoop die de dood oproept. Anders zouden deze bezorgde eerbiedwaardige vaders en moeders die veel behoefte hebben aan innerlijke rust, geestelijk uitermate verscheurd zijn en door verwarring van hun hart zou de wereld voor hen een duistere kerker lijken en het leven een pijnlijke straf.

Derde bewijs

De jongeren vormen de grondslag en de basis van alle maatschappijen. Alléén door de gedachte aan de Hel worden hun hartstochten en buitensporige begeerten en lusten – van overtreding, onderdrukking en verwoesting – in bedwang gehouden. En zo blijft de openbare rust in de maatschappij gehandhaafd. Als er geen angst voor de Hel zou zijn, dan zouden deze dronken jongelui het principe ‘Macht is recht’ volgen.

En ze zouden achter hun hartstochten aan rennen, zodat de wereld in een hel verandert voor de zwakke en krachteloze mensen. Zij zouden hierdoor de hoge menselijkheid in een zeer lage en beestachtige toestand brengen.

Vierde bewijs

Het gezinsleven is in dit aardse leven de hoeksteen van de mensheid en het is een veelomvattend centrum. Het is ook voor het geluk in deze wereld het Paradijs, de hulpbron en het toevluchtsoord. Voor iedereen is zijn huis een eigen, kleine wereld. En de levenskracht en het geluk van dat huis en dat gezinsleven zijn afhankelijk van hecht, serieus en trouw respect, en echt, liefdevol en offervaardig medelijden. En dit trouwe respect en offervaardige medelijden zijn afhankelijk van de volgende gedachte en grondwaarheid: het bestaan van een eeuwige vriendschap, eeuwig partnerschap en onsterfelijk samenzijn in een oneindige wereld en eeuwigdurend leven met vaderlijke, kinderlijke, broederlijke en vriendschappelijke relaties.
Hij zegt bijvoorbeeld: ‘Mijn vrouw is mijn blijvende levensgezellin in een eeuwige wereld en in een eeuwig leven. Het geeft niet dat ze tijdelijk oud en lelijk geworden is. Want ze heeft een eeuwige schoonheid die in de toekomst komt. En omwille van dat eeuwige partnerschap zal ik medelijdend en offervaardig zijn.' Zo kan hij dus zijn oude vrouw met veel liefde, erbarmen en zorg behandelen als een prachtige *hoeri*[33]. Anders zou een partnerschap snel eindigen in een eeuwige afscheiding na een paar uur lichamelijke vereniging van de buitenkant, wat niets anders is dan een seksueel instinct zoals bij de dieren.

---

[33] Hoeri is een prachtige jonge vrouw uit het Paradijs. - De Vertaler

Dan zou je slechts tijdelijk een nepmedelijden en een vals respect tonen. En zoals het bij de dieren gaat, zouden er zich andere belangen en sterke gevoelens voordoen. Die werpen dan dat valse respect en medelijden omver, zodat het aardse paradijs in een hel verandert.

Dit is een van de honderden gevolgen van het geloof in de Opstanding die in verband staan met het maatschappelijk leven van de mens. Vergelijk ook andere talrijke aspecten en voordelen van dit ene gevolg met deze vier bewijzen. Dan begrijp je 'de verwezenlijking van de Opstanding' even zeker als de sublieme waarheid van de mensheid en als haar universele behoefte. De verwezenlijking van de Opstanding blijkt zelfs nog duidelijker dan dat de menselijke maag getuigt van de behoefte aan voedsel.

Als de resultaten van deze 'waarheid der Opstanding' uit de mensheid verdwijnt, dan verwordt deze zeer belangrijke, hoge en levendige essentie van de mensheid tot een onrein kadaver dat alleen nog maar als nest dient voor microben. De sociologen, politici en moralisten die erg betrokken zijn bij de regering, moraal en maatschappij van de mensen, zouden eens moeten opletten! Laat ze maar komen, waarmee kunnen ze deze leegte vullen? En waarmee kunnen ze deze diepe wonden genezen?

Tweede punt

Een van de talrijke bewijzen voor de waarheid van de Opstanding, dat afkomstig is van andere zuilen van het geloof en dat uit de kern van al die getuigenissen komt, wordt hier in een zeer korte vorm verklaard.

Als volgt: alle wonderen, bewijzen en waarachtigheden van Mohammed (vrede zij met hem) bewijzen zijn profeetschap. Maar ze verwijzen tegelijkertijd naar de waarheid van de Opstanding en ze bewijzen de verwezenlijking. Want deze persoon

heeft in heel zijn leven en daden eerst de enige Allah bekendgemaakt en direct daarna de Opstanding. En alle wonderen en bewijzen van Mohammed bevestigen alle profeten en laten alle profeten bevestigen. Daardoor getuigen ze ook van dezelfde waarheid. De getuigenis die afkomstig is van وَ بِرُسُلِهِ 'het geloof in Zijn profeten' wordt nog duidelijker door وَ كُتُبِهِ 'het geloof in Zijn heilige boeken'. Die getuigen ook over dezelfde waarheid van de Opstanding.

Als volgt: alle wonderen, bewijzen en feiten bewijzen de waarheid van de wonderlijke Koran. Maar ze verwijzen tegelijkertijd naar de waarheid van de Opstanding en ze bewijzen de verwezenlijking ervan. Want bijna eenderde van de Koran gaat over de Opstanding. En aan het begin van de meeste korte soera's staan doorslaggevende verzen over de Opstanding. Dezelfde waarheid wordt verkondigd met duizenden overduidelijke verzen en wordt daardoor aangetoond.

Bijvoorbeeld:

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ* يَآ اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ
اِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ*

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا * اِذَا السَّمَآءُ
انْفَطَرَتْ* اِذَا السَّمَآءُ انْشَقَّتْ*

عَمَّ يَتَسَآءَلُونَ * هَلْ اَتَيكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ

Wanneer de zon wordt opgerold. O mensen vreest jullie Heer. Voorwaar, de beving van het uur zal een geweldige zaak zijn. Wanneer de aarde bevend dooreen wordt geschud. Wanneer de hemel splijt. Wanneer de hemel barst.

Waarover stellen zij vragen? Heeft het bericht over de Opstanding jou bereikt?
(Koran 81:1, 22:1, 99:1, 82:1, 84:1, 78:1, 88:1)

De waarheid der Opstanding is de belangrijkste en noodzakelijkste waarheid. Want deze verzen hierboven staan aan het begin van dertig à veertig hoofdstukken, en ze vertonen die waarheid met absolute zekerheid. En andere verzen verklaren ook de verschillende bewijzen ervan overtuigend.

Terwijl er voor onze ogen met één teken van één vers binnen de islamitische wetenschap, verschillende natuurwetenschappelijke en kosmische vruchten te zien zijn. Buiten duizenden van zulke getuigenissen en beweringen uit een boek! Zou het dan kunnen dat het geloof in de Opstanding, die zich als de zon vertoont, niet waar is? En is dit niet even onmogelijk en verkeerd als wanneer iemand het bestaan van de zon en het universum ontkent?

Een koning zendt soms een leger uit om te vechten, opdat één woord van hem niet als een leugen wordt beschouwd. Is het dan ooit mogelijk dat duizenden woorden, beloftes en waarschuwingen van deze zeer serieuze en trotse Sultan (God) wel leugens zijn? En zijn ze vals?

Deze onzichtbare en glorierijke Sultan heerst en onderwijst veertien eeuwen ononderbroken ontelbare geesten, verstanden, harten en zielen in recht en waarheid. Ondanks het feit dat één teken van Hem voldoende is om zo'n waarheid te bewijzen, heeft Hij de waarheid van de Opstanding met duizenden verklaringen bewezen en vertoond. Zou er dan geen straf in de Hel nodig zijn voor een achterlijke persoon die deze waarheid van de Opstanding ontkent? En zou dat geen gerechtigheid zijn?

Bovendien heeft de Koran, die alle eeuwen en de toekomst beschrijft en omvat, de Opstanding tot in de

kleinste details verklaard, herhaald en aangetoond. En alle hemelse geschriften en heilige boeken die elk een zekere periode en een bepaalde eeuw toespreken, accepteren deze waarheid van de Koran. En dat ondanks het ontbreken van details, uitleg en diepere verklaring in hun eeuw en tijd. Maar ze beweren en bewijzen de Opstanding zo krachtig, zodat ze met duizenden handtekeningen de waarheid van de Koran bekrachtigen.

In verband met de Opstanding wordt hier het einde van *Risale-i Münâcât* ('Het smeekgebed') letterlijk overgenomen. Want deze verhandeling bevat een groot bewijs van de Opstanding en een samenvatting ervan. In de vorm van een gebed heeft ze ook de getuigenissen van ايمَانٌ بِالْيَوْمِ الآخِرِ ‘het geloof in de laatste dag’ en andere zuilen van het geloof, in het bijzonder ‘het geloof in de profeten en in de boeken van God’. Deze verhandeling is bovendien voldoende om alle twijfels te vernietigen. Hij heeft in ‘het smeekgebed’ gezegd:

O mijn Barmhartige Heer!

Ik heb door de lessen van de waardige profeet en van de alwijze Koran dit begrepen: bovenal zijn het de Koran en de waardige profeet en dan alle heilige boeken en de profeten die eensgezind de eeuwigheid bewijzen en aantonen en ervan getuigen. En zij laten zien dat Uw namen 'Majesteit' en 'Schoonheid' in de eeuwigheid nog meer pracht zullen vertonen; de voorbeelden daarvan zijn in de wereld en overal zichtbaar. En zij laten zien dat U in een verblijf van gelukzaligheid permanent barmhartige weldaden vol glans zult betonen. Daarvan zijn de manifestaties en voorbeelden ook in deze tijdelijke wereld te zien. En zij laten zien dat de degenen die elkaar in dit korte aardse leven met liefde tegemoetkomen en ernaar verlangen

hun vriendschap en samenzijn oneindig in de eeuwigheid voort zullen zetten.

Het goede bericht van de eeuwige gelukzaligheid wordt aan de mens bekendgemaakt door de waardige profeet en de alwijze Koran die met honderden overduidelijke wonderen en vaststaande tekenen worden gesteund. En door alle profeten (*enbiya*) met verlichte geesten. En door alle heiligen (*evliya*) die de polen (*kutub*) zijn van alle verlichte harten. En door alle getrouwen (*siddik*) die de bron zijn van scherpe en verlichte verstanden. Verder maken zij de aanwezigheid van de Hel bekend aan degenen op het dwaalspoor, en aan degenen op het rechte pad het Paradijs. En zij doen dit op basis van alle hemelse geschriften en heilige boeken en steunen daarbij op Uw duizenden beloftes en waarschuwingen. En op Uw heilige eigenschappen en kenmerken, in het bijzonder macht, barmhartigheid, genade, wijsheid, majesteit en schoonheid, die alle het Hiernamaals onomstotelijk bewijzen. En vertrouwend op Uw majesteitelijke trots en koninklijke heerschappij berichten zij over de eeuwige gelukzaligheid. Zijzelf steunen op hun geloof in de vorm van wetenschap en waarnemingen en op hun absolute ontdekkingen en overtuigingen die de sporen en afdrukken van het Hiernamaals vertonen. Zij geloven er zeer sterk in en getuigen daarvan.

O Almachtige en Alwijze!

O Barmhartige Genadige! O Vrijgevige die trouw is in Zijn belofte! O Eigenaar van geweldige eer en hoge macht! Wreker! …

U bent honderdduizend maal geprezen in Uw heiligheid. U bent oneindig veel te verheven om Uw eigen talrijke trouwe vrienden en talrijke beloftes, eigenschappen en kenmerken te ontkennen en te beschouwen als een leugen. En om de noodzakelijke eis van Uw eigen koninklijke heerschappij niet te vervullen. En om de ontelbare op het Hiernamaals

gerichte smeekbeden en wensen van Uw geliefde beste dienaars niet te horen en te accepteren; en zij zorgen ervoor dat U hen bemint door Uw woord en hun gehoorzaamheid te bekrachtigen. U bent veel te verheven om het gedrag van de ongelovigen en de mensen op de dwaalweg goed te keuren, die Uw beloftes over de Opstanding ontkennen, verloochenen en verwerpen; die de grootheid en Uw verheven hoge macht en de eer van Uw Godheid aantasten en de barmhartigheid van Uw heerschappij beledigen. Uw grenzeloze rechtvaardigheid, schoonheid en barmhartigheid zijn oneindig heilig en oneindig ver verwijderd van zulke mateloze wreedheid en slechtheid.

En wij geloven met al onze krachten in de getuigenis van Uw honderdduizenden trouwe boodschappers en dat zij de talrijke aankondigers zijn van Uw koninkrijk. Dus deze profeten, schriftgeleerden en heiligen, getuigen met waarachtige, klaarblijkelijke en wetenschappelijke zekerheid van Uw barmhartige schatkamers in de eeuwigheid. En ze verkondigen dat Uw geweldige, mooie namen zich in het Hiernamaals volledig manifesteren met deze geschenken. Dit is allemaal exact de waarheid. En hun verwijzingen zijn waar en correct. En hun goede berichten zijn betrouwbaar en bestaan echt. En zij allen geloven in deze geweldige daadwerkelijke Opstanding die een grote straal is uit Uw naam *Hak* ('de Waarheid'). Deze is de bron, zon en beschermer van alle waarheden. En binnen de kring van deze waarheid geven zij les aan Uw dienaren.

O Heer! Geef aan ons en aan de studenten van de *Risale-i Nur* ter wille van hun lessen en instructies een perfect geloof en een mooi einde. En laat hen voor ons voorspraak doen. Amen …

Alle bewijzen en tekenen tonen de oprechtheid van de Koran en van alle hemelse boeken. En eveneens tonen alle wonderen en bewijzen het profeetschap van Gods lieveling (*Habibullah*) en ook de profeetschappen van alle profeten. Hiermee wordt de grootste bewering van de profeten bewezen, namelijk het Hiernamaals. Op dezelfde wijze getuigen alle bewijzen en tekenen niet alleen van de noodzakelijke aanwezigheid van de enige God, maar ook van het verblijf van gelukzaligheid en van de opening en de aanwezigheid van dat eeuwige land. Dat is immers de gróótste oorzaak van Zijn heerschappij en Godheid. Zowel de noodzakelijke aanwezigheid van God als al Zijn eigenschappen, namen, daden en kenmerken – zoals ‘heerschappij', 'barmhartigheid', 'genade', 'wijsheid' en ‘rechtvaardigheid’ – vereisen het Hiernamaals, wat in de volgende delen verklaard en aangetoond zal worden. Bovendien vereisen ze noodzakelijk een eeuwige wereld en ze vereisen dwingend een Opstanding en een verzameling om hen na de beproeving te belonen of te bestraffen.

Inderdaad! Aangezien God bestaat van eeuwigheid tot eeuwigheid, bestaat er vanzelf ook een eeuwig Hiernamaals, want dat is de gróótste aanleiding van Gods soevereiniteit. En in dit universum bestaat een grote, wijze en liefdevolle perfecte heerschappij, die alle levende wezens bestuurt. Dat is ook overal te zien. Dan zal er uiteraard ook een eeuwig verblijf van gelukzaligheid zijn en men zal dat betreden, want daarmee wordt die geweldige heerschappij tegen waardeloosheid beschermd, en wijsheid tegen zinloosheid en barmhartigheid tegen wreedheid.

Deze talrijke genadegiften, geschenken, gunsten, weldaden, vrijgevigheden en barmhartigheden die met het blote oog te zien zijn, tonen aan niet-uitgedoofde verstanden en aan niet-gestorven harten het bestaan van een Barmhartige en Genadevolle Heer achter het

verborgen gordijn. Dan zal er vanzelfsprekend een eeuwige wereld en een eeuwig leven zijn, zodat Zijn giften van bespotting worden bevrijd, Zijn geschenken van bedrog, Zijn genade van vijandschap, Zijn barmhartigheid van wreedheid, en Zijn vrijgevigheid en genade van ontrouw. En zo verandert Hij de weldaden in weldaden en de geschenken in geschenken.

En een machtige pen schrijft voor onze ogen in de lente op de krappe bladzijde van de aardbodem honderdduizend boeken door elkaar zonder fouten en vermoeidheid. En de Eigenaar van die pen heeft honderdduizend keer de eed en belofte gedaan: ‘Ik zal op een andere wijde plaats een mooi, oneindig boek schrijven, dat gemakkelijker is dan dit op een krappe plaats geschreven en in elkaar verwikkelde lenteboek. En Ik laat dat boek aan jullie lezen.' In al Zijn openbaringen heeft Hij het over dat boek. De kern van dat boek is vast en zeker geschreven; en met de Opstanding en verzameling zullen de bijlagen daarin geschreven worden. En van iedereen wordt de dadenlijst daarin opgeslagen.

De aarde heeft een grote betekenis, want ze dient als hart, centrum, kern en vrucht van de kosmos en ze is de grote reden van Zijn schepping. En de aarde bevat ook vele schepsels en honderdduizenden soorten levende wezens en geestbezitters die constant veranderen. Hierdoor is de aarde voor hen een huis, oorsprong, fabriek, tentoonstellingsgebouw en de plaats van de Opstanding. Ondanks haar kleine formaat is ze toch gelijk gehouden aan de enorme hemelen. Want in alle hemelse boeken wordt constant gesproken van رَبُّ السَّموَاتِ وَ اْلاَرْضِ ‘de Heer van de hemelen en de aarde’.

Kinderen van Adam hebben eveneens het grootste belang. Want zij heersen overal op aarde, en de meerderheid van de schepsels en de meeste levende

wezens zijn aan hen onderworpen, waardoor ze die om zich heen verzamelen. En de meerderheid van alle creaties wordt met ordening, ontplooiing en versiering volgens de eigen doelstelling en naar de eigen behoefte gevormd. Hun wonderlijke variaties (uitvindingen) worden in een soort lijst verzameld en versierd. Hierdoor trekken zij niet alleen de aandacht van de mensen en de djinn, maar ook de aandacht van de hemelbewoners en de kosmos en zij worden door hen bewonderd. Bovendien trekken zij ook de welwillende aandacht van de Eigenaar van de kosmos, zodat het menselijke ras zijn grote belang en waarde ontvangt. Daarom is de mens met zijn kunstwerken en wetenschappen de reden achter de schepping, het grote eindresultaat, de waardige vrucht en de kalief op aarde. Maar de straf van zijn ontkenning en ongeloof wordt uitgesteld, omdat de mens op aarde de bewonderende kunstwerken van de Schepper der wereld heeft blootgesteld en geordend. Dus om deze geslaagde diensten krijgt de mens uitstel.

Kinderen van Adam zijn zeer zwak en machteloos van aard, ook al bezitten zij zo'n belangrijke essentie. En zij bezitten tegelijkertijd naast hun zwakte en onmacht ook een grenzeloze behoefte en pijn waar zij afhankelijk van zijn. Toch is er één machtige, wijze en bezorgde Heerser die deze grote aarde – geheel buiten de krachten en wil van de mens om – in een pakhuis en warenhuis verandert. In dat pakhuis en warenhuis zijn alle benodigde mineralen en voedingsstoffen te vinden en ook alle dingen waar de mens van houdt. In het kort: Hij zorgt voor de mensen en bevredigt al hun wensen met voedsel.

Dus er is een Heer die van de mens houdt en Hij maakt zichzelf geliefd bij de mens. En Hij is eeuwig en bezit eeuwige werelden. En Hij behandelt elke zaak met rechtvaardigheid en maakt alle dingen met wijsheid. En het soevereine en eeuwige koninkrijk van die wijze en eeuwige Heerser past nooit in deze korte

wereld. Noch in het korte leven van de mens, noch op deze tijdelijke aardbodem past Zijn rijk. En grote typisch menselijke zaken als onderdrukking en opstand zijn in tegenspraak met de gerechtigheid, evenwichtigheid en schoonheid van de kosmos. En de mensen beantwoorden tevens hun barmhartige weldoener en verschaffer met ontrouw, ontkenning en ongeloof. Zij verblijven dus ongestraft in deze wereld en de verschrikkelijke onderdrukker brengt zijn leven in gemak door, terwijl de arme onderdrukte zijn leven in ellende doorbrengt. Maar de essentie van de volmaakte rechtvaardigheid die overal in de hele kosmos te zien is, is totaal tegenstrijdig en onverenigbaar met het denkbeeld dat wrede onderdrukkers en arme onderdrukten nooit meer zullen opstaan na de dood. Hij accepteert dat nooit ofte nimmer!

En de Eigenaar van de kosmos heeft uit Zijn gehele kosmos de aarde en uit de aarde de mensheid uitgekozen. Hij heeft vervolgens aan de mens een zeer hoge rang en waarde gegeven. Hij heeft de profeten, heiligen en schriftgeleerden uitgekozen als Zijn vrienden onder de mensheid en als ontvangers van Zijn woorden. Want deze echte mensen tonen de volledige bedoeling van Zijn heerschappij en zij zorgen met het geloof en hun overgave dat Hij van hen houdt. Hij beloont hen met wonderen en goddelijke steun en straft Zijn vijanden met hemelse klappen.

En onder deze waardige en geliefde vrienden heeft Hij Zijn trots Mohammed (vrede zij met hem) als imam uitverkoren. En God heeft eeuwenlang de belangrijkste helft van de aardbol en het belangrijkste vijfde deel van de mensheid met het licht van Mohammed verlicht. Deze kosmos is als het ware om hem geschapen, want alle doelen worden bereikt met Mohammeds godsdienst en met zijn Koran.

Mohammed verdiende een passend loon voor zijn grenzeloze en waardevolle diensten die goed zijn voor miljoenen jaren. Hij zou eigenlijk miljoenen levensjaren moeten krijgen. Maar hij heeft slechts een kort en moeilijk leven van drieënzestig jaar gekregen voor al zijn inspanningen. Is het ooit mogelijk of acceptabel dat hij – tezamen met al zijn gelijken en vrienden – niet opgewekt wordt? En is hij nu niet geestelijk in leven? Zouden zij voor eeuwig vernietigd zijn? Nee, God verhoede, honderdduizend maal nee! … Ja, het gehele universum en de realiteit van de wereld vereisen en willen van de Heer van de kosmos de wederopstanding van Mohammed …

En dat deze kosmos uit één hand is ontstaan, wordt met drieëndertig eenstemmige treden in ‘het grootste teken’ aangetoond. En ook dat deze kosmos van één Heerser is. En elke trede is zo krachtig als een berg. En de treden dragen de stempels van Zijn eenheid en de eenheid in het bestaan vertoont openlijk het resultaat van Allahs volmaaktheid. En deze gehele kosmos verandert met die eenheid in onderdanige soldaten en dienstvaardige ambtenaren van deze enige Allah. En met de komst van het Hiernamaals wordt Zijn volmaaktheid beschermd tegen instorting, Zijn volmaakte rechtvaardigheid tegen absolute bespotting, Zijn universele wijsheid tegen dwaze zinloosheid, Zijn alomvattende barmhartigheid tegen wreedheid, en de waarde van Zijn almacht tegen schandelijke zwakheid. En zo worden al deze hoge eigenschappen heilig gehouden.

Hoe dan ook en vanzelfsprekend zal de jongste dag plaatsvinden. Deze dag wordt alleen al door de realiteit van de acht bewijzen hierboven vereist, buiten honderden andere bewijzen van het geloof in Allah. En ook vanwege de opening van een strafplaats en beloningsplaats zal de Opstanding plaatsvinden. Zo kunnen het genoemde belang en het centrum van de aarde en ook het belang en de waarde van de mens

worden bevestigd. En zo kunnen de genoemde rechtvaardigheid, wijsheid, barmhartigheid en het koninkrijk van deze Schepper en wijze Heerser van de aarde en de mens worden vastgesteld. En zo kunnen de genoemde echte vrienden van die Eeuwige Heer worden gered van eeuwige vernietiging. En zo kan de allergrootste en waardevolste van die vrienden, de profeet Mohammed, zijn beloning ontvangen. Hij heeft tenslotte met zijn heilige diensten de gehele kosmos tevreden en dankbaar gemaakt. En de volmaaktheid, almacht, wijsheid en rechtvaardigheid van de eeuwige Sultan worden van onvolledigheid, machteloosheid, genotzucht en wreedheid gered, maar ook heilig en rein gehouden.

Kortom: Allah bestaat. Het Hiernamaals bestaat dan vast en zeker …

Dus dezelfde bewijzen die deze genoemde zuilen van het geloof aangetoond hebben, getuigen van en verwijzen naar de Opstanding. Maar ook deze twee zuilen van het geloof – وَ بِمَلٰئِكَتِهِ وَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَ شَرِّهِ مِنَ اللّٰهِ تَعَالٰى

'en in Zijn engelen en in het lot, zowel goed als slecht is afkomstig van Allah' – vereisen de Opstanding zeer krachtig en eveneens getuigen ze van de eeuwige wereld en bewijzen ze die.

Het is als volgt: alle bewijzen, oneindige getuigen en dialogen tonen het bestaan van de engelen en hun aanbidding van en diensten voor Allah. En indirect getuigen ze ook van het bestaan van de geestenwereld, de verborgen wereld, de wereld der eeuwigheid, de wereld van het Hiernamaals en het gelukzalige verblijf. Deze worden in de toekomst met mensen en djinn levend gemaakt, met andere woorden: de aanwezigheid van het Paradijs en de Hel. Want engelen kunnen met toestemming van Allah deze

werelden zien en binnentreden. Zowel Gabriël als alle andere grote engelen die met de mensen spreken, berichten eenstemmig over de bovengenoemde werelden waarin zij nu zelf reizen. We weten zeker dat het continent Amerika bestaat, via de mensen die daarvandaan komen. We hebben Amerika misschien niet eens gezien. Op dezelfde wijze geven de engelen kennis van het bestaan van de wereld der eeuwigheid, de wereld van het Hiernamaals en het Paradijs en de Hel en dit doen ze met de kracht van honderd overeenstemmingen (*tevatür*). Daarom moet je met dezelfde zekerheid daarin geloven en dus geloven we daarin.

En alle bewijsstukken die de zuil 'het geloof in het lot' bewijzen, getuigen ook indirect van de Opstanding, de dadenlijsten en van de weging van de daden op de oppermachtige weegschaal. Dit is behandeld in het 26ste woord. Want voor onze ogen wordt het lot van alle dingen vastgelegd op tafels van orde en balans. En de aardse levens van alle levende wezens worden in hun geheugens, in hun zaden en op andere soortgelijke tafels opgeschreven. En de dadenlijsten van alle geestbezitters, in het bijzonder van de mens, worden op de bewaartafel (*elvah-i mahfuza*) opgeslagen en genoteerd. Dus dit alomvattende lot, deze wijze voorbeschikking en geweldige onderzoekende registratie, en deze schriftelijke optekening kunnen – na het einde van een universeel onderzoek in het goddelijke gerechtshof – alleen bedoeld zijn voor eeuwige beloning of straf. Anders heeft die omvangrijke registratie en het bewaren van de kleinste details geen enkele zin. Dat zou in strijd zijn met wijsheid en waarheid. Als de Opstanding niet totstandkomt, worden de betekenissen van het boek van de kosmos verwoest – wat onmogelijk is. Het boek van de kosmos is met de pen van het lot (*kader*) geschreven. De verwoesting is even onmogelijk als de

ontkenning van deze kosmos. Het is niets anders dan geijl …

Samengevat: de vijf zuilen van het geloof vereisen de Opstanding, verzameling en het bestaan en de opening van het Hiernamaals met al hun bewijzen en getuigenissen. Er zijn dus geweldige en onwankelbare zuilen en bewijzen aanwezig van de waarheid van de Opstanding. Daarom bestaat de wijze en wonderlijke Koran voor bijna een derde uit de Opstanding en het Hiernamaals. En de Koran maakt de Opstanding en het Hiernamaals tot fundering van alle bewijzen en bouwt alles hierop …

* * *

Einde van de inleiding.

Tweede deel
van de bijlage

Het vers hieronder verwijst wonderlijk naar de negen hoofdstukken van de bewijzen voor de Opstanding. Hier volgt het eerste hoofdstuk:

> *Allah zij dus geprezen in de tijd van de avond en in de tijd van de morgen. Hem zij de lof in de hemelen en op de aarde, ook 's avonds en 's middags. Hij brengt het levende uit het dode voort en Hij brengt het dode uit het levende voort en Hij doet de aarde herleven als zij dood is. En zo zullen jullie (na de dood) te voorschijn gebracht worden.*
> (Koran 30:17-19)

De tekst hierboven vertoont zowel het openlijke bewijs als het onomstotelijke bewijsstuk voor de Opstanding. Die wordt hier verklaard en toegelicht als God toestemming geeft.[34] In de achtentwintigste eigenschap van het leven is het volgende verklaard: het leven kijkt naar de zes zuilen van het geloof en het bewijst die. Het verwijst naar die waarheden.

Ja, het leven is de basis, de wijsheid en het belangrijkste resultaat van de gehele schepping. Dit hoge leven zal dan vanzelfsprekend niet beperkt zijn tot dit vergankelijke, korte, onvolledige en pijnlijke aardse leven. Het doel en het resultaat van de boom des levens zijn voorzeker het eeuwige leven, het leven in het Hiernamaals en het eeuwige leven in gelukzaligheid, waar zelfs de stenen, de bomen en de

---

[34] Die hoofdstukken zijn helaas niet geschreven. Het onderwerp over 'het leven' is vanwege het verband met de Opstanding hierin opgenomen. Maar de verwijzing naar de zuil van het lot (*kader*) is erg diep en fijn, wat aan het einde van dit onderwerp ter sprake komt.

grond leven. Deze waardige vruchten passen bij de grootheid van die boom.

En deze essentie is duidelijk geworden door de negenentwintig eigenschappen van het leven.
Anders zou deze boom des levens die met talrijke belangrijke instrumenten is uitgerust, voor bewuste wezens – en vooral voor de mens – vruchteloos, nutteloos en zonder waarheid moeten zijn. De mens is uit deze kosmos en van alle levende wezens het belangrijkste, hoogste en waardevolste wezen. De mens staat qua kapitaal en instrumenten twintigmaal hoger dan bijvoorbeeld een mus. Maar toch zou de mens ten opzichte van het gelukkige leven twintigmaal lager zinken dan een mus. Hierdoor wordt hij het slechtste, laagste en meest hulpeloze wezen …

Het verstand is overigens het waardevolste geschenk. Als het verstand aan de slechte tijden van het verleden denkt en aan de angstige tijden van de toekomst, dan krijgt de mens constant pijn in het hart. Bovendien worden er negen korreltjes verdriet in één genot vermengd, (dit komt door de gedachte 'nooit meer bestaan') waardoor het verstand in een plagende ramp verandert. Dit is dus honderdmaal absurd. Met andere woorden: dit aardse leven bewijst de zuil van het geloof in het Hiernamaals. En het toont in elke lente meer dan driehonderdduizend voorbeelden van de Opstanding voor onze ogen. Deze Almachtige Heerser haalt alle benodigdheden en instrumenten voor jouw leven, lichaam, tuin en vaderland toch op een geschikt moment met wijsheid, genade en barmhartigheid te voorschijn. En Hij ziet zelfs het persoonlijke gebed van jouw maag die voedsel wil hebben om verder te kunnen leven. Hij beantwoordt dit gebed met talrijke smakelijke gerechten en stelt de maag tevreden! Is het dan ooit mogelijk dat Hij de nodige grondlaag voor het eeuwige leven dat het grootste doel van de mensheid is, niet creëert? Zou Hij

jou niet kennen en zien? Zou Hij het grootste, belangrijkste en waardevolste, het gezamenlijke gebed van de mensheid voor het eeuwige leven, niet beantwoorden met de schepping van het Paradijs en het leven in het Hiernamaals? Zou Hij het universele en krachtige gebed van de mensheid niet horen, hoewel dit gebed de hemel en de aarde bereikt? Zou Hij aan het gebed van Zijn belangrijkste schepsel en belangrijkste resultaat uit de kosmos en zeker de sultan op aarde niet eens de aandacht geven die hij aan een kleine maag wél schenkt? Zou Hij Zijn perfecte wijsheid en grenzeloze barmhartigheid laten ontkennen? Nee, honderdduizend maal nee! …

Hij hoort wel de piepkleine verborgen stem van het kleinste levende wezen en luistert naar zijn wens. En Hij beantwoordt zijn wens met volmaakte zorgvuldigheid en voedt dit wezentje nauwkeurig met extra zorg. Hij zorgt er evenzo voor dat dit wezentje door Zijn grote schepsels wordt bediend! Is het dan ooit mogelijk dat Hij daarna een erg luide stem, zo luid als een bliksem uit de lucht, van een zeer groot, waardevol, bestendig en bevoorrecht leven niet hoort? En zou Hij geen aandacht geven aan het belangrijkste gebed en de diepste wens over het eeuwige leven van Zijn geliefde wezens? Hij voorziet als het ware een soldaat van een zorgvuldige uitrusting, maar Hij veracht een geweldig, onderdanig leger! Hij ziet een atoompje, maar de zon niet! Hij hoort wel de stem van een mug, maar die van een donderslag uit de hemel niet! Nee, honderdduizend maal nee!

Zo'n Alwijze en Almachtige Heer die grenzeloze barmhartigheid, liefde en erbarmen heeft en die erg veel van Zijn eigen kunststukken houdt en die van zich laat houden en die meer houdt van hen die van Hem houden. Is het dan ooit acceptabel voor het verstand dat zo’n Heer het leven dat erg veel van zijn Schepper houdt en waar Hij zelf evenveel van houdt,

onherroepelijk zal executeren? En zou Hij ook de geest – die de kern en het juweel van dat leven is – onherroepelijk executeren? Zou Hij Zijn eigen geliefde en lieveling angstaanjagende pijn aandoen in de vorm van eeuwig krenken en kwetsen? En zou Hij hiermee Zijn eigen barmhartige waarheid en het licht van Zijn eigen liefde ontkennen en laten ontkennen? Nee, honderdduizend maal nee, dat is uitgesloten! De Heer van een volmaakte schoonheid die deze kosmos met Zijn glans versiert, en van een volmaakte barmhartigheid die het gehele bestaan blij maakt, is beslist grenzeloos mooi en heilig; Hij zal dus nooit zo'n door en door slechte en wrede onbarmhartige daad verrichten.

Hieruit volgt: er is slechts één tijdelijk leven in de wereld. En de mensen die het geheim van het leven begrijpen en die het niet misbruiken, zullen voorzeker in de eeuwigheid en in het eeuwige Paradijs een eeuwig leven ontvangen. Dit geloven wij …

En alle doorzichtige dingen op de aardbodem glinsteren door de zonneschijn van de zon, en zo gaan alle druppels aan en uit op het oppervlak van de zee. Maar andere druppels die na hen komen weerspiegelen ook die denkbeeldige zonnetjes zoals die vertrokken druppels. Hiermee vertonen ze openlijk de weerspiegeling van één hoge zon. En met verschillende tongen vermelden ze het bestaan van die ene zon en ze wijzen met hun lichtgevende vingers naar die ene zon …

Hetzelfde is het geval bij de grootste manifestatie van de naam 'Levensschenker' (*Muhyî*) van de Heer die ‘Eeuwig Levend’ is. Met de macht van de Heer gaan alle levende wezens op de aardbodem en in de zee glinsteren en om plaats vrij te maken voor degenen die na hen komen zeggen ze: *Ya Hayy* (‘O Leven’) en ze verstoppen zich achter het verborgen

gordijn. Ze wijzen niet alleen naar de Eigenaar van het oereeuwige Leven, maar ze getuigen ook van de nodige aanwezigheid van Zijn eeuwige en bestendige Leven. Ten eerste bevestigen alle getuigen Gods wetenschap, waarvan de sporen te zien zijn in de rangschikking van het gehele bestaan. Ten tweede bevestigen alle bewijzen de besturende almacht en de heersende orde, wil en wilskracht in het universum. Ten derde bevestigen alle bewijzen, tekenen, wonderen, enz. de profeetschappen die de oorzaak zijn van Gods woord en openbaringen. Ten vierde bevestigen alle bewijzen Gods zeven eigenschappen. Al deze bewijzen getuigen van en verwijzen eensgezind naar het bestendige en eeuwige Leven van de Heer. Want: als een wezen kan zien, dan heeft het een leven. Horen is ook een levensteken. Spreken verwijst ook naar het leven. En de aanwezigheid van wil en wilskracht toont ook het leven …

Evenzeer getuigen volmaakte en alomvattende eigenschappen zoals wil, almacht en alwetendheid – die in dit universum overduidelijke sporen achterlaten – van Gods eeuwige Leven, samen met alle bewijzen. En ze getuigen dat Zijn Leven er wel móét zijn. Ze getuigen ook van het oereeuwige Leven van Hem die met één eigen schaduw deze kosmos verlicht en die met één eigen manifestatie het gehele Hiernamaals met alle atomen tot leven brengt.

Het leven staat ook in verband met de zuil ‘het geloof in engelen’. Het bewijst dit met tekenen. Want het leven is het belangrijkste resultaat in de kosmos en door de hoge waarde van deze levende wezens worden ze snel verspreid en vermenigvuldigd. Bovendien wordt dit aardse gastenhuis opgevrolijkt met levende wezens; ze komen en gaan in karavanen. En de aarde is met vele verschillende levende wezens gevuld en constant worden de levende wezens ververst en vermenigvuldigd. Om deze reden wordt de aarde telkens gevuld en geleegd. En van slechte en

vergane cellen worden nieuwe levende wezens gecreëerd; een soort Opstanding van micro-organismen. Bewustzijn en verstand zijn de puurste kern van het leven, en de geest (*ruh*) is het mooiste en het vaste juweel van het leven. En om deze reden worden er op aarde geesten in overvloed geschapen. Als het ware wordt de aarde met leven, verstand, bewustzijn en geesten tot leven gebracht en zo vol leven gemaakt … In tegenstelling tot de aarde zijn hemelse sterren fijner, lichtgevender, groter en belangrijker. Dus deze kunnen nooit dood, levenloos en onbewust zijn.

Dit betekent dat daar bewuste en levende wezens en geschikte bewoners voor de hemelen zijn – om de hemelen, zonnen en sterren op te fleuren en in een levendige toestand te brengen, en om het resultaat van de creatie van de hemelen te vertonen. Dit zijn dus engelen en ze zijn daar met het geheim van het leven en ze dienen als aanspreekpunt voor de Heer.

De essentie van het leven staat tevens in verband met de zuil 'het geloof in de profeten' en daar zijn bewijzen voor. Ja, de kosmos is geschapen voor het leven; en het leven is de grootste manifestatie van het oereeuwige en bestendige Leven. Het is een van Zijn perfecte sieraden. Het is een van Zijn prachtige kunststukken. Het eeuwige leven vertoont zich dus in de komst van profeten en in heilige boeken. Ja, het eeuwige Leven van de Heer zou zonder de heilige boeken en profeten onbekend gebleven zijn. Wanneer iemand spreekt, dan weten we dat hij in leven is. Het is de Heer die achter het gordijn van deze kosmos spreekt en achter de verborgen wereld. En Hij zendt Zijn woorden, bevelen en verboden met de profeten en heilige boeken. Dus het leven in de kosmos verwijst overduidelijk naar Zijn oereeuwige Leven en naar Zijn onomstotelijke aanwezigheid. Het bewijst ook indirect de zuilen 'het geloof in de profeten' en 'het geloof in de

heilige boeken' via de stralen en manifestaties van dit eeuwige leven. Vooral het profeetschap van Mohammed en de Openbaring van de Koran zijn de geest en het verstand van het leven. Daarom kunnen we zeggen dat beide realiteiten even zeker zijn als het bestaan van het leven.

Bijvoorbeeld: het leven is de kern die uit deze kosmos is gezift. Bewustzijn en gevoel zijn uit het leven gezift. Ze zijn de kern van het leven. Het verstand is uit het bewustzijn en gevoel gezift. Het is de kern van het bewustzijn. En de geest (*ruh*) is het puurste juweel van het leven; en de standvastige en onafhankelijke kern van het leven. Zo is ook zowel het lichamelijke als het geestelijke leven van Mohammed (vrede zij met hem) de puurste kern die uit de geest van de kosmos is gezift. En het profeetschap van Mohammed is de puurste kern die uit de gevoelens, het verstand en het bewustzijn van deze kosmos is gezift. Dus zowel het lichamelijke als het geestelijke leven van Mohammed is – met de getuigenis van de sporen – het leven van het leven van de kosmos. En het profeetschap van Mohammed is het licht van het bewustzijn van de kosmos. En de Openbaring van de Koran is – met de getuigenis van zijn levende waarheid – de geest van het leven van de kosmos en tevens het verstand van het bewustzijn van de kosmos. Ja, inderdaad!

Als het licht (*noer*) van het profeetschap van Mohammed uit de kosmos verdwijnt, dan sterft de kosmos! Als de Koran uit de kosmos verdwijnt, dan wordt de kosmos gek en de aarde verliest zijn hoofd en verstand en botst zijn onbewuste hoofd tegen een planeet en het einde van de wereld is het resultaat …

Het leven staat tevens in verband met de zuil 'het geloof in *kader* (voorbeschikking)'. Het bewijst het indirect. Dus het leven is het licht van de wereld, en het is hiermee bedekt. Maar het is ook het resultaat en het doel van het bestaan. En het leven is de veelzijdige spiegel van de Schepper van de kosmos en het meest

perfecte model en de index van de activiteiten en daden van de Heer. Het is een soort programma van de Heer – als deze vergelijking toegestaan is. Het geheim des levens vereist dat er in de verborgen wereld, d.w.z. in het innerlijke leven (*hayat-i manevi*) van alle verleden en alle toekomstige schepsels, de volgende principes aanwezig moeten zijn: orde, discipline, kennen en naleven van de natuurwetten en klaarstaan voor het creatieve commando. De originele zaden, wortels en vruchten bezitten een soort leven, net als die van een boom. De levenswetten die ze bezitten, zijn nog zorgvuldiger dan de levenswetten van een boom.

De zaadkorrels en wortels die vóór deze huidige lente zijn achtergelaten door het afgelopen najaar en ook de zaadkorrels en wortels die na het einde van deze lente worden achtergelaten voor de aankomende voorjaren, dragen net als deze lente niet alleen de manifestatie van het leven, maar ze zijn ook onderdanig aan de wetten van het leven.

Op dezelfde wijze hebben alle takken en kwasten van deze boom van de kosmos een verleden en een toekomst. Ze vormen een ketting door houdingen en toestanden van het verleden en de toekomst. Alle verschillende vormen en houdingen van iedere soort en elk deel zijn bij de Alwetende Heer aanwezig. Ze vormen een ketting van goddelijke kennis. En zowel het zichtbare bestaan (*vücûd-u hâricî*) als het bestaan in Gods kennis (*vücûd-u ilmi*) is een geestelijke manifestatie van een universeel leven. En de voorbeschikking des levens wordt van die betekenisvolle en levendige tafel der voorbeschikking (*elvah-i kader*) genomen.

Ja! De geestenwereld is een deel van de verborgen wereld (*alem-i gayb*) en deze is vol met geesten. De geesten zijn het leven, de stof des levens, de juwelen en het wezen van het leven zelf. En vanzelf moet ook

het tweede deel van de verborgen wereld, het verleden en de toekomst, een manifestatie van het leven bezitten.

Bovendien tonen de perfecte orde, betekenisvolle beelden, levendige vruchten en houdingen van ieder willekeurig ding in het bestaan overduidelijk dat ze een soort geestelijk leven (*manevi hayat*) bezitten. Ja, een dergelijke manifestatie van het leven kan onmogelijk beperkt zijn tot deze wereld, de tegenwoordige tijd en het zichtbare bestaan, want dat is maar één straal uit de zon van Zijn oereeuwige Leven. Iedere wereld bezit, al naargelang zijn capaciteiten, voorzeker die straal. En het hele bestaan is met al zijn werelden door deze manifestatie van het leven levend en verlicht. Anders zou iedere wereld onder een vergankelijk en uiterlijk leven een reusachtig en verschrikkelijk lijk worden en een duistere puinhoop. Zo zien degenen het die het dwaalspoor bewandelen.

Zo wordt een wijd aspect van de zuil ‘het geloof in de voorbeschikking en in de vervulling’ (*kader ve kaza*) met het geheim des levens duidelijk bewezen. Met andere woorden: het leven van deze zichtbare wereld en van de aanwezige creaties wordt met de ordening en resultaten overduidelijk. Evenzo bezitten de schepsels van de verborgen wereld, d.w.z. de schepsels van het verleden en de toekomst, een spiritueel leven en een geestelijke aanwezigheid bij Gods kennis. Want het ontwerp van dat geestelijke leven (*manevi hayat*) is via *levh-i kader ve kaza*[35] te zien en het vertoont zich onder deze naam.

* * *

[35] De tafel van de goddelijke voorbeschikking en vervulling. - De vertaler

Derde deel van de bijlage

Een vraag die in verband staat met de Opstanding. De herhaalde bekendmakingen van de Koran laten zien dat de Grote Opstanding in een onmeetbaar ogenblik totstandkomt.
Bijvoorbeeld: اِنْ كَانَتْ اِلاَّ صَيْحَةً وَاحِدَةً ‘Het is slechts één schreeuw en zij worden gezamenlijk bij ons voorgeleid’ (Koran 36:53)
en وَمَآ اَمْرُ السَّاعَةِ اِلاَّ كَلَمْحِ الْبَصَرِ ‘En de beschikking van het uur (de jongste dag) is slechts één oogwenk of nog korter.’ (Koran 16:77)
Maar ons begrensde verstand verlangt naar een duidelijk voorbeeld om deze grenzeloze, indrukwekkende en nooit vertoonde gebeurtenis met innerlijke zekerheid te kunnen accepteren.

Het antwoord:

- Bij de Opstanding zullen de geesten terugkeren naar hun eigen lichamen,
- en de lichamen doen herleven,
- en de lichamen opnieuw opbouwen.

Dit zijn drie processen.

Het eerste proces

De terugkeer van de geesten naar hun eigen lichamen. Bijvoorbeeld: de soldaten van een goed gedisciplineerd leger worden met een zeer luid trompetgeschal weer verzameld, hoewel zij voor een rustpauze overal zijn verspreid. Ja, de *Sur*, de trompet

van İsrafil,[36] is zeker niet minder machtig dan die trompet van het leger.

Ooit waren de geesten van de mensen in de eeuwigheid en in de wereld van de atomen. Toen stelde God uit de eeuwigheid deze vraag aan hen: اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ 'Ben Ik niet jullie Heer?' en de geesten antwoordden: قَالُوا بَلَى 'Ja, U bent onze Heer.'

Deze geesten zijn ongetwijfeld en uiteraard duizendmaal gehoorzamer en gedisciplineerder dan de soldaten van dat leger. Bovendien zijn niet alleen de geesten, maar voorzeker ook alle atomen een leger van de Heer en volgzame soldaten. Dit is in het dertigste woord met absolute bewijzen aangetoond.

Het tweede proces

De lichamen doen herleven. Bijvoorbeeld: in een heel grote stad worden tijdens een feestelijke nacht honderdduizend elektrische lampen vanuit één energiecentrale in één ogenblik met licht en leven vervuld. Het is eveneens mogelijk om alle honderd miljoen lampen op de aardbodem vanuit één energiecentrale te verlichten. Wanneer een schepsel zoals elektriciteit, een gedienstige verlichter van Gods gastenhuis, dit kan doen dankzij de onderwijzing en ordening van de Schepper, dan kan ook de Grote Opstanding voorzeker in één oogwenk totstandkomen binnen de reguliere wetten van goddelijke wijsheid. Deze wordt door duizenden van Zijn lichtgevende dienaren vertegenwoordigd, waaronder elektriciteit.

Het derde proces

---

36 İsrafil is een van de vier grote engelen die de taak heeft om op de *Sur* te blazen op de jongste dag. – De Vertaler

De herbouw van de lichamen. Bijvoorbeeld: in het lenteseizoen worden alle bladeren van alle bomen op een perfecte wijze binnen een paar dagen ineens herbouwd. En ze zijn bijna exact hetzelfde als in de vorige lente en duizendmaal talrijker dan het gehele mensengeslacht. En alle bloemen, vruchten en bladeren van alle bomen worden bliksemsnel weer zoals ze vorige lente waren. En ook worden alle lentebronnen, namelijk ontelbare zaadkorrels, pitten en wortels, ineens te voorschijn gebracht. En ook de skeletten van alle bomen, die staande doden leken, komen ineens weer tot leven met het bevel 'Sta op uit de dood.' En allerlei ontelbare piepkleine diersoorten worden met een perfect vakmanschap weer tot leven gebracht. En vooral de Opstanding van vliegen die constant hun gezicht, ogen en vleugels wassen, doet ons herinneren aan de reinigende *abdest* (kleine wassing) en stimuleert ons daartoe. De herbouw, het herleven en de Opstanding van al deze vliegen wordt in een paar dagen voltooid. De Opstanding van slechts één diersoort in een jaar is nog groter dan het aantal van Adams kinderen. Inderdaad! Dit is niet één voorbeeld, maar het zijn waarachtig duizenden voorbeelden van de wederopbouw van de mensheid die op de jongste dag plaats zal vinden.

Ja, deze wereld is het huis der wijsheid; en het Hiernamaals is het huis der macht. Daarom vereisen Gods vele namen, zoals 'Alwijze', 'Opsteller', 'Voorziener' en 'Opvoeder', dat de dingen in deze wereld zich in etappes en met tussenpozen ontplooien. Dit is een vereiste van Gods wijsheid.

Maar in het Hiernamaals verschijnt macht en barmhartigheid sterker dan wijsheid. Om deze reden wordt alles ineens gebouwd en zonder materie of tijd nodig te hebben. De dingen die hier in één dag of in één jaar gemaakt worden, worden in het Hiernamaals

ineens en plotseling gebouwd. De wondere Koran verwijst ernaar met het volgende bevel:

وَمَآ اَمْرُ السَّاعَةِ اِلاَّ كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ

En de beschikking van het uur is slechts één oogwenk of nog korter. (Koran 16:77)

Als je de komst van de Opstanding met zekerheid wilt begrijpen, zoals de komst van de lente, lees dan héél aandachtig het tiende woord en het 29ste woord en zie het zelf. En als je er dan nog steeds niet in gelooft, zoals de komst van de lente, steek dan je vinger in mijn oog!

Het vierde proces

De ondergang van de wereld en het aanbreken van de jongste dag. Wanneer een planeet of een komeet op bevel van onze Heer tegen ons gastenhuis (de wereld) botst, dan is het gebeurd met dit huis van ons. Net als een paleis dat in tien jaar gebouwd is, maar in een minuut verwoest wordt …

* * *

Vierde deel van de bijlage

De mens zegt: ‘Wie zal de bedorven beenderen weer levend maken?’ Zeg ‘Wie hen de eerste keer schiep en hun het leven heeft gegeven, die zal hen weer levend maken.’

In het derde voorbeeld van de negende waarheid van het tiende woord is het volgende uiteengezet: een heer verzamelt op een dag voor jouw ogen opnieuw een groot leger. Als iemand dan zegt: ‘Die heer kan met een trompet alle soldaten van zijn bataljon die voor een rustpauze verspreid zijn weer verzamelen en onder zijn discipline brengen', en jij zegt: ‘Nee, dat geloof ik niet’, dan weet je wel hoe dom deze krankzinnige ontkenning is.

Eveneens plaatst en schrijft deze Almachtige en Alwetende Heer alle atomen en kernen opnieuw en uit het niets met Zijn woord: كُنْ فَيَكُونُ ‘Wees en het is’ in alle lichamen van alle diersoorten en andere levende wezens met perfecte orde en afgewogen wijsheid als een bataljon. En Hij schept in elke eeuw, zelfs in elke lente op de aardbodem honderdduizend voorbeelden van alle soorten levende wezens en groepen als een leger. Nu oorspronkelijke atomen en cellen kennis met elkaar hebben gemaakt onder de discipline van één lichaam, als in een bataljon, hoe kan Hij ze dan opnieuw verzamelen door te blazen op *İsrafil’s Sur* (de trompet van İsrafil)? Durft men dit onmogelijk te noemen? Ontkenning is niets anders dan een domme dwaasheid.

De Koran vermeldt soms de indrukwekkende daden van God in de wereld om Zijn verbazingwekkende

daden in het Hiernamaals door onze harten te laten accepteren. En hij bereidt ons verstand erop voor door ze bloot te geven. Of hij vermeldt de daden van de toekomst en het Hiernamaals op zo'n manier dat we overtuigd zijn doordat we vele voorbeelden op aarde zien. Bijvoorbeeld:

اَوَلَمْ يَرَالاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ

Heeft de mens dan niet gezien dat Wij hem uit een druppel geschapen hebben? Toch is hij een duidelijke tegenstander! (Koran 36:77)

En tot aan het einde van de soera. Zie! De alwijze Koran bewijst in deze soera de vraag over de Opstanding in zeven of acht aspecten en in verschillende vormen. De Koran houdt ons ten eerste onze eigen oorsprong (*neşe-i ûlâyı*) voor ogen. En hij zegt: 'Van één druppel (sperma) tot een bloedklomp, van een bloedklomp tot een vleesklomp, van een vleesklomp tot de schepping van de mens, dat zien jullie …' Hoe kunnen jullie dan jullie tweede creatie (*neşe-i uhra*) ontkennen? Het is zoals de eerste en zelfs nog makkelijker en eenvoudiger. Bovendien wijst God de mens op de vele giften die Hij heeft geschonken met het woord:

اَلَّذِى جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الاَخْضَرِ نَارًا

Hij die voor jullie uit groene bomen vuur gemaakt heeft.
(Koran 36:80)

En hiermee zegt Hij: 'Een Heer die jullie zo verzorgt met genade, zal jullie niet rustig laten liggen in het graf zonder verantwoording af te leggen.' En de Koran zegt indirect: 'De dode bomen worden opnieuw groen en levend, wat jullie ook zien. Toch kunnen jullie beenderen niet vergelijken met droog hout dat weer levend wordt en zo houden jullie het voor onmogelijk.'

Zou de Schepper van hemel en aarde geen macht hebben over het leven en de dood van de mens, die de vrucht van de hemel en de aarde is? Inderdaad! Zou de verzorger van een grote boom geen waarde aan zijn vruchten hechten en deze aan anderen overlaten? Stel je voor! Alle onderdelen van deze boom der schepping zijn met wijsheid gebouwd, maar deze boom wordt zinloos en waardeloos door de vruchten ervan te verlaten – denken jullie dat Hij dat doet?

En de Koran zegt verder: ‘Hij is een Geweldige Heer die jullie tot leven zal brengen op de Opstandingsdag.' Want de gehele kosmos is voor Hem net als onderdanige soldaten. Ze buigen allen in volkomen gehoorzaamheid, wanneer ze het bevel

كُنْ فَيَكُونَ ‘Wees en het is’ horen. Hij creëert een lente even makkelijk als één bloem. En Hij creëert met Zijn macht alle dieren even makkelijk als één vlieg. Hoe durft men Zijn macht te onderschatten? Door tegen Hem te zeggen:

مَنْ يُحْيِ الْعِظَامَ

‘Wie kan de beenderen doen herleven?’ (Koran 36:78)

Dus: فَسُبْحَانَ الَّذِى بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَىْءٍ

Glorie zij daarom Hem, in wiens hand de oppermacht over alle dingen is! (Koran 36:83)

D.w.z. de teugel van alle dingen is in Zijn hand; en de sleutel van alle dingen is bij Hem. Dag en nacht, winter en zomer draait Hij om als een bladzijde van een boek. De wereld en het Hiernamaals zijn net als twee huizen; deze machtige God sluit het ene en opent het andere. Zo is het nu eenmaal. En het resultaat van alle bewijsvoeringen is: ‘En tot Hem zult u worden teruggebracht.’ D.w.z. Hij zal jullie via de Opstanding tot leven wekken uit het graf, zodat jullie verantwoording afleggen bij Zijn grote aanwezigheid.

Zie! Deze verzen hebben de verstanden en de harten voorbereid op de acceptatie van de Opstanding. Want de Koran heeft beelden van de Opstanding in wereldse gebeurtenissen getoond.

En soms noemt de Koran de daden van het Hiernamaals geweldig op, zodat wij vergelijkbare zaken in de wereld kunnen zien. Om deze reden blijft er geen ruimte voor onmogelijkheid en ontkenning over. Bijvoorbeeld:اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

اِذَا السَّمَآءُ انْفَطَرَتْ

اِذَا السَّمَآءُ انْشَقَّتْ

Wanneer de zon wordt opgerold. (Koran 81:1)
Wanneer de hemel splijt. (Koran 82:1)
Wanneer de hemel barst. (Koran 84:1)

Kijk! In deze soera's worden de grote veranderingen zoals de omwentelingen bij de jongste dag en de Opstanding wonderlijk opgenoemd. Vandaar dat de mensen die veranderingen makkelijk kunnen accepteren terwijl ze eerst angstaanjagend en niet te begrijpen waren. Want zij hebben er in de wereld beelden van gezien: de voorbeelden in de herfst en de lente. Ook de korte samenvatting van deze drie soera's van de Koran is erg lang. Daarom geven we één woord als voorbeeld.

Bijvoorbeeld: اِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ 'Wanneer de pagina's worden verspreid.' (Koran 81:10) Dat wil zeggen: 'Op de dag van de Opstanding wordt aan iedereen één lijst met al zijn geregistreerde daden uitgedeeld.' Dit onderwerp is van zichzelf zo wonderlijk. Daarom is het onbegrijpelijk voor het verstand.

Maar de soera verwijst ook naar andere voorbeelden in de Opstanding van de lente. Hierdoor is ook de verspreiding van de pagina's in de lente erg zichtbaar.

Want alle vruchtenbomen en alle planten met bloemen hebben daden, handelingen en plichten. Naar de vorm van hoe ze Gods namen prijzen en uitdragen, zo zijn hun diensten tegenover de Heer. Dus al deze daden zijn inclusief hun levensgeschiedenis opgeschreven in al hun zaden en pitten en komen uit in een andere lente en op een andere plaats. Met de tong van hun uiterlijk en vorm vertellen ze zeer openlijk over hun oorsprong en afkomst; evenzo verspreiden ze met de takken, kwasten, bladeren, bloemen en vruchten hun dadenlijst. Degene die zegt: اِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ 'Wanneer de pagina's worden verspreid' (Koran 81:10) is dezelfde Heer die voor onze ogen deze wijze bewaring, voorziening, verzorging en fijne daden verricht. Vergelijk andere verzen hiermee. En zie de waarheid! Ik verklaar je deze ook om je te helpen. Kijk! اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ 'Wanneer de zon wordt opgerold.' (Koran 81:1) Dit woord verwijst met het beeld van oprollen en opvouwen naar een glanzend voorbeeld.

Eerste: Ja, God heeft de hemelgordijnen van de lege ether geopend en uit Zijn schatkamer der barmhartigheid de zon gehaald. Hij heeft deze aan de wereld vertoond en hiermee deze wereld verlicht als een lamp van diamant. Na de sluiting van de wereld wordt deze diamant (de zon) weer in Zijn sluiers gewikkeld en opgeborgen.

Tweede: De zon is als een officiële ambtenaar die de nuttige taak heeft om het licht over de aarde te verspreiden en het af te wisselen met duisternis. En elke avond verzamelt deze ambtenaar zijn licht, waarna hij zich verbergt. Soms wordt een wolk een hindernis voor zijn licht. En soms wordt de maan een sluier voor zijn gezicht, waardoor zijn dienst verhinderd wordt. Deze ambtenaar verzamelt zijn licht en dadenlijst voor inspectie, dan wordt hij op een dag zeker ontslagen van zijn plichten.

Zelfs als er geen reden voor ontslag zou zijn, vertoont zijn gezicht toch twee kleine vlekken die groeien. De zon verspreidt met Gods toestemming het licht op aarde en met het bevel van God neemt hij het licht weer terug. En er wordt om zijn hoofd een sluier gewikkeld. En God zegt: ‘Je werk op aarde is beëindigd. Ga naar de hel om degenen te verbranden die jou aanbaden, en die zo’n gehoorzaam ambtenaar als jij van ontrouw hebben beschuldigd.’

Met zijn zwart-vlekkige gezicht leest hij het bevel:

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

Wanneer de zon wordt opgerold.
(Koran 81:1)

* * *

Vijfde deel van de bijlage

Ja, honderdvierentwintigduizend profeten (*enbiya*) zijn volgens de algemene overlevering de edelsten van de mensheid. Zij berichten eenstemmig en eensgezind – deels op basis van waarneming en deels op basis van absolute zekerheid – dat het Hiernamaals bestaat; en dat de mensen daarnaartoe worden gebracht, zoals de Schepper van alles wat standvastig is, heeft beloofd. Zoals honderdvierentwintig miljoen heiligen (*evliya*) de woorden van de profeten bekrachtigen door onthullingen en getuigenissen, zo bewijzen zij het bestaan van het Hiernamaals in de vorm van zekere wetenschap. En alle namen van de Alwijze Schepper van de kosmos maken het bestaan van een eeuwige wereld eveneens noodzakelijk door de manifestaties die ze vertonen in deze wereld.

Het bestaan van het Hiernamaals is bovendien ook noodzakelijk bij de grenzeloze Eeuwige Almacht en bij de grenzeloos doelmatige Oereeuwige Wijsheid, die in elke lente telkens talloze dode bomen die verspreid zijn over de hele aarde met het bevel ‘Wees en het is’ opwekt; zo ontvangen ze het ‘Leven na de dood’. Hij geeft hiermee honderdduizend voorbeelden van de Grote Opstanding met driehonderdduizend verschillende soorten planten en dieren.

Het bestaan van het Hiernamaals is eveneens noodzakelijk bij één Eeuwige Barmhartigheid en Eeuwige Genade. Deze verzorgt het levensonderhoud voor alle bewuste wezens met volkomen bezorgdheid en op een buitengewone manier. En Hij vertoont in elke lente en in een korte periode talrijke variaties van pracht en praal.

De mens is niet alleen de volmaaktste vrucht van de kosmos, maar ook het meest geliefde schepsel van de Schepper van de kosmos. En de mens staat het meest met de kosmos in verband. En in het innerlijk van de mens zijn krachtig, onwankelbaar en continu 'liefde in eeuwigheid', 'verlangen naar onsterfelijkheid' en 'hoop op bestendigheid' aanwezig. Deze indicaties tonen en bewijzen overduidelijk en standvastig dat er na deze vergankelijke wereld een eeuwige wereld, een eeuwig Hiernamaals en een eeuwige gelukzaligheid moeten zijn. Als het ware zijn wij hierdoor gedwongen om het bestaan van het Hiernamaals te accepteren zoals we onbetwistbaar het bestaan van deze wereld accepteren.[37]

Het geloof in het Hiernamaals is de belangrijkste les die de alwijze Koran ons leert. En dit geloof is zo standvastig en in dit geloof bevindt zich een krachtige hoop en raadpleging. Want iemand kan met de troost die afkomstig is van dit geloof volledig weerstand bieden aan honderdduizend ouderdomsklachten.

---

[37] In het volgende voorbeeld kun je zien hoe makkelijk het is om een positief bericht te bevestigen, en dat de ontkenning of verwerping ervan buitengewoon moeilijk is. Als iemand zegt: 'Er is in de wereld een wonderlijke tuin met kokosnoten als vrucht', en iemand anders zegt: 'Dat bestaat niet', dan hoeft degene die het beweert alleen maar de plaats van de tuin aan te wijzen of een paar vruchten uit die tuin laten zien, waarmee hij simpel zijn bewering bewijst. Degene die het ontkent, moet de gehele wereld zien en laten zien om zijn ontkenning te bewijzen.

Op dezelfde wijze hebben degenen die over het Paradijs berichten honderdduizenden sporen, vruchten en ontwerpen van het Paradijs getoond, hoewel de getuigenis van twee betrouwbare getuigen genoeg zou zijn om het bestaan van het Paradijs te bewijzen. Degene die het Paradijs ontkent, moet de gehele kosmos en de eeuwige tijd kunnen zien, en als dat gebeurd is, kan zijn ontkenning bewezen worden, en dan kan het niet-bestaan getoond worden. Dus broeder of zuster, begrijp hoe sterk het geloof in het Hiernamaals is …

Daarom horen wij blij te zijn met onze ouderdom (jong en oud) en wij horen te zeggen:

Alle lof aan Allah als dank voor het perfecte geloof.

* * *

Said Nursi